

İlyas Kaplan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.10.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İlyas Kaplan

Eserleri:

Acılar yüreğinde kara sevdalı kadınların

Sabah ayazının yatağa vurduğu zamanlarda
Bir ürpertiyle uyanılır yataklardan
Sabah çayından iki yudum alıp düşölür yollara
Her sabah döner yada dönemez düşüncesiyle
Helallik aldıktan sonra
Hep akılda olan ama aslında hatırlamak istenmeyen
Sanki hiç başa gelmeyecek bir şey yaşanır
Geride hiçbir şey bırakmadan sadece

*

Hayat dediğin maden işçileriyle bire bir değil
Tarz farkıyla yaşarlar hayatı
Hiç bir zaman maden işçisi olmayacak gibi
Sonrası her gün

*

Derler ki ölmüştür bir o kadar madenci
Biraz sonra sessizliğe bürünecek televizyonlar
Sadece geride kalanlar ağlarlar
Ateş düştüğü yeri yakmakla hükümlü

*

Karanlıktır bileklerinden akan ter
Kazmayı dağın sert taşları yüklenir
Boğazındaki lokmanın kiridir kömür
Geleceği düşlemek kaderi değil
O emeğin maden işçisi

*

Hiç düşleyemez üç kurusluk bir dünyayı
Yüzleri kapkara bile olsa

Gönülleri kara elmasla işlenmiş
Dar tünellerde kazarlar kendi mezarlarını
Vurur grizular yaşamlarını göçüklerde
Kahrını anlamak için hayatın

*

Her zaman hüznü kömür siyahı rengindedir şehirleri
Gökyüzü ne anlama gelir
Aydınlığı görmek ne demek
Allaha dua etmeleri umut mu acaba
Bir soluk atılırken o zifiri karanlık havaya
Acının tüm içsel hesabı gözlerde yaşanır
Son kez öpülürken küçücük bebelerin yanakları
Son defa sevdiklerinden uğurlar olsun diyerek ayrılmak ne acı
Son bir kere nefeslerini bıraktıkları güneşe elveda

*

Ölümler birer ladestir maden şehirlerinde yaşamak
Son kazmayı vurur Azrail ölüm fermanını damgalar gibi
Burası madenci şehri matemli kadınlarla dolu
Hayatın zamansız mezunu ettiği yitikler şehri
Son baharlar ilk baharlarda yaşanır

*

Kimler ocağa ilk indiğinde bu raylardan geçti
Acaba şu eski fırçalıklara kim dokundu
Kim minik mehmedin duygusunu yaşayarak hüznlendi
Kim çocuğunun madenci olmasını istedi ki

*

Cehennemi andırır kuyularından çıkan dumanlar
Vagonlarla Mehmetler taşınıR çukurlarına
Yangınlar yükselir damarlarından yerin bin kat altında
Göğün milyon kat üstünde siyah incidendir ölüm

*

Kara kömürün kadınlarını bekler kara günler
Her akşamın acıları yüreğinde kara sevdalı kadınların
Her sabah kahramanlar helalleşerek ölüme giderler
Bir cenge gider gibi

*

Zeynep düşlerin en güzelini kurardı
Kara elmas karası gözleri akşamüstleri camın önünde
Babasının gelişini gözlerdi madenden
Kara kasketli adamın yorgun argın gelişini
Kara kasketini gülerek sallardı Mehmet kızı zeynebe doğru

*

Tüm şehir şenlenirdi kucağında kirene tozuna bakmadan
Mehmedin üstünde kara kire görölürdü amma
Gözlerinde kara bulut hiç mi hiç görölmezdi
Hey gidi günler şimdi gönül burkan bir çocukluk hikayesi
Zeynebin umutları o pencerenin önünde

*

Adeta dünyanın adaletsizliğinin simgesidirler
En ağır koşullarda can korkusuyla çalışıp
En düşük maaşı alan maden işçileri
Her gün hayata en ağır borcu öderler
Bir Selda Bağcan türküsü söylerler hep birlikte
"umutsuz bir sonbahar günüydü
çocukları uyurken çıktılar
ereğli sokaklarına
üzülmez'e gidiyorlardı
kır düşmüştü kemikten şakaklarına...
giderim bende bende
bir arzum kaldı sende"

*

Maden işçisinin ölümü o kadar gerçek ki
Hiçbir umudu olmayan loş bir ışık
Madenle birlikte çöker içlerine
Haykırırlar acıtan bir sesle
Ölüm çukurlarında

*

Baba mesleği madenci
Maalesef bu şehirde dede madenci oğul madenci
Oğlum olmasın diye adeta yalvarırlar Mevlaya
Bu memlekette madenciler sadece ölümle anılırlar

*

Kim ne derse desin
Kömür çıkarır gibi insan çıkarırlar bazen
Kendi dertlerini unutup karalar içinde
Ağlatan bir haber manşetlerde

Göz yaşları bile kömür karası...

*

Dünyaya payanda hep fakir çocukları
Kan ter ve gözyaşından ibaret sermayeleri
Adeta ücretlerini kazanırlar terinden damıtarak
Sadece dört dakikadır nefesleri
Bir mucizedir özgürce ölmek
Tek teselli dün dün de kaldı yarına Allah kerim

redfer

İlyas Kaplan

Ağla zeynebim

ağla zeynebim
kurşunlanmış serçeler düşüyor toprağa
söndürölmüş yıldızlar
çırpınan düşler
taş kesilmiş karanlık
yağıyor mor bir yağmur ıslaklığında

*

ağla zeynebim
çocukluk tadında gülüşlere
puslu ,bezgin yüzlü
annelerinin sofralarına sıcak somun taşımamışlara
daha bombaların fiziksel formölünü çözememişlere
milyon kez büyütölmüş bir kar tanesi gibi üşüyenlere
kara korkularla ölüm cemresi gibi düşenlere
hep hüzün çisiltisi, hep yaslı
her savaşla vurulan çocuklara ...

*

ağla zeynebim
ölmeden cehenneme kendi gözleriyle tanıklık etmişlere
daha annesinin karnındayken zulme uğrayanlara
ağla zeynebim
babasını hiç bir zaman göremeyeceklere
bütün haksızlıkları göğsünde biriktirenlere
bir gün dünyaya hesap soracaklara...

*

ağla zeynebim
f16'ların geride bıraktığı harabeler arasında oynayanlara
açlığa mahkum bırakılan masumlara
kuru ekmeği zenginlik sayan halepli çocuğa
anne kokusunun verdiği huzurdan yoksun büyüyen çocuklara
annesinin cennette olduğunu düşünenlere
babasının kurşuna dizilişini izleyenlere

*

ağla zeynebim
silah seslerini ninni
bombaları kendine yastık yapmış olanlara

uçakların kalkışlarını engellemek için bisikletinin lastiğini yakanlara
kamplarda yemek sırasında ezilenlere
bacısının namusunu kurtarmak için silahlı askere taş atan ocuklara
Allah'tan başka sığınacak kimsesi olmayanlara...

*

ağla zeynebim
ölümle kol kola büyüyenlere
dinmeyen savaşın darmadağın ettiği ülkelere
zalimlerin üzerinde kozlarını paylaştığı o kadim topraklara

*

bilir misin zeynebim
evsiz kalmanın ne demek olduğunu?
evini barkını terk edip çadır kentlere sığınmanın?
bilir misin zeynebim...
arkanda ülkeni ,ölülerini bırakarak çıkıp gitmenin?
ne demek olduğunu

*

bilir misin zeynebim?
milyonlarca insanın canının yandığı yerdir suriye
toprağı dökülen kanların henüz taze olduğu yerdir
bilir misin
savaş nedir?
nasıl yıkar?
nasıl öldürür?
ölüm korkusu nedir?
bilir misin zeynebim?
bomba kokusunu, kurşun kokusunu?
kaybetmenin izdirabını?
bilir misin
dağıtılan ekmek ile yaşamak nasıldır?
savaşta ocuk olmak nedir?
anne olmak?
baba olmak?
kardeş olmak ?

*

hani zeynebim
hani orası başka bir ülke idi?
hani çocuklar bizim çocuklarımız gibiydi
hep aynı bakışlı, aynı gülüşlü, aynı simalara sahip?
hani anadoluda bir köydü idlip
hani şırnaklı bir kürt

yoıgatlı bir türk
hani aynı lisanı konuşuyorlardı
halepli,şamlı,bağdatlı

*

evet zeynebim...
çocuklar her zaman her yerde çocuk
bomba patlar iken savaş devam eder iken
gülüp oynarken ,koşarken...

*

evet zeynebim
yıkılan evde bir babanın çocuğuna bakışını görmek ister miydin?
bir babanın o ezilmiş, eğilmiş bakışlarını...
çaresizliği yaşayan yüzlerce babayı görmek ister miydin ?

*

evet zeynebim
sağlam yürek bırakır mı insanın bedeninde?
çocuklarının parçalanmış bedenleri başında ağlayan anne-babalar
bir gece kundaktaki bebeği donarak ölen suriyeli baba
boğulup kıyıya vuran aylan kurdi
farklı coğrafyalarda savaştan ötürü ölen çocuklar
idlibde yaşanan katliamlar

*

ağla zeynebim
suriye ecel döşeginde
her gün onlarca –yüzlercesi çocuk -yaşlı
çoktan arşa yükselmiş ahları
ufuklar kara bulutlarla kuşatılmış
her tarafta kıtlık , kuraklık
ölüyor çocuklar
kimyasal silahların altında...

*

ağla zeynebim
insafı, vicdanı körelmiş herkesin
vahşet çok vahim
ses çıkarmayanlara

vicdanını kaybetmiş insanlığa ağla...

*

hani zeynebim
söylemişti ya bir suriyeli çocuk
ben okula gidicem .
demiştik ya ...
evet sen artık okula gidecen
çantana olacak
pembe boya kalemlerin olacak
renkli renkli sarı, kırmızı, mavi
bir kelebek gibi kanat çırpacan
gece olacak, güneş batacak,
hepimiz uyuyacağız,
sabah olacak kuşlar uyanacak
sen de uyanacaksın
okula gideceksin

*

demişti ya hani
hadi uyuyalım
benim uykum geldi...

*

o gün öğrenmiştik zeynebim
sevinç neymiş
sevinince nasıl olurmuş insan ...
vatan neymiş
bayrak neymiş
özgürlük neymiş...

*

her savaşla zeynebim ...
ilk kurşun beni vurur her zaman
ilk kopan ayak benim olur
bir serseri mayınla .
gökten ölüm yağdırılır üstüme
varil bombasıyla
kimyasal silahlarla...
ölümü öğretirler bana
ızdırabı öğretirler bana

bedenime kurşunlar saplanırken
can çekişirim

*

duyuyor musun zeynebim
tank ve top seslerini
atılan roketlerin gürültüsünü duyuyor musun
kahverengi gözlerin önünden geçenleri
her çocuğun gördüğü gibi
pembe renkte kabusları görüyor musun

*

ağla zeynebim..
cehennemin tanığı ürkek gözlere
beşiğı bomba sesleriyle sallayarak büyütülen bebeklere
annen nerede diye sorulunca cennette diyen çocuklara
kızılca bir fecrin doğuşuna tanıklık edenlere

*

bilir misin zeynebim
amansız kara sevdaların ateşine sürülen
sonsuz bir ülkenin adıydı suriye
kozasından yeni çıkan kelebeklerin kanatlandığı
sınırsız sevmeyi arzulayan gönüllerin ülkesiydi

*

hey zeynebimin gözyaşları
hey insan çığlıkları
hey ahına zincir vurulan anneler...
hey içten içe yanan köz ocakları
serin gölgelerin vurduğu çocuklar hey...
kaç nefes döküldü göğüslerinizden
çırpılan bir zeytin ağacı gibi
vücudunuza kaç şarapnel parçası dokundu
ruhunuzun başköşelerine kaç bomba

*

redfer

İlyas Kaplan

Ağlıyorsun mahcup utangaç yapayalnız

Sen
üzerine kaç gecenin huzursuzluğu sindirilmiş kuytularda
camların buğusuna dökülmüş sönük bir yıldız gibi
ağlıyorsun

ben deniz kıyısına hep aynı kelimeleri yazıyorum
öncesini, sonrasını ve de seni
anlatıyorum ...
eylül gecelerinde ki yağmurlara
şehrin susmayan bir köşesine biraz evvel
mavi düşlere bir ışık gibi sinmiş gözlerini.
falan filanken...
vesaire iken ben
bir parantez içine sıkıştırılmış
sendin bütün öykülerin başlığı

*

Sen
bazen aynaların derinliğinde suskunca
bazen ince su sızıntılarının yıkadığı taşlıklarda
ağlıyorsun ...

bazen sen kaçıyordun da ben arkandan koşuyordum
koca kentin kalabalığında...
bütün yollar kapalıydı oysa
bütün kıyılar köşeler ...
oysa bütün caddelerde sokaklarda
aysız gecelerde
kaç kilometre hızlarla koşarken saatler
ve de aniden dururken zaman
defalarca ...
sen lazımdın

*

ve sen
sonra günün akşamında melengiç yapraklarıyla birlikte
çöl gecelerinde ki gizli bir cehennem gibi

mahcup
utangaç
yapa yalnız
ağlıyorsun

*

Redfer

İlyas Kaplan

Akıp gidiyor bir su gibi

masmavi gökyüzünde asılıp kalmış
düşmüş örümcek ağının tam ortasına
bir sineğin titrek bacaklarında ki ölüm
beynimin hasret kıvrımlarına oturmuş
akıp gidiyor ılık bir su gibi
vuruyor öylece sıcacık kalbimin üstüne usul usul

*

ucu yanık asker mektupları
kızıl bir gül olmuş kanıyor koynumda
düşüveriyor aklıma bir türkünün nağmesinden düşler
rüzgar estikçe ışıklar köpürüp duruyor mavi bulutlarda
beyaz zambaklar içinde yıkanmış
uykuya dalmış güneş
eğilip yüzüme sürüyor gözlerini

*

arda bırakılan her neyse
bir kayalık üstümde ki gri gök
göğsümde dağlar yanıyor
yoğun ateş sonrası
bıçak sırtında yaşanıyor duygular
tenimde ki mermiler kadar

*

tan yerinden kopup kanatlanmış
yumruk yumruk yan yana dizilmişler
parıltılı bir fecrin koynunda eriyor
saf saf zihnimde rüyalaşan asırlar
uğultu olup boşalıyorlar ezeli sessizliğe
gök kubbe aralanmış...

*

redfer

İlyas Kaplan

Anda

içimde bir ateş bir ateş ki
yanıyor, yakıyor
kıvılcımlar saçıyor üzerime
her zerrem sessiz ilticalar da Anda

yürüyor gecenin koyu karanlığı pencerelerden
zeytin karası gözlerinden
mevsim mevsim
kar beyaz çığlıklar dökülüyor
kentin puslu sokaklarına
ışıkların söndüğü vakitlerde
içimdeki alevler aydınlatıyor geceyi
nereye adım atsam hep sana rastlıyorum Anda

efsunlu gecelerde düşlere karışıyor sağanaklar
öyle bir güneş tutulması ki
her dakikası
buzdan aynalarda sevgileri vuruyor en ince yerinden
içine çekiyor beni
zifiri zindanlar yaşıyorum Anda

ateş böcekleriyle örülü gece
sana sunulmuş bahar çiçekleri
damarlarımda dolaşan kan gibi sana esirim
mavilerin boşluğuna uzanıp masallar anlatsa bana evvel
bir sevda masalından bir aşk meleği
alevleri yağmalanmış eski zamanlardan
seni bana getirse Anda

bir yaz mevsimi
yanıyor kızılca gökler
yanıyor umutlarım hayallerim

geçiyorum içimde ki taş duvarlardan
elimi uzatsam sanki dokunacağım senin kaderine
senin kadar sevemesem de seni
seni yaşamaya mecburum Anda

redfer

İlyas Kaplan

Artık buz kesen bir kafesti ten

mavi çiçeğin açtığı bir sabah vaktiydi
bir ışık yağmurunun içinden akıyordu zaman
birazdan zeytin karası bir dünya
kırılacaktı orta yerinden
buğusu vuracaktı üzüm salkımlarının üzerine
doğan güneş, yedi iklim dört köşe
koca bir yağmur damlası gibi
gökten bir tüy gibi düşecekti döne döne avuçlarıma

yeni bir başlangıç yeni bir ahd için
yumdum gözlerimi
sırrı akan şelale bezemeli
altın renkli güneşin tatlı aydınlığı yayıldı yüzümde
yaralı bir hıçkırık boğazımda
sancılar titretirken ruhumu, hafif bir rüzgar geçti
feleklerin menzillerinden
yörüngelerin içinden...
zihinsel karanlıkların derinliklerine
çoğu soğuk ve çok sessiz
hayallerim uzanıyordu bitimsiz ve sonsuz

içimin yandığını ciğerlerimin alev aldığını gördüm
muazzam bir yangının mahzun bir kıvılcımıyla
yangınların en derin çukurunda
acı o kadar canıma geçti ki
öyle bir yandı ki ruhum
gerçek bir ateşin bedeni yakıp kavurması gibi

bir ağacın gölgesinde uyuyakalınmış
görölmüş kısacık bir rüya gibi
bir goncanın açarken yapraklarını ilk kez seyretmek gibi
gözün görmediği kulağın işitmediği
yerden göğe kadar şavklar, şualar
yakamozlar şevkler ziyalar
yağmur tene sanki şu an değmiş gibi
ancak bir kalbinin taşıyabileceği
acı çekmemiş gibi
hiç değmemişti gibi aşk
buhar olup geçmiş gibi damarlarından

sinem önce bir nefesle kurudu sonra çatladı
kederler şeffaf gölgelerini düşürdü üzerime
içime ayaz rüzgarlar sızdı
damarlara kan yürüdü
halden hale geçtim
artık buz kesen bir kafesti ten
sığmaz oldu can bedene
derin bir uykudan sahici bir rüyaya uyanır gibi
bir rüyadan uyanmış da her şeyi hatırlamış gibi

kendi zamanını aşan küçücük anlar kadar yakın
sonsuz ruhtan bir soluk üflenmiş gibi
eksilmeyen, bitmeyen tükenmeyen öyle parça
hülyalar arasından sesler geçti
yeşil ışık yolların içinden süzülen
her cihetten, evvelden ahirden
zerre zerre dökülen
her köşesinde iç içe açılan suya değen yıldızlar
ışıltilarını saça saça kırılan yıldızlar

göğse muhtaç imiş gibi kalp
onun mahalli imiş gibi hayaller
kutsal nurlarla süslü göğü
tecelli türlerinin arşı
içe doğan serüvenlerin zemini

bütün soruların cevabı evet
uykunun ölüme
gecenin gündüze dediği gibi
aynı söylemle tan atarken
pervane mecnuna, mecnun pervaneye döndüğü gibi
bütün türevleriyle karanlığın
kozmik geceyi kuşattığı zaman korkular
gece boyunca beyazın siyaha dediği gibi
senin için
senin mutluluğun için

anda ve gelecekte, dünya ve ahrette...

her şeye evet
yedi iklim dört bucak
her zerreyile kuşatılmış zamana
merhaleden merhaleye halden hale
velhasıl ne lazımsa
ışıklı, gölgeli, renkli her neyse...

redfer

İlyas Kaplan

Asıl mesele

aynı dünyanın insanı değilim,ayrı dünyalarında
beğenmediğim bir çok şey var
beğendiklerim bir o kadar
zaman geçiyor her zamanda bir izim olmalı
ruhumun benimsediği her türlü iz
asıl mesele bir şekilde yaşamak

çoğu zaman öylesine takılırım şekillere
tercihlerim olur klasik, fantezi, arabesk
söz konusu olan kalite
duygu yoğunluğunun bir sonucu
hissederim, hislerimde yoğunlaşır,yaşarım
dökülürüm, dağılırım içim içime sığmayıp
yerlere, göklere, özgürlüğe hasret
bazen bir sevgiliye aşık olurum ziyadesiyle

biri olmak zorunda değilim, herhangi biri de
beni ben kılmaya yarayan etmenlerden biride ben
bir maske ki o maskeyi kimin taşıdığının bir anlamı yok
aynı olmak, farklı birileri, öteki olmak gibi
kimileri diğeri için öteki
her ben aynı,aynı mekanda, aynı hayatta

çok şey kurgularım zararsız oyunlardan
asıl olan hangi hayatı istediğim
illa da bir son için,son vermek için
sonlandırmak isteyen ellerimde bir kumanda
tıpkı bir film izler gibi izlerim hayatı
sonu nasıl olacak diye merakla beklerim elbet
kendim olma hakkını tek şey olmaktan çıkararak
benim yüzümdeki suretin ne olduğunun bir anlamı yok
her surette aynılıklara,farklılıklara ihtiyacım var

bazen bir sancıdan, belki açlıktan susuzluktan
cevabını bulamadığım soruları
zamanlarca düşünmenin verdiği sıkıntıdan
hem özneyim hem de birazcık nesne
bazılarının pek de öyle ehemmiyet vermediği

bazılarının zamanla çok daha iyi anladığı
ne bir fazla, ne bir eksik nihayetinde hep aynı

hiç öyle daraltıp,uzatmanın bir anlamı yok
ben buyum işte bir dost bir düşman bir arkadaş
birilerinin eşi,babası,kardeşi,oğlu
birilerinin kını,öfkesi,aşkı,sevgisi
bir tek ben bilmiyorum benim kim olduğumu
nefesini duyup bir türlü yüzümü,yüzüne dönemediğim

redfer

İlyas Kaplan

Aşk olsun

bir fecri kazıp vakti sabaha koşan nehirlerin
ötelere akar birikmiş zemheri suları
ne peygamber kalır hasırlarda
ne de kullara mesken olacak taze uykuları

bir müberra beldenin mücella makamından
feyiz semtine giren ruhlar
adeta nurani derinliklerde irkilir
kızılca kıyametiyle semada ışıldayıp duran aya,
aşk olsun

semaya açılan ellerin son rotası dualar
zahiren bambaşka bir iklimin kollarında son bulur
elhamdülillah mertebesine şahlanır zikirlerin zindelikleri
sağanak sağanak boşalır avuçların en ortasına
inanmış yürekler bir o kadar hisli

her nefesinde binlerce ney nağmesi gizli
saklı lütufların tecellileriyle tüten öyle farklı bir hava ki
ancak bu kadar imrendirici olabilir
Allah'a davet eden o şefkatli seslere,aşk olsun

inleyen gönüllerde safi bir içtenlik
imanın altın zevkleriyle beslenmiş bir letafet
bir mürüvvet çağlar, bir büyü hissedilir
o anlamlı tavırlardan o şaheser endamlardan
bir kere daha bütün tazeliğiyle gökler ötesi

ahenk muştulayan umudu barındırır cemreleri
ne kadar kırılırsa kırılsın yepyeni baharla uyanır
kalbin bir köşesinde sessiz sessiz uyuyan aşk-u şevk
kevn-ü mekanlara dağılmış o ilahi pırıltılara,aşk olsun

derviş uykusunda rüyaya dalıp çıkar yollara
aşk şarabı içen bir güvercin gibi
uçar güz mevsiminden göklere
mahyalardan hatıra bırakır her geceye
vuslat vadilerine heyecanlar yayılır yüzü koyun

adeta büyülenir lahutiliğin erişilmez tecellileri

rikkatle öperler bir gelinciğin yaprağından
bulutların çehresinden dağılır bembeyaz inciler
ağıtlar yakılı toprağa düşen yağmur tanelerine,aşk olsun

deniz üstünde secdeye kapanır sökmemiş şafaklar
bir yıldız da ne kadar izbe huy varsa ona verilmiş
o zaman kızıldeniz ikiye bölünür
örümcekler ağ örür hıırayı
ateş gül bahçesine dönüşür

o zaman bir kadın çağlara bedel olur
münzevi bir hasırın kucağında çileyi cennet gösterirken
ebedi vuslat ile asalete nikahlanır Meryem
rüyalara nur sıçratacak kadar gerçek cezbelere,aşk olsun

ulvi nağmeler fısıldanır secdelerin kulağına
yükselip makamların gök kubbesine şevk dolar
ledünni bir anın ötelerdeki haz denizine varılır
hülyalara akan güzellikte mevsimler açar

patlamış bir ışık şelalesi halinde kıvılcımlar saçar
hemen her yerde her mekanda derin bir büyü
rengarenk uhrevi hazlar süzülür semalardan
bir ışık tufanı doğuran bu nurlu gecelere,aşk olsun

müşahit bekleyen revh-u reyhan yüreklerin
duygularına kase kase ilahi şerbetler içirilir
ruhun sonsuzluk iştiyakı ebet arasında bir perde
fecrin aydınlığına kadar her yer ışıklarla tülленir
her an, aydınlığın ayrı bir boyutuyla tanışırlar

bir kuşluk vakti açılmıştır gayrı hançeresi göğümün
hayaller arasında düş kovalamaktan yorgun düşüp
akseder istikbalin en hoş ikramı sevap huzmeleri
bir susamışlık içinde o cennet iklimlerine,aşk olsun

redfer

İlyas Kaplan

Aşk yüklü iklimlerde sarhoş

her gece hayalini kurduğu hayatın öznesi olmak için
sırta kanat açtı beyaz güvercin
sırlı aynaların aksinde derin düşlerle avutuldu
zehir zemberek uykulara sızdı ansızın
sonsuzluğun kenetlendiği tahayyül pencerelerinden

C*

özlediği şehirlere götürüldü
razıydı kollarında olmaya melek isimli suretlerin
susamaksa varsın çatlasındı dudakları bir kez daha
çöllerde kaybolmaları himmet bilip
sancılı vakitlerden sonraların ötesine göçtü

C*

hangi acının tutsaklığı
hangi cürüm saf dışı bırakabilirdi
derbeder bir başkentin adsız sevdalarından
yürek ateşinde ölmeyi şeref bellemişken

C*

kalburüstü sanrılardan yola çıktı
bir asırlık zamana kani değilken
nazenin bir çağrışı baş tacı yapıp
her kanat çırpışıyla sükuta yükseldi

C*

görülmemiş manzaralara şahit oluyordu
niyazlarını muştular ıslatıyordu artık
vakfedilmiş ruha cennetin tozu bulaşmışken
şafağın ışığında raks ediyordu
kiraz ağacında onca melek

onca umut onca düş onca hayal

C*

aşk yüklü ikilemlerinde sarhoştu
mertebelerinde gök kubbenin
içinde ki her boşluğa bir kehanet mimledi
kutsandıkça görkemli bir kadehte gönlü
düş sağanaklarında boğuldu beyaz güvercin
kim bilir nasıl bir ıstırapın zehriydi ölüm

C*

yeniden bir uyanışa vesileydi
kutsal vadi Tuva'daki Musa gibi
beşikte konuşan İsa gibi
gılgın bir ateşte yanan İbrahim gibi
karanlıklardan aydınlığa çıkmak için
huzura varmak için
kemale ermek için

C*

Andolsun
içinden ırmaklar akan cennetlere
kirlenmeden, kalbi arınmışlığa

C*

redfer.

İlyas Kaplan

Aşkın muamması

duygularımız bir ağacın yapraklarına benzer
en hafif bir rüzgar altüst eder onları
tutuşur yanar da ateş kesilir
alevli bir toprak parçasına değmiş gibi
aşk fırtınasıyla birlikte uçup gider yeni sevdalara doğru

*

deruni bir aşk arayışı kalbimizi derinden yakalar
ılık rüzgarları göğün zirvesine kanatlandırıp
bir akşam evveli şuurumuza bıçak gibi saplanır
alın yazısının o karşı konulmaz leziz iksiri

*

galyana gelip çullanır üstümüze bir imtiyazlı karasevda
mistik bir şahlanışın sırrıyla büyülenmiş
hazları tutkuları mukaddesleri acıları
hezeyanların başkaldırması an meselesi
hülasa aşkperest bir ihtilalin en parlak evresiyiz

*

arzular tutkular ihtiraslardan müteşekkil
içimizde uçuşan binlerce kelebeğin ezelden kısmetiyiz
güzergahı uçurumlarla dolu menzili bir o kadar uzun
rüyadan rüyaya geçen tatlı bir uykunun gecesiyiz
her aşkın muamması bir lahzadan ibaret

*

redfer

İlyas Kaplan

Ateş dökerim gelinciklerce

ben bütün umutlarımı ayazlara çaldırdım
ya öldür, ya aç kurtlara at beni
ateşe atılacak kaç mektup biriktirdim
kaç telefon cevapsız kaldı
kaç şafağa hicran döküldü

dirhem dirhem
damla damla ...
ıslak ıslak

*

her gece dumanlar yürür şehrin üstüne
cehennem ateşi taşır hayallerim
ateş dökerim gelinciklerce
tükenirim her seferinde
suskun
susuz
yorgun

bunun için çöl kumları darmadağın
bunun için tüm renklerin en kutsalı kırmızı

*

titrer sesimdeki heceler
harlı nefesler savrulur göklere
kopar kıpkızıl kıyamet
yangınlar çıkarıp yakar içimi
düşer gurutandan güneş
salınır bir menzilden bir menzile

gülistana akar su
can bulur süveydalar

*

firakıyla hüznü bırakır yıldızlar ardınca
kaç zamanca al renginde ağlayarak

kızıl şafaklara dönüşen
lal sancılarımdır

aşk ateşidir
yağmur olup aşk bahçesine sunulan

*

güneş batıyor buralarda
gece masalları sızlıyor aynalar
saklı ateşler taşıyorum
uyku girmiyor gözlere
yas getiriyor zaman ateşten pusulara
anılar ki sarhoş
hazanlar ki ılgıt ılgıt

ah çekince ciğerler sızlıyor
inleyen yeni bir ah oluyor geceler
gönlüme yıkılan derin bir ah...

*

akıp gidiyor yokluğa yıldızlar
paramparça bir ay damlıyor
yıkılmış viraneleşmiş vakit
diz çöküyor ağır aksak bir ses
yağmur yağıyor sokaklara...
her damlası azap...
her zerresi ıstırap
yüreğinden vuruluyor düşlerim
nice güneşler batıyor buralarda

öylesine yalnızım
ölesiye pas tutmuş

*

ne zaman sussam kopkoyu hüzün...
ne zaman konuşsam sonsuz bir acı...
yağmalanır ruhum
ıssızlaşır onca kış onca bahar
kaybolan zerreler misali
nem kalır ki geriye
yürek sesinden gözyaşından başka

dokununca ah eder
oluk oluk ...

ırmak ırmak
akar su...

redfer

İlyas Kaplan

Ateş kokusu taşıyor eylül geceleri

sonbahar yaprakları gibi bir bir dökülüyor
gecenin en karanlık vaktine
isyan...
çığlık...
cinnetler...
hiçbir şey değişmiyor
her şeyle her...
hiçbir şeyle hiç arasında...
bir tek ben varım.

*

ateş kokusu taşıyor eylül geceleri
güz yapraklarının kıvranarak düştüğü sonsuzluklardan
yalnızlık sızıyor üstüme sicim sicim
her cihetten ...
geçmişe beyhude zamanlar bırakıyorum.
yüreğime bıçak gibi saplanan
koyu mavi buhran fırtınaları...
ruhumu avuçlayan isyan kasırgaları...
içimde ki özlemlerin tek sebebi

*

sureti leylaya benzer damla ağırlığınca
gizli gizli hüznün çağlıyor yağmur
vurup düşüyor pencereye

mavi,
yeşil,
sarı
mor....
yalınayak, bir kadının eli örtüyor üzerimi
sonrası ölüm sessizliği...

*

redfer

İlyas Kaplan

Ateş rengi

uykuya dalınca kent yalnız başına kalınca
aşkı öğret bana ve aşkını ver yüreğime
yalnız gecelerde konuşmadan kalınca gönül

*

sitemden bizar sevda mahkumlarınca
hasreti özlemle karınca
güneşin ışığı aya vurunca
gel bir huzmecik umut ver
her zerrenle beni uyut

*

hatırla ilk sevgi sözcüğünü
ilk kıpırdanışını yüreğinin
ilk hüznün adını
afakını kaplayan ilk zifiri sevdayı

*

öyle bir çılgınlara at ki kendini
uykulardan uyandır gerçekten çılgınları
iki uyku arasında rüyasından
gerçekten başına bir şey gelmiş gibi

*

bir zamansızlık anında cennet ırmağının kıyısında
benimle göz göze gel
melekleri ürkütmekten korkarcasına
elini uzat yavaşça
parmaklarının ucundan dökülsün yaseminler

*

içine dolan ses ve sevince
usulca sen kimsin de
bildiğini bir kez daha bilmek
sevmek kelimesini bir de benden duymak için

*

bana dedin bir isim ver
varlığım olsun
sen isim ver, varlığım senin olsun
bana öyle bir isim ver ki senin adının yanında dursun
bana kadının de...dedin
seni anan beni de ansın

*

yapraklar rüzgarda uçuşurken
bir damla yaş süzölsün yanaklarına doğru
sevmek için bir kez yaşamak
bir kez de ölmek gerekmiş
dünya böyle güzelken
seni sevmek ne güzelmiş

*

ağacın gövdesine beni sevdiğine dair bir işaret bırak
ateş rengi çiçeklerden
yaprakları ışıldasın sudan, kokudan hazdan
ışığı yedi renk gökkuşağı doğsun üzerine

*

öyle bir uyan ki bir daha hiç uyuma
gerçek üstü düşlerden
yarısı rüya yarısı ben
defnelerin, , nergislerin, nilüferlerin arasında
seyret mutluluğumu uzun uzun

*

cennet misali Şelale havuzundaki suyun aynasına bir yansı
kendi güzelliğini seyret
suyun üzerine eğildiğinde
dallar, yapraklar, kuşlar, rüzgarlar Őenlensin
suyun kendisiyle birlikte
seyretsinler o emsalsiz güzelliğini

*

Öyle bir muammanın sırrı ol ki
satırlar izlesin sütunlar görsün
sayfalara geçmek için alel acele kelimeler
cümlelerin tümünün bahtı aydınlansın
sonrası sır, sonrası bana ait

*

sonrası karanlık, hele seni tanımayana kapkaranlık
benim bilme sınıırım Őimdilik buraya kadar
daha ileri geçme mecalim yok
içimde büyük bir bilinmezlik duygusu
bilmek,kavramak, kelimelere çevirmek
sınırına, hacmine,muhtevasına gücüm yok
daha fazlasına g   takat yetiremem

*

redfer

İlyas Kaplan

Ay doğar kar erir akar su

ay doğar kar erir akar su

alnımızda toprak avuğlarımızda kan
bizden birileri var hangi taşı kaldırsan
ne mübarek toprak
ne mübarek vatan
dağlarda dolaşır türkümüz
ay doğar kar erir akar su
vatan borcu
namus borcu

*

mevziler yastık ağaçlar yorgan
asker ocağı ovalar
kışlamız tipi fırtına
hasret tufanı ruhumuz
dalgalanan bayrak namusumuz
yolumuz gaza şehadet sonumuz
anamız vatan
babamız millet

*

hiçbir mamert bökemez bileğimizi
hiçbir düşman yıkamaz mertliğimizi
yükselen ezanlar anıyor bizi
kaçma kafir kaçma ölümün şimdi
geliyoruz yedi iklim dört köşeden
sevmek kadar ölmek de mukadder
vatan sağ olsun

*

yıldırımlar vurur döşeginden sessizliği
kutlu tepelerde

bayrağın önünde selam dururuz
ay ufukta, güneş gökte oldukça
yıldızlar eriyip içimize aktıkça
vatana canımız feda
vatan sağ olsun

*

her kurşun beşyüz kuruş
her hain bir kurşunla vurulur
yedi ekim şafak karanlık
havada barut kokusu
tetikte ellerimiz
vız gelir kurşunlar
bombalar tırıs gider
vatan borcu
namus borcu

*

ne tabanca sesi
ne top mermisi
vatan anlatılmaz yaşanır
bayrak dağda taşta şahlanır
rüzgar bekler bayrağı
kanatlarını açmış melekler bekler
öteler şehit bekler

*

içimizde hasretimiz var...
vatana olan tutkumuz
özlemlerimiz var...
gidip de gelememek var..
kalles bir kurşunla toprağa düşmek te var
şehitler ölmez

vatan bölünmez

*

bir bacak olmasın ne olur
iki kol olmasın ne çıkar
en kutsal rütbe
şerefle al bayrağa sarılmak
şeref madalyamız şehitlik
yeter ki bayrak gönderden inmesin
yeter ki vatan topraklarına düşman girmesin
yeter ki vatan sağ olsun

*

rüzgarın toz kaldırdığı dağlarda
vadilerin hırçın yamaçlarında
yükselerek arşa değer başlar
yaşarız ölümün sıcaklığını
can verip satın alırsız cenneti
Allahuekber
şehitler ölmez
vatan bölünmez

*

redfer

İlyas Kaplan

Aynalar unuttur

Unutulan bir resim
Ruhumun pusuna göz ucu dokunur
Saplanır durur hançeri kalbimin tam ortasına
Sırrı yırtık aynalardan kan damlar avucuma
Can çekişir kırk kez çehresinde bir şekil
Bazen cemaline ,bazen endamına benzeyen

*

Esrarını aydınlatır ışığın her zerresi
Hüzün tutar kahırları ardından ayrılıkları
Ama nedense aynalar mutlu aynalar sevinçli
Belki de öyle sanılan sıradan bir görüntü
Bazen melek gibi , bazen iblise benzeyen

*

Kaçıncı seyredişim karşımda ki sureti
Her gece bedeninde titreşir hayal meyal bir gölge
Aynalar bu yüzden kirli aynalar bu yüzden sihirli
Tebessüm gönderirler yedi yıl evvelinden
Bazen öyle masum ,bazen günaha benzeyen

*

Öyle ki aldanırım kırılğan karanlığına
O kadar kolay değil dipsiz kuyularına itilmek
Aynalar unuttur aynalar unutkan
Ve sonra öfkemi kadehe doldururum
Bir görüntü yansır cam kırıklarına
Bazen isyan gibi bazen hıçkırığa benzeyen

*

Yıldızlar serpiştirilmiş çerçevesine
Gelmeyen baharların rengarenk çiçekleri
Aynalar odamın duvarında her bakışta aynalar
Sönmeyen ışıklarında saatler yorgun
Ruhunun toprağında kaç kez ölür kaç kez dirilir
Bazen sen gibi bazen bana benzeyen

*

redfer

İlyas Kaplan

Azı

hey müridi olduğum aşk

zevk ve muhabbetle birleşip
hüsrânını artırma sakın
her fırsatta akseden nurlarla temizlenip
fersudeleşmiş en nadide duyguları
aksatma sakın

hey müridi olduğum aşk

hazlarla örülü hülyalara yol bulup
kendin olmuş kendin ermiş zannetme sakın
sevda denizlerinden kopup gelen dalgalarınla
sayısız isyan gemisini perişanlık sahiline
uğratma sakın

hey müridi olduğum aşk

kör zindanlarda gözü yaşlı
süveydadın dolayı yanmış bir gönül yarası olma sakın
sürgün gecelere mahyalar kurup
şamdanlarında yanmaktan göz kesilenlere
benzeme sakın

hey müridi olduğum aşk

keşmekeş çilelerle ayaz yemiş

o süzgün bakışlının akımlarıyla helak olma sakın
hayranlık sarayının içine sızmış
cefakar bir kalbin hükümdarlığından
azl olma sakın

hey müridi olduğum aşk

her an yangınlardasın hem de ateşte boğulanlardan
her gece yanıp kalbi eriyenlerden olma sakın
yaşlar döküp içindekileri açığa vuranlardan
hicran azabından yandıkça yanan
bir alev olma sakın

hey müridi olduğum aşk

kendi kışının hazanlarında
kendi soğukluğuyla üşüyenlerden olma sakın
son kar tanesi eridiğinde pınarlarla hemhal
dilleri lal o sessiz sedasız akan
ırmaklardan olma sakın

hey müridi olduğum aşk

bir derviş büyüsunün esrarına kapılıp
sevinç gözyaşları dökerek firakı unutturma sakın
son nefesini vermek için çırpınan
firdevs cennetini uman müritlerin
şevkinden dönme sakın

redfer

İlyas Kaplan

Bazen aşar beni yazdıklarım

Ben yazdığım şiirlerin cahiliyim
Bazen aşar beni yazdıklarım
Anlatmak istediklerimin ötesinde bir alem
Ne yaptığımı nasıl yaşadığımı bilmediğim

Ben yazdığım şiirlerin malikiyim
Bazen ürkütücü bir ihtişama kapılıyım
Bazen mistik bir evrenin ümidine
Gizemlerle yoğrulmuş tılsımına eremediğim

Ben yazdığım şiirlerin mabediyim
İnkarcı kavimleri yerle bir edilmiş
Semut mesabesinde şehirleri
Sırlarla örülmüş esrarını çözemediğim

Ben yazdığım şiirlerin mahşeriyim
Cehennem ateşinden beter yangınlarım
Ruhumu serinletir cennetin dört ırmağı
İlahi tecellilere mazhar şükrünü bilmediğim

Ben yazdığım şiirlerin askeriyim
En ulvi makamlar kapısında
Sineme düşecek rahmetleri beklerim
Savaşırım günahla sevabın karşılaştığı yerde

Ben yazdığım şiirlerin katiliyim
İlahi azap ile kalbi harap
Gönül bahçesi tarumar edilen
Yalnız ben bilirim hunharca katlettiklerimi

Ben yazdığım şiirlerin şairiyim
Musa dokunuşuyla yakuta dönüşürüm
İstirap sancısıyla paha biçilmez değerim
Sabırla beklerim gecenin derinliklerinde

Ben yazdığım şiirlerin cahiliyim
Bazen aşar beni yazdıklarım
Anlatmak istediklerimin ötesinde bir alem
Ne yaptığımı nasıl yaşadığımı bilmediğim

redfer

İlyas Kaplan

Bazen gerçekten fazla geliyor her şey

kuşların kanat çırttığı masmavi bir gökyüzünü özledik hep
sıcacık evlerimizde yüreklerimiz hoplamadan bir tas çorba içmeyi
sevdiklerimizin cenazelerinde ağlayamadık bile
yeni bomba sesleri ankarada
kor olup yanmaya devam ediyor sinelerimiz

düştüğümüz, çelmelendiğimiz, tökezlediğimiz yer orası
daha çocuk denebilecek yaştaki gençler öldürüldü
anne - babalarının üstüne titredigi,
gözünün içine bakamadığı gencecik insanlar
umutlarımız, hedeflerimiz vuruldu
yarım kalan bile değil, başlamadan biten hayatlar
henüz gözlerini dünyaya açmamış bir çocuk bir düşünün...
babasını hiç görememiş
annesinin elini hiç tutamamış

akşam televizyonda feryat edenleri gördük
çaresizce evlatlarını son bir defa kucaklıyordu anneler
hala soğumamıştı bedenleri.
acılı yüreklerinde evlat acısı
eş acısı, kardeş acısı,vatan acısı,
alev alev yanıyordu yürekleri

azalacak o sesler günden güne...
bir süre sonra da küllenecek unutulup gidecek
ciğeri yananların dışında
suçlama ve ithamlar
canlı bombalar bir kez daha gerçekleşecek
terör bitsin diyenler düşecekler sokaklara

polis asker çoluk çocuk uyurken
telefonda konuşurken
çarşı pazar
kahpece vuranlar bağırarak...
hükümet istifa
İŞİD terörü, Suriye iç savaşı, YPG istismarları
Pkk sanki bu sebeple vuku bulmuş gibi

kirli bir savaş yürütülüyor
kazılan hendeklerden,
kurulan bariyerlerden,
evlere giriyor teröristler
canlı kalkan olmaya zorlanıyor çocuklar
tehdit ve şantajdan yılmış koca bir kitle

casusluklar, darbe girişimleri

üst düzey dinlemeler
sahte kanıtlar, hileli sınavlar
özgürlükler elden gidiyor safsataları
şu isimler, bu isimler, şu örgütler, bu örgütler...
hepsi vız geliyor tırıs gidiyor
bütün suçlu bulunmuş gibi
hükümet istifa

saddam'ın kötülüğüne inandırıldık
zalim diktatörü göndererek
iyiliğimize çalıştığına inanmamızı istediler
ıraka demokrasi gelecekti hani
terör geldi, ayrılık geldi,
istikrarsızlık geldi suriyeye
esatla milyonlarca ölüm geldi
tek suçlu var belli
hükümet istifa

son dakikalar ambulans sesleri doldurdu şehri
bu sefer değildir diye düşünüyor insan,
olmamıştır bir şey diye umut etmek istiyor
bir anda neyi duyacağını neyi hissedeceğini
neyi göreceğini otomatik olarak biliyor insan
telefonda sorulacak soruyu seziyor, polis telsizini duyuyor...
akrabalar, komşular, arkadaşlara ulaşmaya çalışıyor
panik büyüyor insanın içinde sessizce
sonra yavaş yavaş yayılıyor şehre

türkiye bu kadar çaresiz mi
bu kadar karanlık bu kadar gri bu kadar kasvetli olmamıştı hiçbir gün
şimdi daha karanlık şimdi daha gri daha kasvetli...
kim yaptı belli
herkes biliyor cevabını öyleyse
haydi sokak sokak cadde cadde bağırışmaya
hükümet istifa ...

tekrar tekrar yeniden üretilen ezop masalları
kelile ve dimneler, harnameler, la fontenler
öğrendiğimiz bir çok küçük hikaye
yedi yüz seksen bin kilometre karelik bir evde yaşamıyoruz sadece
çakal sürülerinin ısırıklarının acısıyla iç içe yaşıyoruz

bazen işitmek istemediklerini duyuyor insan
akşam eve beklediğiniz ve sofrayı hazır ettiğiniz eşiniz,
oğlunuz ya da kızınızın ölüm haberini almak mesela.
durup dururken.
sırf, yoldan geçen patlamaya ayarlı bir bombalı aracın yakınında olduğu için

ya da karanfil sokakta, o çiçekçiden aldığı yılın ilk karanfilleriyle sevdiğine giderken,
o son tatil demlerinin keyfini çıkardığı kafeden kalkıp,
tatlı bir telaşın ortasında eve dönerken
hayattan koparılmak...
yaşadığının bile farkına varamamak
nasıl bir acı ve derin bir sızı...

bir an gözlerini kapatıp sevdiklerini
paramparça bulan insanların yerine koyuyorum kendimi
saniyelik tahayyülü bile akla ziyan
dayanıyor işte insan. Allah o gücü veriyor
bazen gerçekten fazla geliyor her şey
acılar biriktikçe duvarlar örülüyor
çaresizliğin ve öfkenin ortaya çıkardığı
komşumuzun, arkadaşımızın ve akrabamızın yüzüne
bakamaz hale getirmek istiyorlar hepimizi
bizi düşmanlaştırıyorlar arsızca, alçakça

onlarca masumun gözlerindeki o bakışı bize unutturacak
bir intikam zehirini yüreğimize damla damla akıtıyorlar
kürtler senin düşmanın.
tüm bu katliamların sebebi onlar
onlardan ayrıl, onları yok et

aynını kürtlerin kulaklarına üfürüyorlar
türkler senin düşmanın.
karanlık odaklar adına çalışan
insan kanı içen kanlı katiller
kuduruyorlar saldırıyorlar
öfkeden deliye dönüyorlar

vede bağırsıyorlar arsızca hayasızca sokaklarda
hükümet istifa...

redfer

İlyas Kaplan

Bedeli mahfuz günahlar

ocak ve şubat geldi geçti
dönüşü olmayan zamanlar bıraktı heybemize
bedeli mahfuz günahlarla yazılmış
beyhude vakitlerin son kulvarı ahret sonrası
bir yaprak daha çevirdik duvar takviminden
yeni kayıplarımızla

karakışlar yaşadık iç dünyamızın soluklarıyla
çoktan geçti çılgınlık yapma yaşı
miadını doldurmuş cüz-i iradelerimiz
artık sen bana ben sana mecbur
yaşadığımız hayat doğrudan bizimle alakalı
bütün sıkıntılarımız da bizimle ilgili
asıl mesele önümüzdeki zemheri akşamları

müptezel öksürükler bir feci hastalığın tezahürü
beynimi kemiren muammanın sana zararı yok
kirlerden temizlenme vakti gelmiş olmalı
bir kutlu yenilenişin coşkusu duymalıyız içimizde
nefsi hezeyanlardan vazgeçmeliyiz be canım

yalanda olsa söyle
daya başını göğsüme
bu kocamış adamı sevdin mi

mütemmim parçalarımızdı çocuklarımız
bir ağacın dalları budakları gibi
inandığımız gibi yaşayan insanlar yetiştirdik
aklımız, ruhumuz, düşünme biçimimizdi onlar

başım gözüm üstüne nasıl dilersem öyle olsun
geçip gitsin ömür duracak dermanı kalmadı zaten
belki de şimdiden vedalaşmalıyız
olur ya hani ...
vakit çok geç saat geldi geçiyor
çat kapı birileri gelmek üzere

ucundan kıyısından hayatın içine
yılları sığdırmak bir meziyetmiş sanki
alnımızda ki ince çizgilerin farkına varmadan
boşuna debeleniyoruz a canım

tanımadan hayatın mor düşlerini

ölmeden gidilmiyor bu dünyadan
tüketmeden alinyazısını

redfer

İlyas Kaplan

Billuri firuzuler düştü

bu satırlar bir yüreğın sesi
bir sancı suretinde
dize dize hayaller
beyit beyit duygular
henüz her şey doğum sancısı içindeyken
henüz doğuma çeyrek kala
öylesine çetrefilli
bir nefeslik fasılalarla
peyderpey endişeler öyle yoğun ki

zifiri gecelerde hüzmelenmiş
sağır kulaklara vurmuş söz uçları
suratlarında buğulanmış sıcacık her nefes
defalarca kovulmuş donuk bakışlardan

*

nasırlı avuçlarda büyüyor ümitler
ter damlıyor ateşli telaşlarla çizgilenmiş alından
yanağa bir damla yaş düşüyor
güneşin elinden tutup
göğü yere taşıyorum
sonsuz baharlar iniyor kuru ağaç diplerine
birikiyor zaman
yürüyor kalbe can

*

soğuk bulutları yıka yaka
kırık kanatlarla ufka taşıyor şafak
avuçlar yağmur biriktiriyor
yokluk bir sır değil artık
serin meltemler akıyor gurbet akşamlarına
vuslat kadar güzel
yaşanıyor her hasret özlemin göğsünde
sonsuz sınırsız vahalar yeşerirken

*

unutulmuşluğun puslu kuytularından
kutlu muratlar fısıldanıyor ruhuma

kutsi arzuların hiç duyamayacağım fısıltısı
bir lütuf adeta dalgalanıp duruyor sinemin tam ortasında
nice sevinçler salınıyor ayla yıldızlar arasına
ta uzaklardan bir melek iniyor seher yeline
cennet mevsimlerinden
öksüz ve yetim bir çocuk gibi
yüklü miraslar taşıyorum mahşer ötesine

ışıkacak yeni bir günün peşinde tepelere tırmanıyorum
ağaç, rüzgar, bulut eksiksiz katılıyorlar karşılamaya
en güzel çığlıkları atıyorlar

*

hep beyaz günahlarım oldu benim
ruhuma mazlum inançlar taşıdım hep
çoğu kez uykularımı yorumladı çoban yıldızı
rüyalarımın içine mermeri sular düştü
kılı kırk yaran bir ömre mal olan
sessiz gürültüsüz sancılar düştü
önceki susuşlardan uzunca ve sessiz
billuri firuzeler düştü

vakit bahar şimdi
gül goncası yüreklere esiyor esintiler
kılıç gibi keskin, hançer gibi ince
ruha gıda hayatlara sevinç
bir isa nefesidir sanki

*

yürekte ki alev yüzlü yangınlar
gecenin beşiğinden yıldızları avuçlayıp
fecrin tuvaline serpiştiriyor
tene neşter vuruyor
kalbin nabzı yükseliyor
yeni bir heyecan sunuluyor
söz değmemiş تنها kıyılarına

binlerce şafak dokunuyor gün ışığının parmak uçlarına
sokakların çehresine bir taze nefes
kaldırımlarına, duvar gölgelerine aydınlıklar

her doğduğu an güneş yeniden öpüyor alnını
her kez sükuneti ararken
her kez düşerim yollarına
ipe serdiğim her zamanın her mekanın

*

redfer

İlyas Kaplan

Bir alev gibi yükselmişti güneş

nefes kesen bir güzellikte parlayan şehir
ışıltilı beyaz binaları güneş ışınları altında
içinde güneşten daha fazla aydınlık içeren
kutsallığı onaylanmış bir cennetten çıkma
toz pembe bir renkte
günahkar bir kadının anadan üryan bedeni gibi

dağların doruğu vadiden yayılan güneşin ışıklarıyla yanıyordu
dalgalardan sazlar hafifçe dalgalanmış
çınarların yapraklarını ürperten hafif bir rüzgar
çalılıkların arasında gözden kayboluyordu

nehirdeki su şırıltılarının, ağlar gibi inlediği duyuluyordu
dudakları titriyordu, gözlerinde yaşlar süzölmeye başlamış
suyun üstünde bir güvercinin.
ince dallar arasından bir alev gibi yükselmişti güneş

hareketsiz, sessiz bütün renkler toprakta
batmak üzere olan akşamdan beri
ormanı hayaletler sarmış,
bir oyun oynuyorlardı çam ağaçlarının arasında,
hicret eden sükut içindeki gölgelerin
şaşmaz hareketlerle yürüyüşlerini seyrederek

uzaktaki sönük ışığa doğru usulca
gündüzden arınmış akşam nereye gidiyordu
engin karanlık tarafından yutulmuştu
sonsuzmuş gibi görünen ufuk
ecel tarafından yutulmak gibi bir şeydi bu

bir fısıltıya dönüşerek belli belirsiz
baharın son geceleri kadar muntazam
elleri kucağına kavuşmuş bekleyen buz gibi bir hava
bozulmamış saf bir muhteşemliği üfürmekte
ne kıpırdıyor, ne iç çekiyor, ne de nefes alıp veriyor
gölgeli kuytu köselerde kalmış baykuşlar

dağların tepesindeki bulutlar siyaha boyanmış
bir hüznün gelip geçmesiydi zamanın başından
zaman,damlayan suyun sesiydi
damlalar akışını durdursa bile
eriyen kar sularıydı akıp giden gece vakti,
görünen durgun deniz,suyu kadar siyahtı

redfer

İlyas Kaplan

Bir ben ,bir yağmur,birde özlemlerim

geçerdi gözlerimin önünden sigaramın dumanı
şafak vakti tan yerinden hep aynı kızılık
rüzgar silerdi camdaki parmak izlerimi
sabahı beklerken uyurdum
çiçekler açardı rengarenk pencerelerde

haylaz bir çocuk gibi zıplar oynardım
içinden geçen düşlere asılırdı yüreğim
geceler soğuk pencerelerde bir dirhem umut
bir pencere var aklımda.....bir de kırılmış camları

bir lahza zaman ,bir varmış bir yokmuş gibi
dünya ve cennet çoktan yaşanmış sanki
tekrar yeniden yaşıyormuş gibi
her isim her resim ve de sonsuzluk sırrı pencerelerde

*

vurgun yemiş bir çılgılık kopardı denizlerde
vururdu evimin her penceresine binlerce yakamoz
mavi boyalı dalgalar beyaz renkler büyütürdü
dede korkut masalından ninnilerle

korsan yağmurlar en fena silahlarla kurşunlardı geceyi
şehrin tüm ışıkları düşerdi yıldızlardan
sürgün saatlerde gölgeler sırtımdan hançerlerdi sinsice
ayaza tutulmuş buzlu kaldırımlarda

toprağa sığmaz olurdu geceler boyu yağan nisan yağmurları
bir şimşek parıltısı suretlenirdi pencerelerde
yağmur damlaları kadar çok ,saf saf ışıklar
bambaşka aydınlanırdı ciyetlerin yüzü
bambaşka bir alem, bambaşka gökyüzü

*

damların tepelerinden dökülürdü küçük çağlayanlar
birden hızla çarpmaya başlardı yüreğim
fışkıran suları titretirdi rüzgar
yüzlerce kez duvarlara izler düşerdi benden

yağmur damlardı her yerden
paslı korkulukların üstünde yılların yorgunluğu
bir festival ki bir ömür seyretmeye değerdı
bitmez serüvenleri pencерemde

uçsuz bucaksız uçurumlara uzanırdı hayalet şekiller
gizemli ışıklar keşfederdi en kuytu yerleri
koca gök uçup giderdi solgun bir rüya gibi
kutsal nefesin onurlu yolculuğuna sürgün edilmiş pencerelerden
hayal zamanlarından gölge üstüne gölgelerden

*

her gece sancırdı yıldızlar her gece bir daha...
alevler parıldardı ,kızıl alevler yıldızlardan
ufuklara tutunmuş kaç bin yıldız vadilere salınırdı
bulutların içine pencerelerden

sırrını fısıldar gibi serpilirdi yollara
gökleri çatlatan şimşeklerin parıltısı
nöbet tutar gibi loş sokaklarda kuyu diplerinde
uzun bir zaman pencерemin önünde

bütün renkleri siyah bir pencere açılırdı sokağa
ebabillerim çılgık çılgığa kanat çırparak uçup giderdi
bin parçaya bölünürdü düşlerim
göklere ilişirdi alnımın parıltısı pencерemden

*

ürküntü verici bir zevk ,vaki olmayan bir coşku
tıpkı kaysın leylaya bağlanışı gibiydi
heyecan yorgunu ruh
çatlayacakmış gibi göğüs
gökyüzü mü beni kendisine yükseltmişti
yoksa yeryüzü mü beni içine çekmişti

küçük pencерeme dokunarak kıvrılıp bükülmüştü ay
büyülü yaratıklardan bir kaç yaklaşıp
uyansın diye tekrar tekrar tıkırdıyordu camları
in çin top oynuyordu bahçede
sağır bir gürültüyle göçüyordu gece
bir kaç katar tuhaf umutlar yüklenerek

loşlaşmış havaya yayılıyordu karın erime gıcirtısı
kırk yıl gözyaşı döken adem gibi ağlıyordu
hıçkırıklar geliyordu bezm-i alemden
boyası dökülmüş evlerden sızıyordu felaketler
ruhumun üzerinde kanat çırttığı saatlerde
yağmur dokunuyordu karanlık pencerelere

*

doğunun ışıkları parlıyordu ufkun üzerinde dizi dizi
dağların üzerinde cehennemin gölgesi
ateş perçemli küheylanın yelesi okşuyordu pencereleri
cennet çiçekleri açıyordu altın sarısı bulutlarda

kabuslar içinde kaybolurdu gök ben güneşler çizdim
karanlık kaplardı her yeri ben yıldızlar çizdim
fırtınaları kopardı göğüs kafesimin
sonsuzluk alemine açılırdı pencereleri

redfer

İlyas Kaplan

Bir ekmek kırıntısı kutsalınca

garip bir masal yaşıyoruz,
hazin bir rüya soluyoruz...
ayrı telden, ayrı nağmelerden
eski hançerlerin kınlarında paslanmaya yüz tutmuş

*

her gün güneş üç renkli camdan süzülürmüş
hani ruh, gönül ve beden camından
zincirleri kırıp atan huzmeli bir nur..
gönüllerde gizlenerek şafağı beklermiş
aynalara pas olmuş gecelerde

*

önce annem şefkat ekerdi kiraz gölgelere...
eşarbi sıyrılırdı saçlarından,
kınalı saçlarına güneş vururdu tan yerinden
süt verdiği alperenler geçerdi önünden birer birer
yolları arşınlayarak
bayramlarda elini öperdik yalınayak...

*

hiçliğimizi, babil kulelerine sığdırırdık
daha gidilecek yollar varken
tenha gizemleri kentlerin yalnızlığına katarak
şamdanlara giysiler dokuyan mumlar saklardık
ışığımız toprakta ,denizde yansın diye hiç duraksamadan

*

baş döndürücü hızından başımızı alıp çıkardık dünyadan
günah damıtan sulardan atlardık enginlere
sonra demir sürgüler inerdi avare hayatlar sürdüğümüz hücrelerimize
yalnız yaşamaya mahkum ettiğimiz ruhlarımıza

*

o vakit kururdu taze başaklarımız
kayan yıldızlarca büzülürdü hayallerimiz
melek kanatlarınca dökülürdü gözyaşlarımız
karanlığı yakan mahyalardan acılar düşerdi bahtımıza
bir ekmek kırıntısı kutsalınca

*

redfer

İlyas Kaplan

Bir katre su

bir kez yok oldu bin kez büyüdü
yakut başakların içinde titredi
hüthütler havalandı göğsünün üstünden
kimi sisten kimi esintiden kimi korkudan
gökten sicim sicim indi
değdi ağaçların bedenine belini sardı defalarca
dut yapraklarından kıvrım kıvrım toprağa kaydı usulca su

biçimden biçime, renkten renge değişti
Tanrı hediyesi bir dokunuşla bütün evren
bir üfleyişle bütün denizler yataklarından boşaldı
göğüslere sinen hem cennetti
hem de cennetten gayri bir şey
buğulu kokulu mor üzüm salkımı
arzu ve yasakların derinliğinde boğuldu su

bir kaç zaman sadece hangi maziden kalma
saklıydı alev alev yanan bir ateş daha ziyade
uçurumlarda tüten hoş kokulu bir duman
bir göl mağarasından bir çöl ayazına damlayan
ağır ağır, ezgi ezgi yankılandı
her defasında ebruli seslerden
kurşuni renkli gölgelerden su

üzerinden mavi buharlar yükselen bir şelale havuzundan
birer çiçek bağlandı zambaklardan kuşların kanatlarına
ışığın aynasına yürüdü, bir yürüdü bir durdu
bir görünüp bir yok oldu
buseler kondurdu yüce dağ başlarına
parmak uçlarından toprağa aktı, döküldü su

saklı sırrı o kadar açıktı ki kutsal ruhun
yükseldi istisnai alevlerden, ateşten ışıklar saçarak
yürüdü yollardan, yansımasının düştüğü ırmaklardan
henüz bir kara bulaşmamış, bir karanlık çökmemiş
güneşin saklandığı görkemli dehlizlere boşaldı su

aynı gök kubbe altında ümide rüyalar sunuldu
güz sıcağında ninnilendi kokulu bahar tohumları
izlerine bırakıldı nazlı misafir yürüyüşleri
su perisi encamında adı konulmamış lütuflardan
doğumcul terleyişler kutsi yönelişlerden
karanlık zirvelerden düştü yüreğe perde perde su

öte diyarlardan miras bir hatıra kalbe
gönlün imdadına aktı bir can pıhtısı
halden hale çevrilmenin sancısına tutulmuş
içindeki cevherin kabuğundan sıyrılmış
kutlu bir yük bir emanet oldu su

sancılı damarlarda ölümcül çılgınlıkların ta kendisi
dalgalı bir deniz gibi süzülürken yakar geçer iz olur
taze bir yağmur gibi düşer mevsim mevsim
yalnız akar her damla yağmur ceylan gözlerde en son
guguk kuşları konar çocukların mavi salıncaklarına
cennet olur cinnete dönüşür
arıtır ve eritir temizler gizler su

gökleri kanatan şimşekler aydınlattı arşın üstünü
yıldırım hucumlarla parçalandı gecelerin en zifiri kuytusunu
nelerden sonra, niceden ve nice gecelerden sonra
sürgün bakışların mühürlendiği caddeler sağanağına tutuldu
mübarek bir heyecanı kadim bir dostu uğurladı su

az gitmiş uz gitmiş yana yana ateşe tapınan pervaneler
dere tepe düz gitmiş ah dedikçe bir ah daha ederek
yüzlerce kez ölüp yüzlerce kez yeniden
yeniden ölebilmek için saklı sevdalar toprağında
her adımda farklı iklimlere erercesine aktı su

anneler bebelerine süt verirken ninnilerini söylemişler
atalardan dedelerden öğrenerek su hikayesini
ışığını bir gelin gibi kuşanmış ezo gelin
tenha gecelerde akıtmış gönlüne
bir kutlu dem ki ateşlerle kaynamış
bir cevher ki alev alıp yanmış su

bir arınma duygusu ki rotasında bestelenir zamanın notaları
lalezarlardan ağıtlar savrulur kavruk baharlara
en dar kapısından puslu sokaklara serpilir fırtınalı akşamlar
her karanlıkta yağmurlar büyütür acıları
leyli renkli bezirganlar rüya içinde yaşarken
hayal meyal şeylerde görünür bir katre su...

redfer

İlyas Kaplan

Bir takım masallardan faraza

kıvrım kıvrım bir uğultu var...
sanki ta derinlerde bir çağlayan akıyor
bir uçurumun girdaplaştığı noktada bir uğultu
bir ses bir ses ki uzak bitik yanık
ta ötelere ötesinden geliyor
taşa üflense onu eritecek bir ses
dokunuyor cismimin bütün şekillerine
benliğimin içinde tecelli bulan cereyanlarına aldırmıyorum

kıyısız ummanlarda yol alırken
eksik parçamı arar gibi arıyorum
sırrını bulana kadar sonuna kadar gideceğim
yeniden bir yaratılışın arifesindeyim
susuzum içim yanıyor
çıldirtacak kadar ateşli
içinde milyar ışıkların barındığı
yıldızlardan fışkırmış elmas pırıltılı bir nur
sağımda güneş solumda ay
önümde deryalar ardımda ummanlar
bir nur harmanı içindeyim
göklerden göğsüme doğru akıyor parlak parlak köpükler

bir takım masallardan faraza
siyah üstüne yazılmış kocaman bir yazı gibiyim
bir toz zerresi kıvılcımı halinde
yıldız yıldız fezayı yutmaya çabalayan
azgın bir canavar... bir ejderha gibi
mesela bir ağaç gibi
ağzından tek söz çıkmayan bir dilsiz olsaydım keşke
bir mezar taşı gibi sessiz
gözleri kapalı hiç bir şey düşünmeyen

denizi seyreden yağmur kuşları şahit
öyle hasretle bekliyorum
öyle yanmış öyle daralmış ki içim
gerisi boş...
bir sır gibi ruhuma musallat
hiç kimsenin daha evvel görmediği bilmediği
ötelere ait her şey
portakal yaprakları kokusunu rüzgara bıraktıkça
annemin eliyle koymuş gibi bıraktığı yerde

redfer

İlyas Kaplan

Bir unutma hali...

*

dışarıdan bakma öyle
gel buyur ...
korkma, gir ateşe
yedi defa
selam söyle

*

sonra yedi kere cennete
hareket et...
son kervan, son yıldıza doğru
kolayca taşınabilir alevler yüklen
küçücük sevinçlerden, heyecanlardan
yoksa ne anlamı olur ölümün

*

ateşi amber niyetine kokla
var olmak için varlıktan geçmek için
özlemlerini bırak gecenin en son saatine
bir tren düdüğüne
bir vapur dumanına
bir dalganın en son hışırtısına
bir turnanın kanadına
ta caddelere, sokaklara, evlere

*

her gün bir parça daha tükensin yangınların
kalbinin şahikalarında çınlayıp dursun bir içim su
yıllar boyunca pervanelerin ateşe dönüşsün
sarhoş eden merhalelerde fena ol kaybol

canından cihanından geç

*

içindeki alevlerin şahlanışını seyret
ruhunun katmanlarına göç et
kapı orada öteler anahtarsız
unut kendini
tavırlarını sırrını
hafisini ahfasını unut
bir unutma halinde...
ölmeden önce..

*

redfer

İlyas Kaplan

Bir yok oluşun içinde sevdalarımız

kocaman bir sürpriz olacak sessiz titreyişler
kesintisiz deprenişlerle sonsuzluğa akıtılan nefeslerimiz
sarsılışların telaşıyla nabza indirilecek kıyamet bombaları
iniltilerimiz zamanı heceleyecek saat saat dakika dakika

kocaman bir sürpriz ile göç başladığı gibi bitecek
gündüze dönüşecek alemin rengi
gündüzler akşama akşamlar geceye
vedasız ayrılıklar karanlığa doğru akacak
gecenin siyahıyla sarılacak şekiller
bir yok oluşun içinde sevdalarımız
vakitler arasında uçurumlar
gözler gözlere değmez olacak
ışığın bile varamadığı isimsiz boşluklara

kocaman bir sürpriz tenhaların yanağında demlenecek
ayrılığın közündeki pişirilecek sessiz çığlıklarımız
gölgeli kederlerin dudakları arasından sızacak hüznün heceleri
yaralı bir güvercin gibi çırpındıkça yırtılacak karanlık
bir yamaç kenarı yalnızlığında açacak çiçeklerin en güzeli
hicranlı sürgünlerin avuçlarında tazelenen vuslat neşesi
soğuk gecelerin yakasında ışıdayacak aydınlık sabahların fecri

kocaman bir sürpriz neşesinde olacak rengarenk tecelliler
ince dal uçlarına dizilecek sabır taneleri
kalp çeperlerimize düşen ümitler çağlayacak
dudak kıvrımlarını memnun edecek müjdenin sesi
acılarımızın göğsünde taş somutluğundaki göç sancısı
kalbimizin odacıklarında can hışırtısı
cehennem sıcağında güneşin yüzü
yarıp geçecek dünyamızın kızıl tenini
bir çırpıda savuracak kanımıza karışan ışık tozlarını

kocaman bir sürpriz ile açık avuçlara çizilecek rotalar
issiz sokakların yalnızlıklarına sağanak olacak birden
bazen bir uzayışın salıncağında beklemeyi bekleyecek
bazen kaskatı duvarlarca örülecek özgürlüklerimiz
zaman bugün olacak dostlar düşman olacak
uygun adımlarla yürüyeceğiz yollarında umutsuzca

kocaman bir sürpriz olacak gümüş rengi bir mektup
yedi kat göklerde razı olan razı olacak
ayaza kesilecek karanlıklarımızda ipek yolunun faili meçhul adamları
bir postacı kılığında dolaşacak sokaklarımızı kapı kapı, hane hane
sevinçlerle aydınlanacak yüzlerimiz
muştular geldikçe gelecek üçer, beşer
bir nur kadar hafif gece sona ermeden

kocaman bir sürpriz olacak zamansız fırtınalar
içimizin kopmayan ipiyle darağaçlarına bağladığımız
unutulmuş dalgalar vuracak kıyılarımıza
kurulu bombalar bırakacak yalnızlığımıza
tik tak, tik tak...
ansızın bin parça olmak için

koca bir sürpriz son çare son direniş mevzii
hangi mezura ölçüp biçebilecek ki kalbimizin acılarını
hangi hoparlör aktarabilecek ki yüreğimizin sesini
ağlayacak bir kalbimiz bile olmayacak
yokluğun koynunda yokluğundan bile habersiz
silinip gitmek üzere
yanıp yakılmış bir ağacın kömürleşmiş dalları gibi
adı konmamış bir ağaç kadar unutulmuş

kocaman bir sürpriz yüreklerimiz teslim alacak
sarmaş dolaş gecelerce şehrin kaldırımlarını
en güzel insanları alıp götürecektir ölüm
kalbi buruk anılar bırakacak önce düşlerimize
sonra özlemlerini gecelere
sonra ayrılıklar, sonra matemler
sonra koca bir mezar sessizliği

redfer

İlyas Kaplan

Bu leylin seher esintisi

yitik mevsimlerde en çok yalnızlığım tekerrür ediyor
gözlerimden düşüyor nisan yağmurları
aynı yönle akan iki nehir gibiyiz leyl
şerha, şerha yüreğine emanetim
ahım göklere yelken açarken
ağtlar yakıyorum gecelere

tasavvurun bile duygularımı hazza boğuyor
kim bilir gönlümün gam ve hicranına nasıl bir darbe indiriyor
bir esintiye maruzum senden hem de bir kaç yıllık
bunca mesafeden bana taşınan sendin leyl
ruhani bir zevkle yüreğimi saran kokulu rüzgar sendin
bilinen hava akımlarının buna gücü yok
burnumda tüten
bu leylin seher esintisi
bu leylin kokusu

kıblesi tavaf edilen aşkları yad ederken ben
şah damarımdan tutuyor yazgım
çorak bir mevsimden üşüyen yüreğime sen düşüyorsun leyl
ezgilerini söylüyor feryad-ü figan vaktim
senin narın yakıyor bu sineyi
yağmurun sesinden ağlayan kalbimin hüzzamı kirpiğime iniyor
avazımın göçebe hüsrânları dokunuyor kuytulara
dolaştığım çöllerde yalnız kalıyor yıldızlar leyl

ayrılıklarda büyütüyorum düşleri
anılar dokunmadan tek tek kırılıyor
ruhlar taşıyorum ağlayan gecelere
savrulmadan en acıklı öykülerin rüyalara
yırtılıyor kabuslarım boydan boya
salkım saçak düşlerim
eyvah ki leyl
her defasında yangınlarla boğuluyorum

hüsrân biriktiriyor kasırgalar suretimde
muzdaribim sensiz geçen her geceden leyl
sensiz kara bir gökkuşağı kaldı göğümde

oyuncağı çalınmış bir çocuk gibiyim
savunmasız bir sabi düşleri gibi
yalnızlık ırmağına terk edilmiş bir kırıntı gibi
hayali karanlığın kara bahtına düşen bir ruh gibi
vuslatın ezgileriyle besteleniyor özlemler
titreyen mehtabın teline dokunuyor ellerim
içimde ölen baharlara yanık sevda türkülerim leyl

bir çöl ceylanı yüreğimde vurulup düşüyor gecenin kollarına
kör kuyulara karışıyor sukutumun ruhu leyl
vuslat çığlıklarımın kalp kırıklarımın davacı değilim
korlar yakıyor yüreğimi cebren savunmasızım
hazana bu denli alışık değilim leyl

hicranına hicranımı,hasretine hasretimi ekliyorum
senin için vuslatım tekemmül ediyor leyl
kalbimde kuyu ve zindan yaralarımın izleri
yenik düşmüş çaresiz kalmış haldeyim
gücüm tükenmiş bir vaziyette
kaderin öyle bir cilvesi ki
bir teselliden ibaret belki de
belki bir تنها yerde unutulmuş
bir iç burkulma, acı duyma gibi bir şey
teselliye muhtaç bir şaşkınlım
hala seni sayıklayıp duruyorum
eriyip gideceğim tükenip helak olacağım leyl

sitem ve serzenişlerim yokluğuna
bana dünyayı zindan eden
bana yadigar bıraktığın vuslat esintileri
şuuruma helal eyledi leylin kokusunu
kokun burnumda tütüyor
en derin şekilde içimi sarıyor
hayaller icat ediyor serapalar yaratıyor
sevinçten öyle bir hal içindeyim ki
ruhumda duyduğum öyle bir algıyla müşkülüm ki
gizli bir his gizli bir vasıta seni bana yaklaştırıyor
sınırı nerede başlayıp nerede biter bilmiyorum
ruhumun potansiyel güçleri tek başına
alışılmışın dışında öyle bir hüznün çökmesi bu
zerreciklerin hareket edip yayılması gibi
zerrelerin akım halinde akıp gelmesi gibi
tıpkı ısı tıpkı ışık gibisin leyl

ufkumda parlayan, ışık saçan kandilsin leyl
yörüngende görülen görülmeyen tüm duygularım.
kalbime ęarpan nurunla kavırıyorum şekilleri
ard arda dizilen hislerim gönlüme gittikęe
bambaşka bir alem oluşup gelişiyor düşüncelerimde
leyali-i biz gibi aydınlanıyor gökler
senden aldığım feyzi ile karanlıklardan sıyrılıyorum
ilhamın irşat ediyor sensizliğin hakim olduğu mekanları
görülenden görülmeyene doğru bir gidiş bu
bir yürüyüş bu sana doğru leyl

beyaz gecelere
git gide gecikip eksilen uzaklaşan zamanlara
henüz tamam olmadan evvele
yeniden güneş doğuyormuş gibi
güneşin batması sonrası dolunay geceleri gibi
seni andıran her sabahın kızılığđ gibi uzayıp gidiyorsun leyl

geceye akseden izlerde sen varsın leyl
koyu karanlık zamanda,alaca karanlıklarda
efkarımla ortaya çıkıp yayılan gamda
içimi bürüyen bütün ufukları sarıp sarmalayan her nefeste
gecenin son saatlerine zuhur eden yalnızlıklarda
uykusuz anlara birleşen sırların derinliklerinde
sensizliğe mazhar ruh ve bedende sen varsın leyl

bütün hayallerde her ümitte
her hasrette bütün hüsrarlarda
alnıma mühürlenmiş kaderin gizli sırrında
azaba mahkum kimi isyan kimi nısyân gibi
hayat ve ölüm arasına hapsedilmiş
boşuna bir heves bir arzu gibi
günah buhranları içinde perişanlık gibisin leyl

hatıra gelebilecek kuruntu ve vehimlerden öte
ne bir zillet ne bir külfet

bir daha fazlası
en güzel haslet
en güzel kelime
en güzel söz
en güzel mükafat
en zor, en acı
en güzel haz en güzel zevk
en güzel son sensin leyl

redfer

İlyas Kaplan

Bugün Günlerden Perşembe

bugün günlerden perşembe
konusu bir kurşun bir türkü bir aşk
elimle yıldız tutarcasına uçsuz bucaksız gökler
sonsuzluğun koyuluğunda karanlık bir dehliz kadar

mühürleniyorum ıssız ufuklara açılan pencereye
küllenmiş birkaç zambak bir kaç yaprak dökümü
çılgın dalgalara özeniyorum bir martının üstünde gezindiği
bir atın yelesinde rüyasını gördüğüm özgürlüklere
yeniden okyanusun derinliklerine düşüveren her yağmur damlasına
içimde kor alev ısıtıyor beni, ıstırabıma aldırmadan

bugün günlerden perşembe
biraz daha kırılğan cehennemi günahlarım
söndürmeye çalışıyorum ateşini bir bardak soğuk su ile
pervasızca buğular dökülüyor nefesimden
vurgun yemiş bir kere sönmüyor bir çırpıda yanan ateş
közü kalıyor bitti sanılan hikayenin gizli kıvılcımları dudaklarda
kutupların buzulları neymiş onca yangın yeri yüreğim
onca alev kasırgalarının önünde sürüklenen

bugün günlerden perşembe
bir sen gerekiyor bir ben gerekiyor ki yüreğe can yürüsün
kaç kez öldük sonu hüznle biten kaç hikayede
kaç kalp sallanır hala ilmik uçlarından bu öykünün
hüner mi sanki her bağra bir ateş koymak
en zehirli alevden daha keskin kör bir ışığın kırılması gibi
akrep sokmasından daha beter karanlıklarda kan kusmak

bugün günlerden perşembe
kaldırımlarda dolaşan soğuk üşütmüyor
yaşanmış günahların bir tekrarı, aç annenin göğüsleri
bir kuru ekmek bir avuç su
bir sonbahar görmeden solup giden kaldırım çiçeği gibi
geceler boyu hayata küfürler savuran sokak çocuğu gibi

demir parmaklıklara hayalleri takılan bir yetim bir öksüz gibi
merhamet dilencisi olmak yetmiyor soğuk kış gecelerinde
salya tükürük sokaklara geri fırlatılırken
yıkıntılar arasında gözlerinden ateşi çalınırken
hangi ölüm daha beter korkutur ki
hangi kurşun daha beter öldürebilir ki

bugün günlerden perşembe
eski hüznü şarkıların o taş plaklara kazınmış cızırtıları arasından
zavallı bir kış gecesine kurban gidecek yürek
kıza boyalı bade, bir boşluk bir şarkı sonrası
acıların, acıtan buzulluğuna gözyaşlarının dolduğu gün
bulutları kararır gökyüzünün gözyaşları anlamsız

bugün günlerden perşembe
kaldırım dipleri hayatın bir durağı
erişilmeyen kutsal diyarlara umutlarımı salıyorum mavi mavi
serseri bir karanlığın ıssızlığındaki sessiz adım çınları
bir cami avlusunda umarsızca düşünürken
üst üste yığılmış soğuk taşların arasına sıkışmış ezanın yankısıyla

avuçlarıma bir damla gözyaşı katıyorum gayri ihtiyari
titreyen yüreğin alevinden nemlenen
çığlıkları da unuttum artık, karanlıkları da
şimdi bir yüreğime yağan yağmurlar bir de dualarım var benim

redfer

İlyas Kaplan

Bulutlar mavi bir deniz

duruldukta coşkun akan bulutlar duru bir deniz olur
berrak yüzleri hep hurileri andırır
derinlerde, en derinlerde esrarlı bir cenneti
murassa beşiklerde zamanı uyuturlar ninnilerle

mavilerin yapayalnız boşluğuna uzayıp giden masallardan
evvel zaman içinde ki aşklardan
kör kurşunlar girdiği vakit yüreklere
terk edilmiş ülkelere en yeni haberleri götürürler

gecenin eşiğinde yağmalanmış kentleri örterler sonra
yıldızları avuçlayıp gönüllere serpererek
delinmemiş inci kıratı kadar güzel...
sunarlar ruhi bir nefesin ılık soluklarını

bir heyecandan çıkıp başka heyecanlara koşarak
sonsuzluğun ağırlığını taşırlar omuzlarında itirazsız
ateşler söndüren bir saba esintisine benzer
yalnızlığın en ucunda ayak değmemiş en تنها kıyılara
kuytulara, dar patikalara, çıkmaz sokaklara
serin bir yağmurla doyumsuz şerbet içirirler

sınırları karıştırmadan mevsimleri şaşırmadan
nevbahar gibi ya sevgiden yorgun ya sevgiye vurgun
mavi bir ahengin mersiyesini okurlar
can yakan kızgın kumlar üzerinde
alev alev yanan kor parçası halinde
zikirlere karışmış hu çeken bir derviş misali

kiyameti koparır sağır ışınlarını bozkıra salan güneş
hülesa yağın ateş etraflarında ateşten haleler
can havliyle bağrıışan insanların haykırıışları çaresizlik
solukları kesilenlerin can çekiışenlerin hırıltıları

yapayalnız bir tepenin üstüne
mistik sırlardan bir elbise biçmek için
kimsesizliğin tam ortasında uzun uzadıya giden yollardan
vadinin başında nöbet tutan şelalenin şakırtılarından
her vakit izzet-i siyah bir mahşer aydınlığı bırakırlar
meçhul bir zamandan beri toprağa

bulutlar sarhoş ve ahenkten bihoş
yağmurlardan önce aşka kasem edercesine
gölgeleri sızır sükunetin üstüne
bir uçtan bir uca maviilere tutsak

her mutluluktan pencereler açarlar emellere

gökyüzü çıldırmış yere düşmekte alevler kırmızı-mavi renkte
gömleğini yırtıp rüyalardan uyandırırılar cümle alemini
gök dokunuşuyla keserler hayatın boynunu
akıp giden zamanın başına bıcağını vurarak

çöken felaketin sesleri yankılanır karanlıkta
yollarını değiştiren ışık füzeleri bulutları yırtar
gittikleri yön yanan vucutlarını soğutmak için karlı yerlerdir
karların izinden mavi tabutlarla taşınır ölüleri
her sabah heyecandan uyanıp
der ağlayarak gider bulutlar
uykunun tüm mahmurluğunu silerken gözlerinden
özlemini duydukları dünyanın her köşesine
hayal bile edilemeyen yerlere
yeniden doğup yeniden yürürler
vakit aşığın maşukuna ulaşma vaktidir artık

redfer

İlyas Kaplan

Çaldırdım detaylarını hayallerimin

yaşamak bazen zor geliyor
her taraf ışık da olsa
gitmek istediğin yerler olur da,
tüm yollar geceye çıkar hani
fotoğraflar mesela
cansız
ben canlandırıyorum onları..

*

kelimelerle anlatamayacağım gibi..
elimden tutmayı bekleyen bir el var sanki bir yerlerde
elinden tutmayı beklediğim
gitmek için heves ederken
gitme dur diyen
bana mühürlü
her gün her saniye her salise

*

doktor bile ilaç yazmıyor
aç karnına tok karnına fark etmez
sadece günde bir kez bile yeterdi
bir reçeteden ne çıkardı oysa
oysa öksürüyorum, hapsiriyorum
sonra bir ağlamak krizi geliyor
bazen kahkahalar sarsıyor duvarları
susuyorum konuşmuyorum bir tek kelime bile
kulaklarım tıkanmış hiçbir şey duymuyorum
hadi doktor yaz bir reçete diyorum
takvimin her hangi bir sayfasına ait
sağlık olsun diyor...

*

asıl şimdi
insafsız ...mişli zamanlı fısıltılar geliyor kulağıma
üç dakikadan fazla sürmeyen
hiç başlanmamış sevgilerden

*

oralarda bir yerlerde
bir şehirde rast gelirsin hani
her sırra her sükuta
belki bir yol olur ...
kayıp bir adamın ayak sesi
yine uzaklarda onca yankıya
onca yalnızlığa

*

asıl şimdi
büyütüyorum hafif meşrep bir sancıyı
miadı dolmakta olan bir bedende
yine telafisi olmayan günahlarla
yeni gölgeler doğuruyor aklın hezeyanları
yine gizlediğim onca pişmanlıkla beraber

*

gelip gitmelerinden yorgunum
onca akla zarar hüznlerin
nasıl bir karanlık ise yüreğin de çürüdüğüm
hey gidi hey
bir o kadar gelmek bilmeyen yarınlar
durağında beklemeye kaldığım
terk edilmiş dehlizlerde
ben hala yol bulmaya çalışıyorum
aklım sıra...

*

içimde yangınlar çıktı cıkalı
sır bildiğim her ne varsa
içime bidonlarca benzin döken yıllar
hangi gün ödeyecek bedelini
nefretini boca ettiği sefil ruhuma

*

bir hengamenin çok yakınındayım yine
telaşlı kelimelerin buharı üzerinden az evvel çıkmış
keşkeler durağındayım şimdi
şuradan çıkıp , dönsem köşelerden
hacimsiz sokakların kaygan kaldırımlarından
ansızın ...
kırağıya çalan isimsiz bir çisilti
kutsamışken kara geceyi
var olduğunu sandığım aslında neydi
yarım yamalak

*

bahçede kocaman bir vişne ağacı
güneş içimi ısıtıyor
suyun yüzeyine çıkıp büyük bir nefes almak gibi.
sıra dışı dünden sonra yarından önce
bedelsiz ...
çaldırdım detaylarını hayallerimin
dününü, yarınını ve yarından sonrasını

redfer

İlyas Kaplan

Çanakkale şehitlerine

Mehmet esmer yağız bir delikanlı
Vatan aşkıyla yanıp tutuşur Mehmet
Mehmet ülkesini sever hem de canından çok
Mehmet duydu ki düşman sarmış dört bir yanı
Duydu ki vatan gidiyor elden
Yüreği alev alev ,yüreği yangın yeri

C*

Binlerce yıllık nice ölümsüz zaferler
Bir milletin bekasının vazgeçilmez güvencesi
Mehmetler ebediyete kadar bu emanetin bekçisi
Bir savaşta nasıl devleştiğinin simgesi Çanakkale

C*

Öylesine sıradan bir yer değil Çanakkale
Ecdadın mirası şanlı bayrağın
Şühedanın bağrından yeşerdiği yerdir
Bir vatan kalbinin attığı yerdir
Her karış toprağını kanlarıyla sulayan
Ölümsüz kahramanların yattığı yerdir
Sarsılmaz bir imanla nice başların
Secdeye düştüğü kutsal bir mekandır Çanakkale

C*

Çanakkale kıyaslanamaz ,emsal kabul etmez
Orada canlar bir beşer değil
Yer gök serapa melekler ordusu
Şehitler melek, melekler şehit
Ne yaman savaşçı Mehmet
Adeta kendini şahadete azmetmiş
Çanakkale geçilmez Mehmetler ölmez

C*

Ateş altında ölüm kalım mücadelesi
Kumandan emir verdiği vakit ölmek bir görev
İşte o zaman düşman topları ateşte
Tepede tayyareler ,öyle şiddetli bir ateş ki
Ateşin şiddeti cehennemlere eşdeğer
Denize düşen güller suları fışkırtıyor
Her taarruzda yüzlerce can gidiyordu
Ve hayatının baharında Mehmetler

C*

Gözler önündeki manzarayı anlatmak imkansız
Kıyı boyunca uzuvları parçalanmış
Bedenlere basmadan adım atmak ne mümkün
Kandan kıpkırmızı kesilmiş denizin suları
Kim bilir hangi annenin kınalı kuzuları
Üst üste istiflenmiş binlercesi
Cennetlere bedel ,
İşte böyle bir zaferdir Çanakkale

C*

Müteessirdi bu kutsi manzarayı gören göz
Adın cennetinden yankılanan güzel sesli ezanlar
Saf saf namaza dizilmişler Ahmetler Mustafalar
Ey Allah'ım bu tekbir ne güzel tekbir
Rüzgar susmuş denizler durgun, hareketsiz tabiat
Bütün mevcudat o mukaddes sesi dinliyordu

C*

Tebşire koştı köpük köpük akan kan dereleri
Arşın üstünde başkumandan Cibrilin gölgesi
Ay yıldızın raksı cenneti teşhir ediyordu
Hissiyatına iştirak etti yedi semanın melekleri
Gelincikler koklayıp vecdi şevk içinde

Başları secdede dillerinde Allah-u Ekber

C*

Al kanla bir tarihin nasıl yazıldığı
Çıkmaz sokaklarında bu beşeri mahşerin
Her hamlede cehennemi bir ateşin
Her nefeste bir şehadetin yaşandığı yerdir Çanakkale

C*

Ateş üstüne ateş ,taş üstüne taş
Günlerce sürdü bu korkunç savaş
Gözler önünde canlı tüm manzara
Lodos fırtınası azgınca esiyordu
Duman ve alev gökyüzü
Savaşlar tarihinde bir ilk ,bir sondu Çanakkale

C*

Süngü tak emri verilmiş
Her adım başına bir kurşun
Toprak adeta tüterek kaynıyordu
Dalgalar halinde ifritler
Hangi umutlarla karaya doğru üşüşmüş
Akıbetinde binlerce şehit
Adeta birbirlerine kenetlenmiş

C*

Kurşunlar vızıldıyordu
bomba gürültüleri ,ardından yıldırımlar
Bir mahşeri sabah yaşanıyor
Ya gazi olmak vardı ,ya şehit
Bu yolculuk cennete doğru
Çanakkale içinde ruhu mukaddes
Nice İsmaillerin kurbanlık mekanı

Nice müjdeler armağandı Çanakkale toprağına

C*

Yapılan savaşların her biri mübarek
Kahraman bir ecdatla kazanılırdı ancak
Muzaffer olmak için ölmek vardı
İbretler alınacak bir tarih örgüsü
Sevinçten çok üzüntü verir insana
Bir hilal uğruna batan güneşlerin öyküsü

C*

Bir zamanların dehşetli zannedilen savaşları
Meğerse ne kadara ehemmiyetsizmiş
Mehmedin inancını hesaba katmamışlar
Bilinsin ki tarihler ancak imanla yazılır
Onlar gözlerini kırpmadan ölüme yürüdüler
Geriye dönmeyi düşünmek mi asla
Sevinmeye mecalimizin yetmeyeceğı yegane zafer
Tarihin en büyük meydan savaşı Çanakkale

C*

Havası solunmadan asla tam anlaşılmayacak
Kokusu tepelerinde,ovasında hala
Rüzgar bir başka eser orada beş vakit
O topraklara Allah aşkına
Her asker onuruyla savaştı onuruyla öldü
Son mertçe savaştı Çanakkale
Nice yoksulun öldüğü yoksulların zaferi

C*

Mehmedin yarası oldukça ağır

Komutanın elbisesine yapışır nefes nefese
Kelimeler acıyla dökülür dudaklarından
Tekrar derin nefes alıp defalarca yutkunur
Helallik ister kul hakkı için
Kanıyla kırmızıya boyanmış alnını göğre doğru kaldırıp
Sonra şehit olur ve son sözü
Hakkınızı helal edin arkadaşlar

C*

İşte yine bir künye ve yine bir pusula
Komutan gözyaşlarını silmeye daha fırsat bulamamış
Pusulayı açar hıçkırır hıçkırır
Olduğu yere yığılır kalır
Ne titremesine ne de göz yaşlarına engel
Pusuladaki not Beybaş Köyünden onbaşı İbrahimden
Köylüsü Halil'e bir meci diye borç vermiş ya
Biraz sonra şahadet var ya hani
Sonra şehit olur ve son sözü
Söyleyin Halile hakkımı helal ettim .

C*

Bu mukaddes vatan için kimler can vermemiş ki
Çanakkale de yazılmış destanların destanı
Her renkten ,her dinden ,her ırktan yüz binleri
Göklerin ölüm yağdırdığı ,yerlerin ölü püskürttüğü
Bir avuç toprak üstünde zaman durmuş
Şükran borcumuz var aziz şehitlerimize
Mehmedin cennet mekanı şimdi Çanakkale

C*

Her savaşa girene nasip olmaz ölüm
Vazife-i mukaddesi ifa ederken
Vatan uğrunda şehit olmak ne güzel şeref
Ne ulvi bir rütbe, rütbe-i şehadet
Vatan gibi yar olmaz
Yarda ,anada ,babada vatan

C*

...

Ey İki cihanın Ulu Rabbi
Ey öten kuşun zikir eden ağaçların Rahmanı
Ey başı dik şu heybetli dağların Halik'i
İsm-i Celalin aşkına
Bu vatani Mehmetlere bahşet

redfer

İlyas Kaplan

Çehresi yakut rengi

çoban yıldızı olmuş ışıldıyordu geceden
bir vakit nallar altında asyanın seccadesi
som altın bir kısrak başı gibi

C*

alevler bürümüştü semaları
bir yudumda içmek için
kızılca şerbet gibi
yeni doğmuş bir oğuzun süt kokan nefesini

C*

incir kokuyordu mavi gecelerin vahşi şehirleri
elinde yeşil asası sultan süleyman
tarih öncesi büyülü bir cennet vaat etmişti
ışığın sancaklaştığı Anadoluya

C*

gülümsüyordu şanlı hilal
çehresi yakut rengi
çıldırıyordu gümüş yeleli bozkurtları
uğultuları yayılıyordu koca kıtaya

C*

göğün derinliklerinde şerefle dalgalanıyordu
tadıyordu görkemli mavi düşleri
güz yağmurlarından kalma
ıslanıyordu en şanlı zaferler

C*

siyah peçeli ahlar yükseliyordu
gözleri örten bir sis perdesinin ardından
ne hazin kan sızıyordu toprağın gövdesine
yakut alazı delikanlılardan
sarı buğdaylı bereket tarlalarına

C*

meryem yüzlü annelerin
secdelerinden çıkan dualar arşı inletiyordu
melekleri şaşkına uğratan öyle bir ulvilikte
her gece camilerden şehre akıyordu tekbirler

C*

kavmi azaba uğramıştı incir ağacının
çimen kokuları içinde uyuyordu geçmiş zaman
yedi kat arz taş silsileleri içinde
kitabelerinde baki olan Allah yazılı

C*

şimşekler sonrasında gök gürlemeleri
çekiliyordu göğün derinliklerinden
Anadolunun ateş köpüklü nehirleri

C*

cemreler kutsuyordu toprağı
yağmurun tohumu kutsaması gibi
na! sesleri geliyordu atmosferin gövdesinden
boz kısrak üzerinde dolaşıyordu güneş

C*

Redfer

İlyas Kaplan

Çiçek fırtınası

her anını her duygusunu anlat bana
mor gölgelerin büyüünü
dilsiz cellatların ikiye böldüğü mahmur uykuları
kan ter içinde uyanırken gözlerde koruyan bakışları
anlat bana
rüya iklimlerine dönüşen sanrıları
yıldızların göklerde baş döndürücü bir süratle akışlarını anlat

sen duymuyor musun
sen yorgun ve düşkün
hiç düşünmez misin sen
sıcak sımsıcak insan kanı kadar
gül mevsimi kadar
seller yağmurlar kadar sımsıcak
kirpiklerinin gölgelediği siyah gözlerinden akıttığın
sicim gibi dökülen göz yaşlarını

oysa sen kalbimin o ağır elemi hissetmiyorsun
oysa ben sana kavuşmayı umut ederken
oysa senin kalbin perdelenmiş
taş üzerine nakşedilmiş resim gibi
ben ıstırabını yaşarken
sen hayallerini çiziyorsun
ateş almadan ışık salan böceği
kozasını yırtan kelebeği
tohumları uçuran rüzgarı
çiçek fırtınasını
gölge salan bulutu yerden yükselen suyu
kuru toprağın üzerinde hayat taşıyan ırmakları...

ben yaşıyorum
yarım kalmış bir çok şeyi
hiç başlanmamış bir çok sebebi
neden olduğun her sürgünden sonrayı
gecelerce donarken hep susarken
sırrını sezinlediğim her özlemi
gökler dolusu yerler kadar

tıpkı seni seviyorum gibi
gecede düşüm, gündüzde hayalim olan
hoyratça bağrımı kanatan ilk ayrılığı
sineme serpiştirdiğin ilk acı sonrasını
sensizlik sonrası melankolileri...
ben yaşıyorum

yüreğimde ki gökler öyle gürültülü ki
oysa duygularım yeni bir şafak, erken bir fecir
uzun bir hasretin çokça bir hayalin içinde gırpındığı
derin bir denizdeki karanlıklar gibi
alevlendikçe alavlenen, köpürdükçe köpüren
bir umman ki tıpkı benim gibi

ben hala sana kavuşacağımı vehmediyorum
amden ve kasten her günahın zamanı oldum
şimdi pişmanlığım ayrılıklara
hayaller gibi sönük duygularım
oysa odalar bomboş
sıradan hatıralarla doluyum
çarmıha gerilmiş gibiyim

senden mahrum kaldığım zamankinden daha az bedbaht değilim
içimde uyanan müthiş kinin aşk olduğunu biliyorum
aklını kaybetmiş mecnun gibiyim
muhayyel bir alemin şüphesine maruzum
kaca sahraya atılan bir tüy misali
rüzgarların istedikleri gibi evirip çevirdiği
bir dağ nasıl çökerse öyle parça parça
dağılıp toz duman haline geldiği gibiyim

oysa aynı zamanı müşahede ediyoruz
sonu gelmeyen
oysa hayat uzun
dağılıp yok olmaktan daha zor
ihtimali olan her şeye açık...
sakın unutma bir kez daha karşılaşacağız
kendi sicilin ile yüzleşmeye çağrıldığın gün

redfer

İlyas Kaplan

Çiselerdi yağmur ve de giderdi her şey

zaman ardımızdan koşarak geliyor işte
masum bir çocuğun ürkek bakışları arasından
çığlık çığlığa ağlayan bir geçmiş portresi çoğu kere

içimizden günler geçerdi
tüllenen hayallerimizden huzmeler
kalbimizin yalın duygularından yalnız başına
belleklerimizin zembereklerinde kıvranan saatler son kez
terk edilen gölgeliklerde unutulur, uyuya kalırdı

öyle cılızdı ki çıldırırlara dayanamayan küçücük bedenlerimiz
hücrelerimizin köşelerine sinen korkularla ezilirdik
içimizde bir çocuk nasıl da kıvranırdı hıçkırırdı
dünyayı ayağa kaldırmak istiyormuş gibi
gözlerini açtığında kapanırdı gözlerimiz

yeni bir sabahtı kucağımıza dökülen
olgunluğuna ermiş akıl terini ortaya koymuş
kapılar, odalar, evler, sokaklar, meydanlar
toprağa dönüştürmüştü gurbeti
hüzünlü ikindiler, kızıl akşamlar, koyu geceler
yeni başlayan yolculuğun gittiği yerler

taze nefes savururduk sine ocağından
zamana kayıt düşürmek için
yer yok, gök yok
gölgesi düşerdi dökülürdü ayakuğlarımıza
közlerimize üfleyerek alazlanırdı ateş
sırrı ısınırdı muradına baş koyduğumuz her gecenin

vuslatlar asılırdı zülfünün kara kerpiçten duvarlarına
aynalarda hayat bulurdu güneşe nispet sevdalar
ışıklar saçılırdı yüzünden bahtımıza
hayallerimizin rüyalarımızın zifiri karanlığına

tutuşturulurdu ellerine kıyametten evvel bir kıyamet
yusuf diyarının hasretliğıne eş
nehirlerce akardı ezeli özlemler zamanla

anlamalı vedalara terk edişlere alışmıştık
bir yolcunun sessiz uzun bekleyişleriyle birlikte
pencereleri küçücük eyimizin camlarından sarkardı
bir gecenin arka sokağına ay
keşişlere has hüznünü de yanına alarak
çiselerdi yağmur ve de giderdi her şey

kar üzerine gül desenli hayaller çizebilmek için
sırlar sırrına bir nebze erebilmek için
kesik ritimli öksürüklerin mecalsizliğinde ince hastalıklarımız
taze sevdalara püfür püfür eserdi
eski aşklara sevinç sevinç rüyalar gösterirdi

ümidimizi yitirip pusatsız bıraktık heyecanlarımızı
günahları gizlenmiş şeytanlara çaldırırdık ruhlarımızı
ecinni danslarından kıvılcımlar sığardı üzerimize
yıkardık eski ve yeni ahitlerimizi
kaybederdik zamanı eskirdik zamanla

kutsal vadilerde nalınlarımız olurdu
parlayan yıldızlarımızdan elif lam mimler düşerdi
yağmur suretinde yağardı tertemiz yüreklerimize
hep bir sancı saplanırdı hezeyanlardan
devşirirdik cennetlerin en nadide toprağını

yıldızlar ülkesinin ululuk burcundan
arzularımızın sadakları incilerle dolardı
nurlarla aydınlanırdı yüzlerimiz
sevinçle parlayan ışıklar vururdu hislerimize
şeref çınarlarımız yeşile boyanırdı zamanla

saçlarımızın kırık bir tarakla tarandığı zamanları özler dururduk
camlarından güneşin bolca sızdığı renkli cıvı cıvı evlerimizi
severdik en çok masallar ülkesinin o çok tatlı prensesini
o sevgilerin kucağında büyürdük zamanla

dengesiz dalgalar vururdu kıyılarımıza
zamansız fırtınalara tutulurduk sersefil
gelecek kervanları bekleye bekleye yitirirdik umutlarımızı
aysız gecelerde katran kazanlarına atılırdı
kopmayan ipiyle darağaçlarına asılırdı gençliğimiz

kırılan saçlarımızın ne olduğunu geç fark ettik
hakkında düşündüklerimiz ne kadar da yanılgılarla doluymuş
bir kıyamet zamanı kadar bir kıyamet dolusu
yarınsız hesapsız...şimdi siz sevmiştik
halbuki sitemler gecenin soğukunda yıldızlar kadarmış
aslında ayrılıklar boşlukta kaybolmaktı

içimiz yanardı koca yanardağ gibi
ağaçta dal, ateşte alev sarsılırdı
acı bir zerre kadar yakıcıydı gerçekler
bir cehennemi yatağından bulup çıkaracak kadar

her şey ama hiçbir şeyle de aynı olmuyordu işte
zamanlardan farklı sadece geçmiş
sadece sonsuz bir anıymış yaşananlar
birbirine eşit her şey öncesi ve sonrası
bir varmış bir yokmuş gibi zamanla

perdeler bir açılıp bir kapanırdı hayaller sahnesinde
bütününüyle ruhumuzda izler bırakıp
siyah-beyaz bir filmin silik görüntüleri
her an yanımızda ellerimizle tutuşmuş sanki
hiç sönmeyen sıcaklığıyla kalbimizin içlerine işlerdi
öylesi zihnimize nasılda çökerdi zamanla

üst üste kaç kez güneş nereden doğardı
üst üste kaç akşam nereden batardı
unutmakla geçerdi vakit
bitmez geçmez denilen niceleri
karanlığa alışkın kendisini bekleyen kaç ışık
üzüm renkli dalların üzerinde kaç gök
bir adının da yalnızlık olduğu hayaller
üst üste kaç ölümle biterdi zamanla

ölümün ne anlama geldiğini bilemeyecek kadar cahildik
cahildik diyorum ya, değilmiydik yoksa
kaç dost kaç arkadaş kaç sevenimiz kaldı
onlarsız olmaz dediğimiz onlarsız uyuyamadığımız
yok olan her şeyle birlikte
çocukluk hakkımız da yok oldu zamanla

redfer

İlyas Kaplan

Çok hastayım

titriyor ellerim,
titriyor ayaklarım,
titriyorum..
çok hastayım ...çok

*

hastalığım parçalara bölünüp çoğalıyor
dualar okuyorum ruhuma gecelerce
karma karışık düşüncelerden
siyah-beyaz hayaller, rüyalar arasında
daha fazla ter
daha fazla soğukluk
korkuyorum...
çırpınıyorum
bir çok el, değişiyor tenime

*

sızıyor güneş kara deliklerden
ışıklar titriyor ben gibi
penceredeki örtüler de titriyor
acılar çekiyorum
ah çekişlerim sığmıyor dört duvar arasına
birini bekler gibi dalgın gözlerim
karayel esiyor
giriyor döşüme ağrı
çok hastayım ...çok

*

öksür ... nefes al...
nabzıma baktı doktor
sen gerçekten hastasın dedi
senden iş geçmiş der gibi
hapi yutmuşuz besbelli
gözlerim buğulu dağınık saçlarım
dizlerim titriyor
sözler çare etmiyor
çok hastayım ...çok

*

rengim uçmuş gözlerim çökmüş
dudaklar morarıp kalmış
saçlar uzamış kirpiklerin her birisi bir ok ...
bu sefer iş ciddi galiba
ayağa kalkmak istiyorum
başım dönüyor gözlerim kararıyor
çok hastayım ...çok

*

gecenin iç titreten ayazında yürüyorum
soğuk taşlardaki gölgeme basarak
bir bafra sigarası çıkarıp yakıyorum
öksürük ve de öksürükler ard arda
her nefesin sonunda bir öksürük
zehir zıkkım
her nefes de acıtıyor içimi
çok hastayım... çok

*

umutsuz olma geçecek elbet
yiğit düştüğü yerden kalkarmış
hastalığı veren Allah
dermanı veren Allah
şöyle üç beş gün geçsin hele
meret hastalıkta geçecek diyorlar

*

dileklerim hayallerim vardı oysa
topla böl çıkar ne yaparsan yap
zaten ne kalır ki geriye acıdan başka
hangi bir derdim için ağlıyayım
ateşler içinde yanarken
annem sabaha kadar dua ediyor
duvarda rahmetli babamın resmi

oğlum gözlerini dikmiş bana bakıyor
çaresizlik içinde ağlıyor eşim
kendimden geçiyorum
acılar çekiyorum
çok hastayım ...çok

*

gece sessiz. sakın
hastayım yataktayım
pencerelerden mor ışıklar yansıyor
odanın hüznüne ...
soluk gölgeler kıpırdıyor
bir girdap ki başım dönüyor
dipsiz bir kuyudayım
dibe doğru düşüyorum
çok hastayım... çok

*

şimşekler çakıyor, fırtınalar kopuyor içimde
kor ateşlerle alevleniyor bağrım...
içimde bir yerlerde تنها köşelerde
bir ateşin cılız cılız yandığını hissediyorum
küçük bir kıvılcım koca bir yangına dönüşüyor
sarhoşum ... biçareyim
çok hastayım ...çok

*

bir hafta, hatta iki hafta geçti
saatler geçti günler geçti
güneşin ayı kovaladığı gibi geceler geçti
içimde yanan ateş sönmedi hala
saat iki, üç, dört hala uyku tutmadı..
ah bir uyuyabilsem
gümbür gümbür çarpıyor sol yanımda
çırpındıkça hep acıyor...
cigerlerimin en ücra köşesi
çok hastayım... çok...

redfer

İlyas Kaplan

Defalarca

hey sokağın ucundaki kırık camlı evler
hey evleri kuşatan yoksulluk
hey gecenin içinden kayıp savrulan sessizlik
hey kutlu yalnızlıklar
göklerde ayaza kesen karanlıklar
elbet bir çift ölüm de sizin için
sanki yasaklanmış meyveye bir an dokunmuş
küçük bir adem gibi

*

her akşamüstü düşleri süsleyen ay ışığı altında
yalnızlığımın akıp giderim koca bir mazinin sahiline
kaybolurum akşamın arka sokaklarında
sonrası hamlıktan yanmaya uzanan
üstelik ah etmekte yok
renkli misketlerle nişan aldığım göklerin
kızılığına dokunmadan

*

göğsümde başkaları için çırpınan bir kalp
kesik nefesler içe doğru
yüreğimin sancısı yalnızlığa düşüyor bir başına
serin bir yağmur çisesi gibi
vatan belledikleri yöreye
eski bir hicret ülkesine

*

yenileniyor zaman yenileniyorum
zaman mühürleniyor mühürleniyorum
yörüngesine ,çekim alanına girerek
coşkun ışık nehriyle aydınlanıyor yüzüm
gönlüm aydınlanıyor
sırlanan aynasına yansıyor nurlu zamanlar

*

hey ruhuna üfleye üfleye dilimlere ayrılan zaman
hey toprağa düşmeden yağmalanan yağmur
hey ışık alacası son karanlık
yerler çiçek gökler yıldız zihinler düş
hey sabah yelinin beyazıyla coğrafyalara ekilen
geceden kalan avare uykusuzluklar
yad ellere akan bulutlar güneş desenli artık
şafak yıldızlarım sönüyor tek tek

*

defalarca yeni bir idrak eşiğinde
kaç tane sevaba denk gelir diye merakla
yenileniyor, yeniden her kelime her isim
her unvan her söz
için için ağlayan
için için parlayan her damla her yağmur
pencerelerde kuytu köşelerde
defalarca

*

bir söğüt ağacına bağlanmış salınıp duruyor hep
ürpertilerin en şiddetlisi
alacakaranlığa benzer bir ağırlıkla
usulca iniyorum karanlık merdivenlerden
kaç kattan kaç basamağından

*

içimde bir yusuf özlemi
bir tını söylüyorum
bir sonbahar günü çocuklar uyurken
kırlar düşüyor şakaklarıma
sokaklarıma...

*

redfer

İlyas Kaplan

Dem geldi geçti

kulağımı çocuk seslerine vererek
toz toprak koparılan gürültüler dinlerim
ne hislenen körpe gönlün bir ıstırabı kalır
nede sokaktaki evlerin kirlenen camları
bardak bardak boşalır bir su, söner alevler
bir de ihtiyar ruhumun mecalsiz duyguları

*

gurbetin rutubetli yollarına düştük düşeli
hep isyan doldu , içleri boşalan mey renkli kadehlerin
duygularımı mesafelere serptim boylu boyunca
sevdalarımı hapsedip zindan zindan
özgürlüğümü satın aldılar ilkin
özlemlerimin başlarını koparıp gerdiler çarmıha
çıkamaz sokaklara döndü içim
bir demlik çayda
dem geldi geçti
öylece bir köşeye ilişip kaldım senelerce

*

hiç kopyası olmayan düşlerde eskidi
gecelerin günahına suç ortağı oldu yalnızlığım
ayak izlerimden matemli hayatlar topladı rüzgar
caddelerin küskün ağaçlarına adımı yazdı ayaz
sancılarımın köhnemiş çağrılarını dindirebilmek için
hüzün oldu su ve ateş oldu alev
gönlümde ki gülistanın ırmağı ve gelinciğı

*

hani ateşe değince bir damla su,
bakılır ya niceliğine ırmak mıdır yoksa umman mı
çünkü bu gök kubbenin altında değişmez hiçbir şey
bir şarkı tuttururum hasreti içime çekerek
kum tanelerince ayrı maceralara savrulurum
her nefesimde başka dünyalar bulur leylam
dudaklarında ki can mı çığlıktır
çığlık mı ben

*

ağzım ,dilim ,gönlüm bağlanır kimi zaman
hüzünleri bir kenara itip sadece sevgi isterim
suçsuzmuş gibi ümitvar yarınlar
mırıldanır nefesim
sonra hayatın daha da zorlusunu

*

bütün belaları barındıran
en karanlık korkuları giyinir ruhum
binlerce acılar istiflenir yüreğim raf raf
her biri mühürlü zapturapt altına alınmış
pasif direnmeler son bulunca
azrail elma dediğinde çıkıp gitme vakti gelir
hiç geriye bakmanın bir anlamı da yok artık
bir kör kuyuya sarkıtılır o doyumsuz heyecanlar

*

galudan söz açıp belayı ölçerim hep
her mevsim değişikliği en bakir düşleri yok etmekte
sanki bütün düşünceler zarafetini kaybetmiş
ruhlarıyla beraber ,kimileri çehresini, kimleri karakterini
insan yaşlandığının farkına varamıyor be dostlar
iliklerine kadar hissediyor olağanüstü bir hızla yok olmayı

*

yarınlarda bir kervan yola çıkacak
ateşle işlenen gergeflerin çırpındığı delicesine zamanlardan
perdesi yırtılan gecelerin yalnızlığından
birileri ağlıyor olacak tükenmez özlemlerle
nasıl bir bebek süt için ağlıyorsa öyle
sabah kuşları nasıl pervazlara konup bekliyorsa
acılarla yazılı kader defterinin saati bir başka saat ,
kutsal bir takvim gibi duvarımda asılı

*

redfer

İlyas Kaplan

Dervişin ahvali

açıklamaktan aciz sırlarla doluyum
pervane gibiyim
düşüp ,tutuşup her dem yanıp parlayasım gelir
gece olur ,gündüz olur sana kavuşmak isterim
hem çok yakınsın bana hem de çok uzak
bundan şikayetçiyim ...

içimde aşkını taşıyım
düşüncelerimde , fikirlerimde bir başka çeşidini
vardığım her şehirde
her kapıyı çalarım, her gördüğüme sorarım
sokak sokak, meydan meydan seni ararım

sana olan sevgimi nasıl anlatsam bilmem ki
öyle geçmişim ki kendimden
senden başkasını görmez gözüm
kim dost kim düşman ...
kaldır perdeyi aradan
cemalini göreyim...

aklım karışmış, allak bullak olmuş, altüst olmuşum
alıp verdiğim her nefeste, yaptığım her işte
hep kendimi unuttur ,her derdimi unutturum
aklım başımda değil ,sarhoşum viraneyim
kelimelerle anlatamam ,cümlelerle ifade edemem
seni ancak keşfeden
seni ancak sana aşık olan bilir ..

senin kadar sevicecek biri olmasaydı
hangi mutluluktan zevk alabilirdim
ağladığımda senden çok üzülecek biri olmasaydı
acılara katlanmanın ne anlamı olurdu
hiçbir yerde bulmadığımı
sende bulamasaydım
neye yarardı hayaller düşler, rüyalar

bu ay bu gün bu yıldızlar bu geceler
bu yazlar kışlar yağmurlar güneşler
nicesinin tılsımları bende
ben ateşte ,ben suda, ben toprakta ,ben rüzgardayım
içimde felekler gökler
ben onlara amade
onlar bana amade
ben sendeyim...

ey ah-ı figanımı işitenler
bu fakiri hor görüp hor bakmayın
bir derde düşmüşüm ki yoktur onun dermanı
gönlüm öyle bir yangına dönüşmüş ki
her alevi bir volkan
her köşesi bir cehennem

senden başka kimim var ki benim
huzurunda kapanmaya geldim
tek dileğim sensin
sevincim, arzum neşemsin
razı değilim senden başkasını sevmeye
vuslat vakti çok uzadı
sana kavuşmaya geldim...

redfer

İlyas Kaplan

Dönüşü yok

içinde duygularımın mumyalandığı aşkları
 sokaklarda unuttum
 bolca sukut bıraktım zamanlarına
 hayallerimi, kayıp bu kentin...
 amaçsız sevdalardan teşekkür garip hislerimi
 saatleri yarım kalan bir hikayeden

bahar çiçekleri arasında nefessiz kaldım
 beni içinde hapsetme ihtimallerine isyan edercesine
 zindanlarına büründüm
 içimde başladı yolculuğum...

beni an ile mutlu kılan vakitlere serzenişim
 ruhumda bıraktıkları izleri geçmişten
 alıntı anılarla üzerime yığılı.
 tekamül evresinin bir alt basamağı yaşananlar
 öylesine ki dönüşü yok...
 tılsımlı ışıklar misali kainatın büyük boşluğunda
 öylece dönüp duruyorum.

yüreğime miras bırakılan yangın gecelerinden
 bir yaz günü seherinden kopup gelen ateş
 kavur aşklara duçar bu kalbi
 gönülleri parçalanmış bedenlere sun

gözyaşlarının aktığı yerde isyanlara götür beni

yine ağlayarak devam ededursun hıçkırığım
yine ağlayarak saçılın kızılıklar bu kentin üstüne
semasında şimşeklerinden yol bulup iz süreyim
yağmurlar yağsın toprağına gözyaşlarımdan
cennet kadar uzun süren.
sonsuz bir huzura boğulsun bu fettan yürek

redfer

İlyas Kaplan

Düş mevsimi

ayrılığı biliyor musun
yaşarken kaç kez çıldırmanın eşiğine geldiğimi
kaç kez soğuk sabahlara kadar gördüğüm düşleri
hangi acıların arkasında gizli
taş duvarların esmer koridorlarında
her köşesi mosmor kocaman taşlardan
duvarlardan kanlar sızdığını
hiç durman aktığını biliyormusun

biliyor musun kaç kez anlattığımı
evvela ayrılığın her merhalesini
her bir dakikasını her bir ayrıntısını
var olmuş olacağından emin olduğum her gece
yansıdığın aynalara
aynalardaki her görüntüye

biliyor musun tahayyüllü bile ne kadar zordu ayrılığın
tek başına taşıyamadığım yangınlar sönmedi bir türlü
zihnimde kemikleşen musallat fikirler
nereye gitsem ve ne söylesem nafile
kesilmek bilmez kulak çınlamaları
ince uzun çizilmiş kalp sancıları
vehimler dolu ruh hafakanı
nereden başlayıp nereye gittiklerine dair hiç bir fikrim yok

biliyor musun benimkisi izah edilemez başıboş ruh haleti
ne uydurma bir rüya nede hüylalardan ibaret
çöreklenen her illetle ortalık birbirine girmiş
her bir buhran farklı bir ayrılığa sebep
artık aynalara da güvenim yok...

biliyor musun yeni bir makus cinnetin içindeyim
bir adı olsa gerek... adını sen koy
pencerenin arkasından seslenip durur
acı bir rüzgar eser kar savrulur
kar rengi bir örtüye bürünürüm...

biliyor musun şu bir kaç saatlik zaman diliminde
kim benimle konuşuyor tatlı tatlı
bir bardak su, bir fincan kahve içmek için
sigara tüttürmek, başının ağrısını dindirmek istercesine
hıncahınç eşya ile dolu odalarda
burnunu cama dayayarak dışarıyı seyretmeye koyulmuş
sanki üç beş dakikası var
ha gitti ha gidecek
öylesine tuhaf üçüncül bir duygu ki
aşk kadar yıpratıcı, bencil, kaprisli ve kıskanç

biliyor musun senden sonra
henüz hiçbir kimseyle senin gibi hiçbir şey konuşmadım
hiçbir kimsemde olmadı senin gibi beni dinleyecek
hiçbir kimseye de anlatmadım
bahçedeki yapayalnız elma ağacını
rüzgarda eğilip kalkan çarpık çurpuk dallarını
uçsuz bucaksız gökyüzünü
ağır ağır inen çok şekilli kar tanelerini

biliyor musun herkesin bir kimsesi var
bir yetim bir öksüz bir sen bırakmışsın ardında
bir mezar kadar yalnız tek başına
henüz doğmamış vakitlerin kokusunu içime çekiyorum
sağdan soldan zıplayan başıbozuk sesleri
gelip gidip arabaların sessizliği bozan gürültülerini
yüzü çizik plagın cızırtılı şarkı nağmesini

biliyor musun hayallerin üzerine nasıl kilit vurulduğunu
nasıl bir sürgü çekildiğini
günlerce gecelerce en ufak bir şey yemeden
öylesi bir şey ki yaşadıklarım
açlık hissetmiyor susuzluk da duymuyorum
sensizlik içinde senle iç içe
seninle duyuyor seninle görüyor
seninle konuşuyorum...

biliyor musun çılgın diyorlar mecnun diyorlar
bitmiş bir aşkın üzerine oturup kendinden geçmiş
en acı en gereksiz ruhsal ıstıraplarla muzdarip.
siz ey gökteki ışıklar sizde bana çılgınlık verin
hezeyanlar,yıldırımlar kırmızı beyaz şimşekler verin
karanlıklar verin korkutun beni
hiçbir gözün görmediği ateşler verin
ağlatın ve inletin beni
içimde ki ruh mecnunluğunu bir daha ispatlasın
çöl menzillerinde en büyük sahralarda

biliyor musun kimi zaman düşünüyü hayra yoramayan havva gibiyim

kimi zaman af dileyerek kırk yıl gözyaşı döken adem gibi
kimi zaman katı bir günaha bulaşmış kader yaşadıklarım
kimi zaman ışık kervanlarının çingiraklarıyla uyanan seher
kimi zaman ağaçların ırmakların konuştuğu rüzgar
kimi zaman sanki bir cennette uğultuyla uyanan
bezm-i ezelde gibiyim
adı sen cismi sen kıyamet sendin cennette sen

biliyor musun sarp yokuşları çıkmak için ödenen bedeller var
hayal zamanlarından kalma yıkılmış beldeler var
her şehrin hatta her semtin bir sahibi var
dört gözle yolunu gözleyen göğsü titreyen var
kalbim de daha ileri gidemediğim bir yerler var
seni görünce peydahlanan gölge üstüne gölgeler var
cisminin yansıması ayanla beyan arasında
sırıyla ayna arasında, seninle benim aramda
bir o kadar ince bir o kadar görünmez ...

biliyor musun giderken son bakışını unutamadım
buluttan buluta yayılan bir ışığın altındaydım sanki
ılık rüzgara katılmış bir zamandan süzölmüş
semadan yıldız yağıyordu
altın salkımlı buğday renkli saçlarının aksı
gözüme çarpıp çarpıp geri dönüyordu
bir goncanın yapraklarındaki damlaydı gözyaşların
su damlaları serpiliyordu mavi renkli bulutlardan
pembe çiçekler ilıstiriyordum saçlarının arasına

biliyor musun pınarlar akıtıyordun
bir zümrüt denizinin kıyısından çıkmış gibi
duyulası bütün sesleri bastırıyordu hıçkırıkların
fırtına uğultusu, kasırga bulutu dağlar parçalayası
bir yanımda ruh, bir yanımda toprak

bir yanım sevinç bir yanım korku
nefes nefese her zerre ayrılıktı

biliyor musun hüznünü yaşıyorum ahdedilmiş zamanların
bir veda yazısıydı mektubunda ki şifreler
üzerindeki işaretler ayrılıklara kilitliydi
harf harf kelime kelime son satırına kadar
mermer bir zemine yerleştirilmiş satranç tablası gibiydi

biliyor musun gırtlığına kadar guruba meyletmiş
her şeyden azade gök ve yerin değişmez sonsuzluğunda
batmakta olan güneşin kızıl kızıl ışıldayan yüzü gibiydin
ufkun derinliğinde sessizce uzayıp giden
som altından yontulmuş bir heykel gibi
akşam karanlığına çökmüş

biliyor musun bembeyaz kumsalında
dalgalarını ardı ardına gönderen lacivert uğultusu gibiydin
sanki rüyasından az önce az evvel uyanmış
zihni bir çocuk zihni kadar boş
unutulur gibi değil bu öksüz hikaye
kalbimin bir yerinde hep kırık hep buruk
içinde yakan kavuran derin bir kasvet
gel deyince geldim gitmek senin elinde
belli ki bundan böyle hiçbir şey değişmeyecek
bir ayrılık ki artık geri dönüşü yok

redfer

İlyas Kaplan

Düşlerim hep yalnızlıktan taraf

sevimli saçmalıklar beynimi yormaya başladı yine
bu gece hasta olabilme ihtimalini yaşıyorum
içimin yandığını hissediyorum
zaten öfkem doruğunda neredeyse çıldıracağım
savurduğum küfürler yetmiyormuş gibi
ateşim otuz sekizin üzerinde
kendimden geçmiş bir halde
sayıklıyorum galiba neler söylediğimin farkında olmadan

C*

yalnızlıktan hoşlanıyorum veya öyle sanıyorum
yalnız kalınca aklıma bunaltıcı şeyler geliyor
bir duygunun ilerisinde arzular bunlar
düpedüz buna aşk derler, yalnızlığa aşık
ışık pencereden girmiş hala yatağın üstünde
camdan yansıyan gölgelerle oynuyor
hiç bir aşkın ilacı icat edilmedi henüz
aşk ancak kendiyle tedavi edilebilir derler
yalnızlıkta ,ancak yalnız kalmakla bence

C*

ilk önce yalnız olduğumun farkında olmalıyım
bazen yalnızlık için her şey yapılabilir
bir öfke anında bir buhran dakikasında
yalnızlık içinde ölebilirim
istikbali, hali,mazimi,her şeyimi feda edebilirim

C*

konusmak çoğu kez hiçbir düğümü çözmez biliyorum

susmak gerek bazen uzunca bir zaman
uzunca bir zaman yalnız kalarak
pencereden arka bahçedeki manzarayı seyretmeli
bazen albümdeki en mutlu resimlere bakmalı
en budala zamanlardaki en eğlenceli resimlere

C*

vakit gece yarısını geçtiği saatler
masa saatinin etrafında kızcık şerbetiyle dolu sürahi
bir de çiçek desenli bardaklar
aynının üstünde kan çanağına dönüşmüş bir çift göz
yalnızlığın efkarına kapılıp körkütük sarhoş

C*

gün ağırincaya kadar beklemeler
rüzgar eser ,dallar sallanır yapraklar dökülür
ah edip bir yağmur tanesi gibi düşerler
kızcık şerbeti içip kendimden geçtiğim gibi
anılardan başka bir şey düşünmez olurum
yalnızlığa aşına olduğum vakitler

C*

benzim sararır solar
hiçbir ilaç ,hiçbir dua fayda etmez
an olur eririm ,an gelir yanarım fitil fitil
bu gamlı yürek büyük derde düşmüş
kurtulması zor çaresiz dertlere
içim yanmış ,tutuşmuş bir kere
düşlerim hep yalnızlıktan taraf
kanıma işlemiş yalnızlıktan yana her ne varsa
kıyamete kadar ruhumun içinde sükun edip kalacak

C*

yaprakları dökölüp kuruyan ağaclar yine yeşerecek
toprağa bahar gelip de kuşlar ötmeye başlayacak
ağaçlarda ve bahçelerde çiçekler açacak
ben yalnızlıktan asla vazgeçmeyeceğim
yine mum gibi eriyip akacak yüreğime
yalnızlık mı
seni seviyorum diyeceğim yalnızlığa
yıllar böylece akıp gidecek

C*

redfer

İlyas Kaplan

Elifin saçları örülü

ah elif ah...
kaç düş bir elif eder
kaç elif genç kız olur
kaç elifin düğünü olur
kaç elifin ölümü...

*

siz elifi gördünüz mü?
ve siz ey yarış yerlerinde şahin gibi uçan
yay gibi gergin arap atlarının üstüne kurulu süvariler.
pırıl pırıl kılıçlarını savuran kahramanlar
anadolunun zavallı eliflerinden var mı haberiniz?

sizin kulağınız sağır, gözünüz kör, kalpleriniz felçli mi?
yüreği eriyen tek kişi yok mu?
öfkenin örtüsü kalın bir gece gibi sarmış dört bir yanı
hıçkırıklar elif gibi
ah ki ne ah ...
elifi öz vatanından ayırdılar ...
ve bir sabah
dağ ucundan yeni çıkan bir güneşin masumluğu içinde
elif yüzlü kızları da saçlarından sürükleyip götürdüler
haykırıışları yırttı gökleri
yürekler parça parça
çırpınıp inleyen elifler
verdi son nefesini
mühür vuruldu gözlerine ...

*

süpürdü rüzgar teni nefes nefes gök gibi
bir masal gibi
bir varmış bir yokmuş gibi
yeller esti yerinden
bir deprem ki yarıldı toprak
tükendi çılgın çılgın akan şeker gibi tatlı nehirlerin suyu
karalar bağladı gece gündüz
yasını tuttu elifler

elifin saçları örgülü hayalleri tutsak
öyküsü hüznü
sarı saçlı ,hiç oyuncağı olmadı elifin
her gece hıçkırık sesleriyle hayaller kurardı
çiçekler açardı bahçelerinde
hep karanlık bir gecenin ıssızlığında
yıkarlardı hayallerini
umuda dair her ne varsa

yüreği kanardı ince ince... elif gibi

elifi tanıdınız değil mı?
tanımış olmanız gerek çünkü her gün görüşüyorsunuz
televizyonda, internette, gazetelerde
okuduğunuz haberlerde elif var
baktığınızda içinizi acıtan
kan revan içinde
işte o gördüğünüz elif...

biliyorum içiniz burkularak bakıyorsunuz ona
sadece gündem konusu olmaktan öteye geçemedi elifler
ateş var, acı var, kan var, yangın var
kalbimizde kurşun tohumları
yavaş yavaş ölüyor içimizdeki elifler ...

çünkü elifleri seyrederken intikam hırsıyla büyüyoruz
çünkü zihnimizde ki elifleri hiçbir şey silemeyecek
geceleri ölüm kusuyoruz
uyuyamadan yumuyoruz gözlerimizi tıpkı elif gibi

kafamızı sağa çevirdiğimizde bir elif enkazın altında
sola çevirdiğimizde hastanelere sedyelerle yaralı taşınıyor
en çok elifler taşınıyor sedyelerde
koşarken düşüyorlar bazen
ayakları kan izi bırakıyor bastığı yerlere

*

bak benim adım elif diyor birisi
özgürlük için bedeller ödüyorum
kopuk ellerim
kopuk bacaklarım
yüreğimden koparıyorlar
suriyeyi arakanı filistini
içim sızlıyor
müslüman olmak ne zor işmiş...meğer

*

benim adım da elif ...
üşüdü ellerim
ve sen kış soğuşunda hiç düş kurdun mu
küf tutmuş namlularda çiçekler büyüttün mü
karanfil renginde
nice batan güneşler içinde
dua kuşları uçurdun mu kızıl ufuklara doğru
mavi gözlü nehirlerle yıldırımlar düşmeden
önce dikenli tellerle sardılar etrafımı
mayınladılar yüreğimi

zifiri gecelerde ..

*

kurban ettiler elifi tanrı huzurunda
tank paletleri ezdi bedenini
direnen gözlerindeki ışıklar söndü
bir güvercin kıpırtısı işitildi
ölüm mangalarının önünde delik deşik
yeniden topla, tüfekte, bombalarla geldiler
geçtiler köylerinden elifin
yıkılmamış , yakılmamış ev
toprak üstünde canlı bırakmadılar
ve feryatlar
ve çığlığını bastırarak
ve alıp götürdüler solgun yüzlü elifleri

*

ey parçalanmış yürek
ey kesik damar
ey ateşlenmiş umutlar
geceler hiç bitmeyecek
sabahı göremeyecek güneş
gözlerde yalnızlığın korkusu
ne fark ederdi güneş doğmuş doğmamış
ne fark ederdi elifler ölmüş yaşamış

bir kuru ekmek halep
bir yırtık resim arakan
bir kırık kalem saraybosna
yıkık bir umut çeçenistan
gecenin çığlığı istanbul
yaşanan bir özlem endülüs
filistin sadece acı
elifin günahı çocuk olmak
ben
sen
o
biz
siz
onlar
cümle alem suçluyuz..

*

ateşin yandığı her yer elifin
ateşin dayandığı yer de
ceset ceset
suriyeli iraklı ,yemenli,arakanlı,filistinli

elifin gözleri hala ıslak
hala öfkeli
kafkasya barut kokulu
bağdat kaçınıcı kez yıkılmış
parampaça....
darmadağan
duman duman kabil
katiller tanıdık
elifin katili...ölüm...
ölümden kaçış yok...
There is no way escape

*

elif ipek saçlı
elif mavi gözlü
elif gök gibi masmavi
şahin bakışlı kartal duruşlu
bir masal elif
bir varmış bir yokmuş gibi
bir altın bulut
bir rüya ,hayalden öte
aydınlık boşluğun üzerine serilmiş
büyülü alemlerin mistik şarkısı elif
evveli ve ahiri gök kubbenin
yıldızların kostümü
parlayan dolunayın ışığı
sessizliğin içinde ...
zamansız bir hayatın adıdır elif

farklı ırkların elifleriyiz
farklı şarkıların anlattığı
en derin kuyulara bırakılan
farklı eliflerin açmayan gülleriyiz

*

sıcak bir ağustos gecesi
elif...
generalin adamları tarafından
Viznar vadisine götürölüp öldürölldü
mezarı hiç olmadı
kendisinden başka hiç kimse gerçek ölüm şeklini bilmedi
kandan kızıl gözyaşları gibi...
beyaz bir güvercin gibi
çıkacak tanrının huzuruna elif...

*

hey cennet kuşlarının gözlerindeki ölü düşler
küçük elifler son nefesini verirken alınan son nefes hey
tarifini hiç kimse yapamaz içimde beslediğim kinin
titrek nefeslerle soluyorum ...
yüreğim nyanmar yüreğim suriye
mostar nehri kıpkızıl
beyaz laleler ...
sürgün ...

elif hiç görmedi istanbulun gizemli baharını
peygamber kokan medineyi..
kirlenen güneşi yıkayacak yağmurları beklemekle geçti ömrü
fizan çöllerinde ki gecelerde gözleri yanık
hep serap sanırdı babil kulelerini
hangi yıldıza doğru baksa
ıslak gözlerinde yusufun rüyası
ağlar elif ...yunus gibi
koca bir coğrafyanın karnında çaresiz ...

*

vahşi çılgınlık sivrulurken geceye
ölüm askerleri korku vadilerinde yine
ayaklar altında kalacak filistin düşleri
birazdan ateşe verilecek yine evler
ölüm sirenleri dolaşacak kapıları birer birer
elifler doğmadan ölecek
çiçeklerin yapraklarında kalacak kan lekeleri
gepegenç eliflerin üstüne düşecek ay
ağıtlar kanayacak yine anaların yüreğinde

*

koltuk değneği olacak bastığı yerlerde...
elifin tek korkusu
iki elinle sapanla taşı atamayacak
bir bacakla yaşardı belki amma
bir başına yaşayamayacak,
doğu türkistan, türkmeneli ,urumçi
gök bayrak ağlayacak
yanacak yüreği elifin

*

bir ilahi ses yükseliyor semaya
karanlık gecelerde..
farsça ,türkçe,arapça ...
ölülerin dillerinde elifli şarkılar
anadolu şehirlerinde

yıldızların aşkı çağırır elifi
kutlu yolcunun mîraçgahına
cebinde oyuncağı ...
soğuk, açlık, çaresizlik
elif senin Allâh'ın her şeyden büyük.

şeb-i yeldadan fecre kadar
göğ e kanatlanarak yıldızlara dokunuyor elif
hicaz bir sedayla, sabahlara okunup
bir ucundan dünyanın öbür ucuna
sürülmüşsün senki sefil,
senki garip ,senki yetim...

*

senden kanatlanan güvercinler
o kutlu haberleri taşır yeryüzüne
sessiz göğün ışıman renginde
özlemin kızıl renkleri uçuşur gözlerinde
saçlarında güneş yalımı
içine yayılırken ateş...
bir gök karışımı yıldız takar beline
özlemin yedi baharınca söylenir türkün
umut olur elifler bozkırın çöl gecelerine
yağmur olur umutların taze sevinçlerine
maviler içen gökyüzüne...

*

hey siz...
daha çok öldürün elifleri
daha çok ...
yok edin sevgiye dair ne varsa...
lakin ölümü öldüremezsiz ki...

elifler gerilmiş bir yay gibi
namluda kurşun gibi
ipek saçlarında , çakık kaşlarında
kerkük, musul ,kerbala
hiç beyaz gelinliği tanımadılar
hiç gül koklamadılar
dikenler de batmadı ellerine
süngüler saplandı hayallerine
sonra kapandı dudaklarında ki tebessüm...

*

sen hey...
bu dünyada elif olmak ne demektir bilir misin?
cehennemin ortasında elif gibi yaşayabilir misin?

redfer

İlyas Kaplan

Elma ağacı aforizmaları

gideceğim bir elma ağacının altına
bekleyeceğim yürüyüşünü güneşin
ufuktan kaçışını uzaklaştıkça batmasını

derinden sarsıldığım cinnet bir duygusallığın emrine amadeyim
içimde dolaşanlara sadık kalmak istiyorum
tam bir isyan içinde ateş püskürtüyor kalbim
dünya gözüyle görmemiş olanların düşleyemeyeceği düşler alemine
bir o kadar tatlı mavi bir ışığın içine

sadece sırdaşım geceler
hayat ve insandan yana bir beklentim yok
etiyle, kemiğiyle, alın teriyle düşünceler içerisindeyim
terimle ıslanıyor yüreğimdeki kılcal damarlar
bir yangın yeri sanki alev alev

el ve alnımdaki çizgiler
zamansız mekansız yönüdür hayatımın
kalbimin derinliklerinde yere göğe sığmayan cennet arşı
her bir hücresinde nur ve ışık
içimdeki karanlığa bir iz bırakır
güneşin doğduğu yerde ki gibi taze ışıklardan
işte o vakit başlar
gözüm görmeye, elim tutmaya, ayaklarım yürümeye

cisim, ve renklerden uzak kaygılarım var
teker teker terk ederek en uzak siperlere çekilirler
korkunç bir buhranın hüküm sürmesi bu
dörtnala kıyıya yaklaşp birer birer nehre girer gibi
azgın girdaplarıma kapılarak boğulurlar

ben duygusal bir adamım
sadece duyguyla yaratılmış bir adam
kim bilir kaçınıcı defa iç benliğe mal edilmiş azaplarla dolu
ilk defa ölmüş gibi
ilk defa doğmuş gibi
içimde acayip bir hiddet peydahlanıyor
pencereyi açarak sokağın sessizliğine haykırıyorum

ben hayatın sırrıyım, duygularım da benim sırrım
ruhumun aynası ortaya çıktıkları yer olur
yüzlerini gösteren bir ayna olur
sır olan hislerimin kaynağı özümün özü
fikirlerim de harfleri mesabesinde
yalnızlığımdan bizzat sorumlu

şüphelerden mustaribim
cezbe hali var gözyaşı var, pişmanlık var
beni öldüren, beni parçalayan
zaman zaman çok derinlerde müphem bir başkaldırı
zehirli bıçaklar gibi çalışan hiddet ve kin...
ve sonrası yalnızlık sükut ve sessizlik

redfer

İlyas Kaplan

Eser duygu sonsuzluğundan o ezeli hisler

yaşanmayan aşklardan bir görümlük hayal kurarım
yetersiz kalır çoğu kere yaşadığım aşk pırıltıları
var olan her şey aşktan yana aşktan muzdarip
vaat edilen her esinti dalga boyu her akım
eser duygu sonsuzluğundan o ezeli hisler

aşk yıldızına destanlar yazar Leyla
en hücre en karanlık köşelerden

*

meleklerin tevekkülünden daha mütevekkilim
gel git dalgalarının getirdiği yankılar umut salar içime
yalnızların bile terk ettiği sahilleri dolaşır dururum
bu şehrin göklerinde kopan fırtınalarla beraber

yağan yağmurlar yüzümü yalar geçer
siner yüreğime bir ölümsüzlük iksiri

*

sahih aşklar yaşanırken bir güneştir her sabah
zevale yakın beni ihsas eden kodeslerden azade
suskunluğuma mekanlar peydahlarım
hangi beldeyse sonsuzluk oraya ışıklar yürüsün diye

bir anlam kazansın katran çalınan saatler
bu hercümercin tüm badirelerini aşarak
şuurumun tam ortasına saçılsın mukadder nurlar

*

redfer

İlyas Kaplan

Eski bir hastahane metaforu

fi tarihinden miras bir hastane odasının
çürüyen et kokusuyla dolu karanlığında
yorgun ve yaralı bir o kadar umutsuz,
epey zamandır inme inmiş gibi kıpırtısız,
yağmurlu bir günde ne kadar da olanaksız görünüyordum
alabildiğince masum ve hüzün verici

*

hareketsiz ve sessiz bütün hastane
karanlık tarafından yutulmuştu sanki
zaman tarafından yutulmak gibi bir şey
sonsuzmuş gibi görünen.

etrafı hayaletler sarmış,
eşiklerinde ölmek üzere olduğu zamandan beri
bir ışık sızıyor merdivenlere doğru
odalarda istirahat eden sükut içindeki gölgeler
pencerelerde ki tuhaf hareketlerin yürüyüşünü seyrediyorlar
uzaktaki sönük ışığa doğru usulca

*

hafif bir küf kokusu veren cinsten
akşam ateşi için çatılmış odunlar bile
ateşimin alevleriyle yanıyordu bedenimde
bir fısıltıya dönüşerek belli belirsiz
titreyerek öksürükler dökülmeye devam ediyor
acayip ve derin bir sessizlik çökmüş
zamandan arınmış karanlık nereye gidiyordu
yüzyıllar boyunca kilitli kalmış bir mozole gibi

*

gömleğimde kuruyup kalmış kan lekeleri

donakalmış kehribar ısıltılı bir çift kan damlası
heyecan ve acının çözülmesiyle akıyor gözyaşlarım
bedenim uyanık düzenli soluduğumu duyuyorum

yeni baştan tasarlanmış biçimde
her yer ve her şey terk edilmiş, bomboş
nesneler zavallı ölümün gerçekliği içinde
çınlamalar, yakınmalar, hırslar ve acılar da öyle
pişmanlık duymam, kaybettiklerimi özlemek kadar nesnel

*

uysal gelgitlerle sürdürüyorum kendi serüvenimi
sonsuz bir sabırla günün doğmasını beklerken
çılgınlık,, şiddet, kargaşa dolu
bu yüzden yorgunluğum direnmem aynı
ıstırabımı tanımlayacak acılar kof ve sınırsız
sonra her yandan çığlıklar, haykırıışlar
neyin ne olduğu kimin nereye gittiği belirsiz

*

sonbaharın son geceleri kadar mutsuz
elleri kucağında kavuşmuş bekleyen buz gibi bir hava
bozulmamış saf güzelliğini yansıtmakta
ne kıpırdıyor, ne iç çekiyor, ne de nefes alıp veriyor

soğuğu kuytu köşelerde kalmış
dağların tepesindeki karlarda griye boyanmış
bir hüznün gelip geçmesiydi başından
zaman aletinden damlayan suyun sesiydi
damlaların akışını durdursa bile devam ediyordu zaman akmaya
saatler, gece vakti görünen durgun deniz suyu kadar siyahtı
ezilmiş kiraz suları kadar toz pembe

*

binalar üzerinde mehtaptan daha fazla beyaz
ışılıklı renkli ayın ışınları altında
nefes kesen bir güzellikte parlayan şehir
mermer taştan kuleleri çarpılmış ve üşümüştü
kan kırmızısı bir renkle ışıldıyor
kutsallığı bozulmuş bir cennetten çıkan,
günahkar havanın anadan üryan bedeni gibi

*

tahrik edilen hayal gücümü çalıştırarak
işsizliğin kesif bir sis gibi çöktüğü uzun kış gecelerinde
el ayak çekilince loş koridorlarında
cadıların, cinlerin dolaştığını.

gürültülerin denizden esen rüzgarların öfkesi olmayıp
gece yaratıklarının kavga ederken çıkardıkları söylenir
zamanla tuhaf takıntılar edindim kendime
can sıkıntısından kaşları daima çatıkmış gibi duruyorum

*

karanlıkta ki tek ışık, hiç ışık vermeyen aydı
hiçbir ölümün yaklaşmaya cesaret edemediği
zaman gibi soğuk bir büyüyle karşı karşıya
lanetli çam ağaçları son nefesini verirken
bir daha hiç bir kimse görmedi gecenin gölgelerini
bir şairin kaybolup gittiğinden beri
hastahane odalarında

redfer

İlyas Kaplan

Eski bir İstanbul efsanesi

İstanbulu bir altın külçesi halinde seyretmek,
o kadar tatlı o kadar lezzetli bir sarhoşluk ki...
bütün kainat bütün insanlar adeta efsunlu gibi
her şey bu mukaddesliğin takdisine uğramış

*

kaşuslu bir rüyadan dev gölgeler arasından doğardı güneş
ışığında hayran bırakan manzara türleri
kızıl balçığa bulanmış yağmur yağardı zerre zerre
sonsuz zamanın içinden gelmiş gizli sembollerle

*

bir debdebe bırakılırdı boğazın solgun yüzüne
kaç zamandan aşkın erişilmez iklimlerinden
tecrit aynasına girmiş rıhtımlarında gezinen
poyrazın delilikleriyle didişirdi yelkenler
sırtüstü yüzen sandalların suratını tokatlardı dalgalar

*

her ağacın dallarında cıvı cıvı öterdi serçeler
erguvan çiçeği, hanımeli, akasya kokuları arasında
güneş alevden bir ejder gibi kaynardı
yürekleri kurşun gibi eritip kendi cevherine benzeterek

*

büyükçe bir şimşek parıltısı şehrin yarı harap sokaklarını
caddelerin her ciyetini doldururdu

ufkun çizgisine kadar uzanan her dalga boyu
her kıvrımını kendi rengiyle gözlere nakşederdi
mistik ilhamların huzuruna çıkardı istanbul
kim bilir hangi ihtirasların mahiyetini öğrenirdi

*

sonbahar mevsiminde eflatundan boncukları vardı
parlak yelelerini sallayarak koşardı bulutlar
geniş kanatlı martılar açıklıktan havalanır
ağlayan seslerinden başka hiçbir ses duyulmazdı
sesini bir daha işittirmenin yanılgısıyla uçuşurlardı

*

sürüp giden tesadüflerinde ayrı bir merasim
her gün yeni bir havadisle çalkalanırdı sokaklar
büyük bir isyanın öncesi münakaşalar
geceleri oteller her gün yeni baştan dolup boşalırdı
gündüzleri elmas kadar parlak bir güneşin altında
bin türlü hiddetle beraber yürürdü kalabalıklar

*

hulasa varlıkların aşk fısıltıları, kanat çırpışları, şıpırtıları
kim bilir hangi sedef kabuğunda, balık pulunda, kaya çukurunda
uyuyan ay ve yıldız binlerce varlığın sesleriyle uyanırdı
bir ev sahibi gibi hoş geldin derdi elini uzatarak
dost hayallerin kentine han odasında köylü kızına

*

mesut uykusundaydı saray
yosun bakışlı uçurumun kenarında bir fener gibi
akşamın son ganimetlerine ışık tutardı
yavaş yavaş üstünün kapanışını, örtülüşünü seyrederdi istanbulun
ta haliçe ilerleyen ve gerileyen dalgaların sağır gürültüsüyle

*

yağmurun sünger gibi delik deşik ettiği kaldırımlar
cüsseleri üstünde aksiyle konuşurdu bir yığın hayali varlık
kökü çok derinlerde çınarların rüzgarla dağılan yaprakları
dalga seslerinin tiziyle derinleşen devası bir su kütlesi
sıcaklığını kaybeden göklerin altında namütenahiye doğru akardı

*

deniz kenarında iskelede vakit geçirirdi
bank üstünde oturup akşamın saatleri
dağların ötesinde güneş kendi ölümünün ayinini
koyu lacivert gölgelerden lahdini hazırlardı
ufkun kıvrımlarına gümüş zırhlar geçirip
altın bir yelpazeden yayılırdı ışık parçaları
ateşten yarasalar şuraya buraya uçuşurdu
gurubun her bereketi yağardı gökten

*

her gün birkaç geminin taşıyacağı yükler indirilirdi

tekrar yüklenir, çivilenir tahta sandıklara
yolcular güvertede kimi pencerelerde konuşurdu
sadece ağlayan kadınların bakışları uzanırdı uzaklara
kızlı, erkekli çocuklar ay ışığında oynayırdı
alaca karanlıkta evlerin bahçesinde

*

iki dizini altına alıp sandalyesinde öylece otururdu kız kulesi
her lehçesiyle hurilere benzeyen çehresiyle
yalılardan gelen boğazı bir altın filizi gibi tutuşturan ışığın altında
eski istanbul kızlarının edalı bakışlarına nazire ederdi

*

ayın erişemediği gölgeler içindeydi evlerin ışıkları
sokak fenerleri daha çok trajik şekilde kırmızı görünürdü
gecenin tılsımlı yekpareliğinde kendi kendilerini yakarlardı
açık pencerelerden dışarı vururdu yaldızlı karanlıklar
bir çok ressamın peşinden koştuğu muhteşemlikte
latif bir manzaranın kadim ihtişamını hatırlatırlardı

*

bütün geçmiş zamanları anlatan bir masaldı istanbul
asırlar boyunca her efsaneden her şeyden bir tat
çok az maceracının bir kaç haliyle yaşadığı bir büyü
bir yığın ecdat mirası camilerde davudi ezan sesleri

*

bir vahdet-i vücut içinde buğulu mavilikler
derin ve erişilmez sırların gızıydu
aşkın başka bir nevini keşfeder gibi
bir tükenişten sonra yeniden doğuş gibi

*

suda kavisler çizerek yanı başlarından geçerci
bir kayığın ala bulaca aydınlığı
çok eski bir metni tefsir eder gibi müphem parıltılarla
onlarca gece kuşu bir akıntıya kapılmış
karanlığın girdabında kendi musikilerini icra ederdi
çalan söyleyen dinleyen sadece kendiriydi
görünmeyen neylerden yaprak yaprak dökülürdü nağmeler

*

bir masal meyvesinin yarım dilimine benzerdi ay
müptelaydı tepelerin üzerinde kızarmış ince parıltılara
koyu bir aşkın diğer unsurları gibi
kendi kendine icat ettikleri ışığın değişik hazlarını yaşarken
mücevher değerinde mor, pembe, eflatun kıvılcımlar
değişken parıltılar asil sırlarını taşırdı geceye

*

adeta bir rüyanın içindeydi istanbul
çılğın bir hayalin düşündeydi mehtap
perde perde açılan bir sonsuzluğun
gümüşten yontulmuş dalga kıvrımlarıydı

*

yeni bir ahengin sıcak kokularını saçardı
tadılmayan arzuların hasretiyle her zerre
bir aynanın içinde hepsinden başka çehre
ışıklar eski masallardan süzölmüş
sesi duyulan rengi görölen her ne varsa
hepsi bir arada hasılı hayallerin büyüünde

*

billurdan külçelenmiş karanlığın derinliğinde
henüz son kıvamı bulunamamış
daha cazip seslerden üflerdi rüzgar
ince kadehlerden iksirler çekip
bir duanın sonucu gibi denizin üstüne fırlatırdı nefesini

*

bir kudretin etrafında tennurelerin dönüşleri
niyazında hiç dinmeyen enfes nağmeler
çehresinde altın sirmalar
faslı baharın bambaşka ufuklarından taşınmış
arap atları üzerinde cenge giden akıncılara benzer
hepsi hoş duyguların cezbinde zamanı unutmuşlar

*

redfer

İlyas Kaplan

Ey Gökteki Hilal

Ey gökteki hilal
bir nefes aralığı bile vermeksizin öğret bana
ölmeden önce ölüp öldükten sonra yaşamının sırrını
yüzünü bir kuş tüyü yumuşaklığında okşasın rüzgar
doğ ufkuma gir gönlüme yeniden

C*

Ey gökteki hilal
çağlayıp doğsun yeniden
sırrına müptela olan gecenin gizemleri
aşkınla ısınmaya alışmış bir de bu can
ve bütün zerrelere

C*

Ey gökteki hilal
kuytulardan yükselen milyarlarca nidayı duyuyor musun
uçsuz bucaksız derinliklere uçup giderken
göklerin sefasını aç önüme artık
titriyorum bir yanım yetim bir yanım öksüz
hayallere sığmayan arzularınla ısınıyorum

C*

Ey gökteki hilal
zihnimin ufuklarındaki düş sensin
yalnızca sensin bu yüreği inşirah ettiren
öyle bir sema düşünüyorum ki
biraz daha derinlerine indikçe
her yanını cemalinin süslediği

C*

Ey gökteki hilal
sayende tenezzül buyurur yüreğimize aşk
ilham veren nurunla nurlanır
yüz binleri yerde ve gökte
rengi solmaz kokusu tükenmez
bir soluk kadar mukaddes

C*

Ey gökteki hilal
kara bahtım derviş misali pervane
hicranlarım vuslat gösteren bir ayna
vuslatınla kavrulur düşlerim
alevler yağar çehrenden yıldız yıldız

C*

Ey gökteki hilal
bu gece seni arıyorum
zamanın sensizliğine inerek
yağmur yağıyor sonrasında
eflatunla mühürlenmiş iklimlere
birde mor renkli dehlizlere
dokunuyor ince ince ay taneleri
en تنها köşelerine hayallerimin

C*

Ey gökteki hilal
henüz güneşin doğmadığı yerlerde
sensiz geçen gecelerin sabahına
özgür kıl tüm kölelerimi
özleyen sızlayan,yanıp taşlaşmış
amansız heyecanlara amade
benliğime duhul buyursun duygu meşalelerin
buz çöllerine sürülmüş ben derbederin

C*

Ey gökteki hilal
en parlak yıldızları bile gölgelendiren ışığın
bir tek bu yürekte kördüğüm
bir nefes kadar yakın olmak istiyorum sana
alev olup uçmak istiyorum

yaktıkça kavuran kavurdukça olduran
iliklerime kadar hissettiğim bu karanlık gecelerde

C*

redfer

İlyas Kaplan

Fersudeleşmeye yüz tutmuş

hep aynı mevsimler hep aynı manzaralar
sakin bir derviş gibi geçti yıllarım
anladım ki ilk yolculuk kendi içinde olmalı
yakın gözüken menziller ne kadar uzakmış meğer
badirelerle dolu ne yürüyüşler bitti
saçlarımda ki beyazlığı hesaba katmazsak eğer

*

bir ateş şelalesi ki yangın yerine döndürmüş sinemi
kalbimi tarumar etmiş bu acayip hengame
bir bad-el mevt yalnızlık ki
seraplarının derinliği ateşlerle mühürlenmiş
şafağı alev alev,şuleleri sureta aşk
harelerinden taşanların,firak vaktidir şafak

*

inan hemen hiç değişmemiş yıllar düş tadında
henüz farkına varamadığım bambaşka heyecanlar
gizem dolu, sır küpü duygulara muhtasıl
asıl mesele yaşılanıyor olmama rağmen
çocuksu çırpınışlarıyla hep küçücük kaldı yüreğim

*

unutulmuş bir hatırayı yeniden yaşamaya çalışmak beyhudeymiş
bir ana bahşedilen tutkuyu yeniden canlandırmak
artık arzularım kemale ermiş
bütün çıplaklığı ile karşımda öylece beklemekte
adeta bütün katmanlarında eskinin bağışlanmaz günahları

*

geceyi yavaş yavaş içime çekiyorum
öyle çok,öyle hatalara sürgün, öyle girift
göklerinden koyu bir karanlıktır süzülen
katrelere yansıyan suretlerde keyifsizliğim
ummanlara meyleden met ve cezirlerim

*

ayrılıklar bir hicran, mutluluk gibidir bazen
kimi zaman bir bayram sevincinin ardına gizlenen
fersudeleşmeye yüz tutmuş bir ayrılık türküsü gibi
bazen de gecelerimin korkusunu damıtan bir uyku
yüreğimi kanatan son gecenin, son saati vururken

*

geçmiş saatlere mahkum odamın her köşesi
hiçbir zaman artmayan, hiçbir zaman eksilmeyen
çoğu kere kısır ilişkilere dönüşmüş

*

redfer

İlyas Kaplan

Firdevs köpükleri

korkular düşer göğsüme ateşe benzer
öyle bir yanmayla yanarım ki
azabı sarar derin gölleri
kaynayan denizleri
susan okyanusları
müphem bir sır düşürür verir
evveli saklı
ahiri saklı
has bir hatıranın sırrınca
aşamadan aşamaya
merhaleden merhaleye
yüzlerce binlerce
söze harfe sığmaz
bir kez daha
hep aynı şeffaf gölgeler düşer üzerime

*

yürürüm bir çılgılık gibi
içi yanık
her yönüm kör karanlık
bir kez daha
yolunu kaybetmişler gibi
cehennem yangınlarından daha büyük
derin kırılğanlıklara akarım
aynı umutlarla

*

aynı yüzün kırılgan çizgilerinden
bir barajın önündeki sular gibi
aynı ırmağın kıyısından
aynı çağlayanın yatağından
bir derviş gibi
bir kez daha düşerim
firdevs köpükleri yükselir göklere

*

kış uykusundan yeni uyanır gibi
en ağır yüklerden kurtulurcasına
son dağın yolcusu gibi
kendini yokuş aşağı bırakırım
azgın sular kadar dolu
sonsuzluk ne kadarsa
yağmurun toprağa hayat verdiği gibi
o kadar büyük

*

benlik kabuğunu kıran yağmurlara benzer
tohumlar gibi acıları tenime değdiririm
taze bir mevsime açar gibi
her gün yeni doğan güneş kadar
her gece parlayan yıldızlar kadar
her bahar açan çiçekler kadar
bir kez daha
en ulaşılmaz gördüğüm hayallere
beklenen muştulara elçilik eder
hep aynı özlemlerim

*

her anı müslümanca
beş vakit akan bir nehirde
beş defa yıkanan
saf saf inkişaf lar içinde
huzurla dolu, huzurda huzura eriş
huzurdan hayata geliş gibi
istikamet çizgisinde dipdiri
güçlü bir his ile
bir ke z daha
aydınlanır içim iklimi kıvılcımlarla

*

bir zaman bir tren kalkar yüreğimden
etten kemikten bir kafesin bedeninden
teselli arar şehrin bulvarları
göge yükselen dualarda adım geçer
siyah tül ile örtülür pencereler
balçık bir kıvamın bir parçası gibi
her şeyin bir yeri var artık
her yer için bir şey var bende
hep aynı mecranın yolcusu gibi

*

redfer

İlyas Kaplan

Garip bir titreşim yayılıyor içimde

nefesin, nefesimin ölümü
bir tek sen diyorum, yetmez mi diyorsun
yetmez, diyorum, yetmez...
bana sevgini söyle bana aşkını söyle
tek kişinin tek başına bileceği kadar
karanlık ve aydınlık hiç fark etmez...

ben ağlayayım ve sen bana
ne kadar güzel ağlıyorsun
gözyaşların ne kadar güzel de...
bana aşka dair bir şeyler söyle
de ki sevginden haberdar olayım

hıçkırıklarım gecenin karalarına yayılsın
onlar da bilsinler üzerlerine düşürdüğüm ışığı
sen olmasan, olmayacaklarını bilsinler
sen olmasan masal gemisinin yok olacağını
seni görmezse suya yakamoz bırakmaz yıldızlar
hayaller gözlerinin kumral denizine yelkenler açmaz

seni anlatabilmek için düş gördüğümü söylemek zorunda kalıyorum
hep aynı sorulara hep aynı cevaplar veriyorum
ne gözlerinin aynasına kazılı mavi bulutları
ne kalbimin duvarlarında yazılı ismini bilecekler
soyunur ruhumdan geriye kalanlar sen olmayınca

seni yaşamak bana düşer
sen demir kepenkli kentlerinde saklı kalıyorken
yargılanan benim kınanan da
acıyan da, kanayan da ayıplanan da benim

ortada duran sarı ışıklar neyin nesi öyle
nereden geldiğini bir türlü çözemediğim yıldız zerrecikleri
pencerelerden yayılan aynalara akseden sensin
sen varsın her zerresinde hala...
belki de rengi senden bir şeye dönüşmüş her ışık

senin kokularını kucaklamış olmalılar
odanın her köşesinde sen kokuyorsun
birde sana ait olan senden yadigar kalan özlemler

bilinmez dehlizlerden bilinmez mekanlara doğru
gönlümün mecrasından, ruhumun yangınına akan sensin
garip bir titreşim yayılıyor içimde
yağmur kuşlarının kanatlarına değecek kadar yakın
rengi mavi camlarından odaya hüznle süzülürken sen

bir tarafta soluk, sert ve yaldızı dökük bir zaman
kuru yaprakları altında gömülmeye hazırlanmış bir sonbahar gecesi
ne garip her şey yok oluyor sanki sensiz
ne garip içimde bitmez tükenmez bir ateş hala yanıyor

derinleşerek

zira aşk yaşamının ta kendisi
ruhunla beraber çılgınca
ihtirasların alevleri beslesin
ıstıraba dönüşüncüye kadar
atıl ona yan,yaşa büyüyle diyorsun

redfer

İlyas Kaplan

Geceden kalan duygular

ilk harfinden tanırım yalnızlığı
ilk nefesinden fark ederim kim olduğunu
keyifsiz bir ortamda akşam yemeği yeriz önce
sonra gecesi başlar menzilli ötelere doğru

sevişiriz gecenin bir arka sokağında gizlice
sabaha değin
yağmuru seyrederiz pencereden
yağmuru seyreden kimsenin canı hiç sıkılmazmış.

bakarız bir türlü birbirini geçemeyen yağmur damlalarına
içimizde nisandan kalma hatıralar canlanır
vahlanıp dururuz geçmişten bugüne yapılan yolculuğa
ilk kez bu kadar yakın durur yağmur ve gözyaşlarımız
ilk kez birbirlerinin tenine dokunurken.

armağan edilen bir hayattan yadigar
cisimsiz, maddesiz yaşanılanlar
yıldızlarda akşamdan katılır gecenin tutkusuna
bir semadan ötekine sürüklenip
öncesiz aşklara merhaba dercesine

uçsuz bucaksız gece ağının ortasında

küçük bir ışık göz kırpıp durur
alıcı kuşun serçeyi pusuda beklemesi gibi
gecenin tam ortasında duygularımız soyunur
gıkları çıkmaz,utancından dakikaların

yalnızca gecenin somut bir saniyesine veririz kendimizi
geçmişten ve gelecekte kopmuş
bir anı parçasına tutunup
umurumuzda değil hiç bir şey.

karanlıktan süzölüp,tan gibi parlar
kemale ermiş,geceden kalan duygularımız

redfer

İlyas Kaplan

Gelincik

içimdeki derdin,tatlı bir sitemin ifadesi
ruhumun en ince yerinden kopup gelen serzenişler
ne ayrılığa güç yetirebiliyorum
ne de vuslatı umut etmeye
kutsal bir aşk duygusuyla öyle doluyum ki
ağzımı açarsam dünya tutuşacak

benim için bir nimet
gizli,aşık bütün ruh çalkantılarım
aşk maceralarının gizemli yolculuğu
duygu yüklü gizli hazlarla dolmuş
sınırları mevhum,hayalleri imkansız

bir imkan sunulmuş zihnimdeki sevgiliye
desenleri h lyalarla dokunmuş
en şaheser çizgilerin bile ötesine geçerek
daha bir heyecanlı, suretleri, endamları
yaşanmışlar bir masal ve efsane gibi

gelincik çiçeği gibi
kırmızı renkli yaprak açan bir çiçek
kalbimin tarlalarında
kınalı ellerini  pt ğ m yaban çi eğim
g l mseyişinde ki sırlarına giriftar olmuşum
elemlere uğramışım,gamzesine tutulup kalmışım

s zg n bakışları naz yapınca nice hallere düşürür beni
lisan-ı hal ile neler yaşadığını anlatamaz deli gönül
lütufların en büyüğü gamzesi uğrunda can vermek
kalbimin celladı gelincik çi eğim

redfer

İlyas Kaplan

Gölgeler yanardağında sırrı aramak

hangi kervanın ışığı bu dolunaylı geceler
nükseden bunca yıldızlar hangi aşığın eseri
her cihete nur saçan bir çehre ki parıltılar sunmakta
en ince halelerden daha parlak
evvel zamanlardan armağan bir sükut-ü sevda
bir katre ki güneşin letafetinden
dönencesinde aşkla beslenen nice nazarlar gizli

parça pürçük her şey
en-boy-derinlik, zaman-mekan
her isim, her kelime, her resim
sıfır hacim-sonsuz kütle,
sonsuzluk sırrında gizli

ey kaybolan gündüz gönlün hoş mu şimdi
yoksa unuttun mu
azar azar artık ölümün eşiğindesin
ey karanlık
perdelerini indir
sana isyanlar var
bir sır var
zerre zerre her nefeste

oysa gerçek bir savaştır
kahramanca korkusuzca
yedi kat menziller
parlak yıldızlar uysal ay
itaatkar güneş ufuklar
hava toprak su ateş
yedi iklim dört bucak
altı cihet on sekiz bin alem

oysa dizginsiz bentsiz akmaktır
ateşin azgınlığına kendini bırakmaktır
kendi tanrılarına taparken,

cazibeli ihtişamlara kapılmaktır
gölgeler yanardağında sırrı aramaktır

sır bilindik kıldı
aydınlatılmış günü
karartılmış geceyi
yaza dönsün diye kışı
kışa dönsün diye yazı
bulutu,yağmuru
yaksın diye alevi, ısıtsın diye ateşi,
kandırsın diye suyu,
boğsun diye ırmağı
sığ bataklıkları, derin gölleri,
kaynayan denizleri, ummanları,okyanusları

rüya değil
dört bir yan ağır kırmızı
nar dalları zeytin ağacı defne kokusu
renkli kuşlar
her bir dalda, her bir ağaçta
seherde suyun kırılğan aynası

oysa sır başka
her şeye her
hiçbir şeye hiç arasında
her rüyayı bir kez deha
cennet sanmaktır
oysa bilmeli,
yoksa çözülmez düğüm
mecazlar, yan anlamlar
öğeler, söz dizimleri
öyleyse kabul et
temsilleri tefsirleri, şerhleri
bütün ayrıntıları

dört bir yana süzülürken her yer altın sarısı
aydınlığın içinde ışıktan bir dünya
toprak kokusu,suydu her şey
en güzeldi öyle güzeldi öyle sakindi
ikinci cennet sanki cennetti
gözler seyretti her güzelliği
su içerken,
içti o birini, biri onu, bir diğeri her ikisini

oysa
kalbe mühür göze perde kulaklara kurşun
şimdi paramparça karanlık
ses de, söz de, kelimeler de tükenmek üzere
her yer soğuk ve acıtıcı
gözler sadece alev değil akkor
öylece durmuş
vücuttan kopan bir parça

oysa o zaman acılar geçer
oysa o zaman onca açık yaralar kapanır
sevgiliye vasil eden çöl yolunda
yanma yakılma da varmış
oysa o zaman gökyüzü sakinleşir
yıldız yağmuru altında sonsuzluk
o zaman düşte görülen her hayal
yitirildiği zannedilen
bir ısıklıkla kaybedilen her cennet

oysa kara toprağı bilindik kıldı
reçine kokulu sık ve derin ormanları
üzümü, inciri, narı bilindik kıldı
zeytini, zeytinin içindeki yeşil ışığı
hurmayı, göklere uzanan akasyayı, buğdayı
kuzuyu yesin diye kurdu

ceylana susamış sarı yeleli arslanı

sözse söylenmeli,
yazıysa yazılmalı,
gayesiz değil hiçbir kelime
bunca harf
uykulara giriveren rüyalar
öyleyse yürümeli
göze almalı,
itilmeyi kakılmayı,
azınlıkta kalmayı, kınanmayı,
horlanmayı, kovulmayı, taşlanmayı
ölmeyi,
ölürsen
değmez mi?

redfer

İlyas Kaplan

Gri suskunluk

yeni bir yolculuğun içindeyim
bütün varlığımı kuşatan arzulardan sıyrılıp
yeniden keşfetmek için
en ziyade hasreti hüznü çileyi
yeniden katmanlarını,türlerini yaşamak için
değişik zamanlarda farklı zeminlerde

dışarıdan gelecek seslere sağırlaşıyorum
köreliyorum taze ışıklara
şehrin kalbi susuyor
şehir sustukça
susturuyorum hayallerimi
soğuk yüzüne uzatmak için ellerimi
gözlerinin içine bakışlarımı

göklerden, yerden uzakta, çok uzakta
ince fısıltılar
saklı sancılar
gizli yaralar bu yüzden
öylesi çaresiz
öylesi muhtaç öylesi çıplak

tıpkı renklerin ilişkisi gibi
ruhumun sırrını ifşa etmeye yetkili hislerim
dağılıp yayılıyor her bir cihete
yakılan lambadan çıkan ışık benzeri
aydınlanıyor duvarlar köşe bucak
dalgalanıyor ruhum
çalkalanıyor düşüncelerim en derinlerde
kühüne muhtaç
zikrine muhtaç olduğum

öylesi heyecan fırtınalarına gark olmuşum
koca bir ummanı izhar edercesine

gönlümün her bir köşesi nurlanıyor
sükunetinde dolaşan ateşim
parlak ışığında bir dalgayım
iksirinden bir toz
tecellileri zerre zerre
serabında sarhoşum

kalbimin çeperini zorlamadan akıyor uğultular
itirazsızlık hükmediyor her şeye
gri bir suskunluk bulaşmış geceye
içimde kıvrılıyor hayat

redfer

İlyas Kaplan

Hasılı sen leyla

kerelerce sükuta müptela
yorgun bir su zerresiyim
pus tutmayan zamana ait binlerce
yürüyorum serkeş bir tınıyla gecelerce
aklıma nifak sokuyor
bir yerlere depoladığım sevgi kümeleri
hasılı sen leyla

*

köstekli saat gibi
geceye mihlarım sırlarımı
içine düşülen çıkmaz sokaklar hep aynı
hep aynı çığlık
içimden leylaya doğru
bir hasret ki geri dönüşü yok

*

tahrip edici alışkanlıklara maruzum
alaca sancılara
tüm ihtimallere açık her şey
hayal kurma vakitleri de
düş döküntülerinin düştüğü gecelerce
hasılı sen leyla

*

fısıldanır kulaklarıma eski zamanlardan
öpülüp göğse bastırılmış
sahipsiz kalmış mektupların künhü
nice hatırayı beraberinde götürür
ölüm acısını anlatır mesela
cana sıkılmış kurşun taneleri
aynalara yansır sesler ve suretler
ve duyguların yanık rengi
hasılı sen leyla

*

belki de bin kere belki de ben
kocaman bir yanılgının girdabına kapılmış
gecede ki uçsuz bucaksız sessizliği bekleyen

bir kapının gıcırtılı sesi kadar
zuhur eden her sevgiye
her zehri enjekte eden
hasılı sen leyla

*

aklının tozlu sayfalarında kurmaca döngülerden
damladıkça zerrecikler dur durak bilmeden
ırmaklarında boğulmaktan son anda kurtulduğum
belki bir kuyu kadar karanlık
belki de bir boşluk kadar dipsiz
bir kuytu kadar gizemli
hasılı sen leyla

*

içimde bir yerlerde saklı
yorgun yıllardan son bir nakarat belki de
el emeği göz nuru
yine gecelere konuşlu
her nota kadar
tık nefes bir tını
hasılı sen leyla

*

iksirli rüzgarlar durağındayım
tenhalaşan yolların menzilinde
sensiz bir kalbin ışığına kelepçeli
sussam da sessizsem de
yine sıra dışı bir hikayenin tezahür ettiği
yeni umutlar salarım sana doğru

*

tozuttun aklımın iklimlerinde
şakaklarıma bir sızı uğruyor geçmişten
kasvetin hüküm sürdüğü yağmurlu bir mart sabahı
soluğu bir bıçak gibi kesen
hasılı sen leyla

*

çözülüyor her şey
kum saati misali yavaşça eriyor düşler

kırkı çıkmamış bir bebeğin
dudağının kenarından akan gülücük gibi
bir kelebek gibi
üç gün sevişmeden
hasılı sen leyla

*

hisler çoktan kurumaya yüz tutmuş
ıslanmış kirpiklerinin içinde ki alev topu
sonra yenilgiye uğramış
küçücük bir iz olsun diye çoğu zaman
sonra küçücük olsun
sonra ufacık olsun

*

sana sesleniyorum şimdilerden
zihnimi kemirenler sus pus
düşüncelerim buz kesmiş
suretleri de öyle
bir sürgün yeri
bir başka yaşama uzanan bir yolculuk
kaniyor her güneşin doğuşu ve batışı
hasılı sen leyla

*

yeni bir huzur doğurana kadar
yeni bir günde...
yeni bir gecede
bir masalı sonlandırmanın son paragrafında
yorgun mahlasların izini sürüyorum
yorgun veballerin şeceresini tutuyorum
gönülde konaklayan tüm duygulara elveda
hasılı sana leyla

*

asıl mesele...
başlı başına bir serüvensin leyla

redfer

İlyas Kaplan

Hayaller zindan yüklü

kişniyor beyaz atlılar
dört nala koşuyorlar
kırılmış bir gökyüzü adresine
bir kır çiçeğine
zindan taşlarında büyümüş

zindan soğuk ,zindan kirli ,zindan karanlık
karış karış santim santim dolaş dolaş bitmez
basılan her yer tuzaklanmış
işgale uğramış yasaklanmış

nedir zindan ,ruhu omuzlarda taşımaktan başka
bedenin bir kutuda tabutu mudur nedir
ıslak tahtalardan damlayan ölüm dedikleri
bir lahza an mı
nefesle tüketilen

*

parmakların ucunda engerekler
kulaklarda akrep çığlığı
sinede korsan sancılar
güneşin tutsak olduğu düşlerden
şafak kül, akşamlar ateş
dinamit fitillerinden saatler alevlenmiş

duvar diplerine birikmiş toz
ayak altındaki yer mayınlarla yüklü
bir yolculuk ki sessiz sedasız ..
dönenler olmamış zindan köşelerinden

ağır ağır ses verir cinler karanlık gecelerden
ne hayaller gezer, ne düşler zindanlarda
bir su damlası bir sarkıtın ucunda
ölümün alnından öptüğü

*

tutsak olan kim
beden de tutsaktır zindan
en acımasız suçlu günahlar

yürekte öldürülen kişilerden yargılanırlar

gölgeler vurdukça taş duvarlara
görünür nefesin en kirli yüzü
dört metre karelik koğuş çile çekilen hane
tavanda çınlar ürküten sesler
savrulan renkler sanki bir lale
güneşten kaçıp zindana gizlenmişler

ter kokulu oda karanlık mı karanlık
karanlık duvarlardan geliyor birileri
kendi silüetini elleriyle boğuyorlar
kabus üzerine kabus korku üzerine korku
sessiz sedasız vakti bekliyorlar

*

inilmez, çıkılmaz merdivenler
sus, yavaş, duvarlar ince, duyarlar
hala bırakılan yerde
geçmişe açılan demir perde
zile basan yok ,gelip giden yok
kara suratlı gardiyan insan mı heyulamı
bir lokma ekmek bir bardak su
o yasak, bu yasak, şu yasak
ölmek de yasak

zindan yüklü hayaller
hayal yüklü zindanlar
sırrını yitirdikleri yerde elemeler başlar

*

zindan ipi olmayan bir kuyu
düşlerin vurulduğu güneşin kuruduğu yerdir
zindan canların düştüğü ıslak zeminlerdir

hey zindancı başı
kurulan dar ağacından haberin var mı
umutları gömecek mezarın var mı
rüyalara, hülyalara gömün ölenleri
güneşe sevdalı bir çocuğun hayaline
kırmızı karanfillerle
bahar gelince yeşersin ...

artık göklere kanat çırpmanın anıdır
artık sisli arzulara karışma zamanıdır

redfer

İlyas Kaplan

Hayalleri Söndürüp

bir sabah yeniden
uzaklara ta uzaklara
yürümek istiyorum
sel yataklarından çukurlardan
korkular teneffüs ederek
sonra da kendinden geçip nefes nefese
uçar gibi
bahar rüzgarlarının uğultusuyla
dağ kümelerinin üzerinden yükselen koca ışık kütleleriyle
insanların var olduğu ötelere

bir facia ile sonuçlanacak akıbetlere
gök gürlemesini andıran seslerle
paniğe kapılmadan ardına bakmadan yürümek istiyorum
hangi yöne gideceğini bilemeden rastgele
başka diyarlara doğru
gittikçe büyüyen dalgalar halinde
lanetlenmiş yerlerden olabildiği kadar uzaklaşıp
kurtulmak için
bir sığınak bulmak için
kaderin farklı bir mekanına
yerler sarsılmadan önce
peşi-sıra gök yarılmadan
korkunç hızıyla kasırgalar çıkmadan önce

hayalleri söndürüp
her geçen dakika mütemadiyen yürümek istiyorum
sele kapılmış çöpler gibi
yitirilmiş düşüncelerle çılgılık çılgılığa
binlerce hatıralara boğulup gitmek istiyorum

gittikçe artan bir çılgınlıkla
baş aşağı,yokuş yukarı durmadan yürümek istiyorum
biraz daha,daha hızlı aynı yöne
kudurmuş dalgalar gibi
hesapların alt üst edileceği
koca geniş bir düzlüğe doğru
nefeslenmeye fırsat olmadan
aralıksız ateşlerin yandığı
sıra sıra dizilmişlerin ardına
bolca vakit geçirilen,
vakitlerin hiç geçmediği memlekete
hiç durmadan yürümek istiyorum

zamanın bir formülü şimdi
sessizce dökülen gözyaşları
sevmek için, aşık olmak için
müteselsil keşkiler hayıflanmalarla beraber
korkunç derecede bir arzu ile
geceler boyu kilometrelerce yol alarak
yürekten körüklenen ateşe
aşklara merhaba diyerek yürümek istiyorum

lütuf edilenler akıp giden zaman kadar sonsuz
her aşk ayrı, her sevgi tek
insanın kendi canını sevmesi gibi
dolunaylar boyu
gecelerce,gündüzlerce yürümek istiyorum

taşları lal, yakut, inci, mercan
dağları bakır, altın, gümüş yapan ışığa
toprağı yeşerten, tazeleştiren ruha
zincirlere vurulmuş tutsak olmuş
o aydınlık gecelere
o ölümsüz gül bahçelerine yürümek istiyorum

her şey nasılsa öyle
o kadar keskin, o kadar aydın, o kadar aydınlatıcı
güzel görülene,çirkin gösterilene
gölgelerden hayallere
elsiz-ayaksız, akılsız-cansız bölük bölük
tılsım gibi, cıva gibi yürümek istiyorum

bir avuç gökyüzü
bir tutam toprakla
acı ve özlemlerle
koca koca günahlarla
kol kola,yan yana ,ardı sıra
yürümek istiyorum

redfer

İlyas Kaplan

Hayat sonbahardan ibaret

çıplak kalan düşler peşinden koşup
içindeki toprak kadar yalın
sıra sıra bulutları kovalayan rüzgarı
soğuk bir sonbahar göğü çizdim
çünkü hayat sonbahardan ibaret

her şeyi bildiğimi zannettiğim zamanları
bir zamanlar yırtıp yaktığım resimlerden
zihnimi arıttım aşk sırlarından
kalbimi boşalttım sevgilerden
yeniden doldurdum
insanı kuşatıp sarıveren her ruhaniyeti
alevleri kabaran ateşler yaktı yüreğimi

günleri geceleri yerli yerinde
nefeslerin soluk almaktan sanki kor kesildiği
daha içten, daha sıcak sof yangınlar içinde
zaman ötesine uzun yokuşlar tırmandım
saatlerin akışıyla ömrümün akıp gittiğini gördüm
seher vakti her sabah duasını ettikten sonra
gecenin geç saatlerine kadar

ilk defa kederlerim sükun buldu
kendimle ilgili bütün düğümler çözüldü
kara düşüncelerimden
derin bir sorumluluk duygusundan kurtularak
rüya mı gördüm, yoksa hayallendim de gerçek mi sandım
çırılçıplak kalmış zihnimin bana oynadığı bir ayuntu muydu
ateşine kaç odun daha verdiğimi hiç bilemediğim
bir tomar alevi deşetimiydi
zavallı vücudumu zangır zangır titreten
göğsümde ki yerde uğuldayıp sarsılan

sonrası tam bir sessizlik
depremlerden sonra duyulan sessizliğe benzer bir sessizlik
kendi kalbimden gelenden başka bir ses yok
alaca karanlığa bürünen kuşkulara inat
bir nahif derviş zühtü içinde
alnımda derin kırışıklıklar
uzun bir hayattan hatıra

sabaha karşı kırağı düşer saçlarıma
yüzüm bembeyaz tuz halinde
nefesim tıkalı, göğsümde hırıltılar
ağlamaktan yorulmuş, halsiz düşmüşüm sanki

son yağmurlarla ıslanmış, kararmış gök gibi
çamurlu yolda bir yolcunun ayak izleri gibi
bir adım daha sonrası
kaybolduğum
yol uzaklarda silinip giderken
silinip gittiğim

redfer

İlyas Kaplan

Hep bir şeylere geç kaldım

çözemediğim bazı olaylar beni huzursuz etmekte
uzunca bir zamandır hasbıhal içindeyim onlarla
yüz yüze gelip,arkasını dönüp kaçmadan.
dertler sanıldığından daha uzun
son derece şeffaf bir muhasebe bu
işin içinde inançlarım,duygularım,yaşadıklarım var
koskoca yarım asra sığmış

her bir saniyesini kaydetmek istiyorum
geçmişten kalan buhranları zihnimdeki sesleri
yaşadığım ruhsal yaralardan kalma
içimdeki derin ayak izleri
derin hatıralar taşırlar
ruhumun mahzenlerine doğru inen
iliklerime kadar benimsediğim

zihnimin arka köşelerinde bir gürültü
olabildiğince bir patırtı
içe doğru yankılanan bir nevi gök gürültüsü
eritici parlaklıkla yutucu karanlık arasında
ayrı ayrı perdelerden

hep bir şeylere geç kalmışımdır
unutkanlığımı severim en çok
apansız paniklere dönüşme heyecanımı
ruhumdaki izlerin yıl dönmelerini yaşatırlar
geceler ve gündüzlerin geriye bıraktıklarından
hayatlar ve ölümlerden

eski buhranlarımı bir madalya gibi taşıyım
onlar hayatı nasıl geçirdiğimi anlatırlar
hemen hiç hatırlamak bile istemediğim
kalp kırıklıklarından kalma

geceleri uyumayı sevmem
güne bakan çiçekleri gibi içimde büyür bir şeyler
ben bıraksam bile onlar beni bırakmaz
ellerimi tutmuş tinsel bir yakarışlarla yalvarırlar

karmaşık düşlerin paslı karanlığı kalmış sadece bende
aklımın ucunda ruhumda salınır durmadan
gecelerin nemi,göz yaşları yetmez saatlere
her fecrin çıkmasına ramak kala
başka bir ışıkla,başka bir aydınlıkla
hep çok sevdiğim birini hatırlarım
üstümü örten ellerinin sıcaklığını

bir nevi arınmaktan söz ediyorum
ta derinlerden gelen bilinmeyen tabakalardan
şahsiyetimin bütün girinti ve çıkıntılarından
belki de artık kapıyı açıp güneşi içeri alma zamanı geldi
sabah ezanını
koşuşturan yolcuların,martıların ve gemilerin seslerini
hayatı, tüm şehri bütünüyle

redfer

İlyas Kaplan

Her ne ise öyleyim

her ne ise öyleyim
toza toprağa karışmış

*

ne gökte ne yerdeyim
iç içe mücehhez
gölgesiz bir cevherim
çoğu zaman kırılğan
çoğu zaman parçalanmış
çoğu zaman dağılmış
bir derviş gibi

yeniden doğar
yeniden dökülür
suretim
şeklim
mistin hem halinde
mestin kemalindeyim

*

keşfedilmemiş seferlere yolculuğum ...
fena bulmaya merhale merhale
biraz daha vecd
biraz daha galeyan
bir ermiş gibi

her köşesi giz
her nefesi aziz
yakınlar bana uzak
uzaklar bana yakın..
serapa aşk içindeyim...

*

coşkuyla müşterek
zerre zerre zevk
ruhtan mücerret
ilk harf ...
son noktayım...
derecelerden teşekkül
cümle cümle
hece heceyim...

öylece
diz çökmüş
ölesiye
yüz süren
öylesine
secdelerdeyim
heyecan girdabında
sırrın sırrına gark olmuş
bir zahit gibi

redfer

İlyas Kaplan

Her Şeyde sen

seni arıyorum halbuki göz bebeğimdesin
kalbim özlüyor seni, oysa sinemdesin
tüm ruhumu ele geçirmiş hiçbir yer sensiz değil
seni anmak, seni sevmek aşkların en yücesi
aklım fikrim hep senle

*

hiç gitmedin hep yanımdaydın desem
hep benimleydin desem
sen içimde bir sır gibisin desem
ben bilmiyorum, sen biliyorsun desem
kalbim beni tasdikler
her zerrem de her nefesimde sen

*

duyduğum, işittiğim sensin
gördüğümde seninle görür, tuttuğumda senin tutar
yürüdüğümde seninle yürür
benim için eşsiz benzersizsin
daima kalbimde, daima birlikteyiz
yaşattıkların anlatılmakla idrak edilemez

*

sen zihnimdesin duygularımda rüyalarımdasın
her gece boyunca kalbimdeki arzuların özüsün
gözüm kulağım elim ayağımsın
tüm iştihakım sana yönelik
tüm sevgi hislerim seninle dolu

*

var olmanın büyüğü heyecanı sarıyor her cihetimi
aşkının sıcaklığı çok fena yakıyor
yalnız kalbimi değil bedenimin tüm azalarını
emareleri ser -sebil ortalıkta
şaşkınım,mahcubum,körkütük aşık
şuursuz bir arzuyla susamışım
hiç kimse yalansın diyemeyecek kadar ayan beyan

*

düşüncelerim darmadağın her bir yana yayılmış
darmadağın bir hal içindeyim
aşkımdan sarhoş sevginle daha hoş
seninle susar,seninle konuşurum
seninle duyar seninle işitirim
görmem,tutmam,tatmam her şey seninle güzel
seninle dirilir, seninle ölürüm
yalnızca seni sevdim
sadece sana yöneldim

*

her zaman isteyerek her zaman benimseyerek
seni andı seni söyledi seni zikretti
hareket ettiği sürece dudaklarım

dilim kalbimin elçisi
hecelerde sen, sözlerde sen,cümlelerde sen
her şeyde sen

*

sana kurban bu gönül sana hayran ...
bu kulunu rızana kabul eyle

redfer

İlyas Kaplan

Hey zakkumun kızılca kıyamet gölgesi

sen de gel
hayatla ölümün tam ortasına
dahil ol ey ruh
senin yüzünden
savaşların dünyaya armağan ettiği bunca yangın
kutsal kılınmış ey zeytin ağacının yeşili
yitirilmiş merhametlerin sükunetli temennisi
üzerimde bir kanat esintisi gibi ol gecenin bir vaktinde
bir el dokunmuş da aniden uyanmışım gibi

*

hey göğsün en sır yerini kurutan nefes
sadece kendi çıkarını gözetken kalp
hey darbe yapan güç...
hey ambargo koyan ...ablukaya alan giz...
hey kriz çıkartan heyecan
hayat ne kadar farklı
hayal ile rüyanın birbirine geçtiği vakitlerde
gözümü, kulağımı kapatınca dünya bir anlığına duruyor sanki
sükutun zehrine sığınıyorum her seher
kör bir şiddete programlanmış yaratıklar
ciğerlerime yöneliyor

*

hey zakkumun kızılca kıyamet gölgesi hey
birlerce yan,yan ki
on bir, yüz on bir, bin yüz on bir, nihayet milyonlar yansın
yarınlar dirilsin
geçmişin ışığında geleceğe yürüme zamanı şimdi
alınları secdelerde unutarak

*

hey ateşin düştüğü yerde kavrulup kalanlar hey
onca çığlık, taşlaşmış onca beden
ölü bir kavim derin ve sessiz
koskoca bir hiç gibi...
vicdanlar cehennem kamplarının dibinde
gün gelip kendini de yakacaklar
içim korlaşıyor

bir gram ses yok

*

hey serapa serinlik, serapa rüzgar hey
hangi kan hangi azap deryasının ortasında
en sevdiklerinden, en sevildiklerinden, en kıymetlilerinden
zinhar her şeyden vazgeçmiş bir çocuk gibiyim
merhametin hangi duyuş noktası bu
ölümle kalım arasında bir ipin ucunda
hangi kalp damarının üzerinde ortak çarpış bu

*

hey çiğnenen evlatların, çiğnenen kızların gururu
uykusuz her gecenin sabahında
yüreğim, dualarım sizinle olsun
gözleri kimyasal silahtan kör olan çocuklarla
harabeler arasında parçalanmış evlatlarını arayan annelerle
hey mutemeyyizun yetimhanesindeki son yetmiş yetimi
hey halepin kırık yanık zeytin ağaçları
hey çokça tanıdığım kurumuş hurma yaprakları
defalarca seyrettiğim şehirlerden bir kez daha geçerek
daha evvel hiç görmediğim kentler giderek daha ürkütücü şimdi
infilak ediyorum

*

hey çocukluğunu, gençliğini, türbelerini, bulutlarını kaybetmiş ülke
denizle arasına geniş ovalar girmiş liman kentlerin nerde
bir annenin sevdasına adanmış şehirlerin nerde
yekpare sütunlar, ürpertici tapınaklar yerle bir olmuş
ince bir çizgide tıpkı sıratla yürür gibi yürüyor
en acımasız, katı, insafsız ölümler
ölüm kokan ve savaş haykırıışları içerisinde
tavanı su, zemini su, duvarları su
dirileri karşılayan ölümler şehri
saçlarım kum karası
kuru bir yaprak iliştiyorum takvimlere
kaç gün, kaç geceden ...

*

hey sırtımın bütün yükü, bütün ağrısı
bir mum aydınlığında gözlerim
siz kalın, ben gidiyorum
kendi zamanını kaybetmiş kentlerin sokaklarına
parçalanmış kemikleri çığlıkları bıraktım
havada çarpışmış mermi çekirdekleri bıraktım
hüzün kokan zeytin bahçelerine
defalarca kuruyan kan damlaları bıraktım
savaşlar bıraktım antik koku katmanlarına
kafatasına kıyamete değin saplı kalacak mermiler bıraktım
son menzilinden dönülmüş bir durakta
al canımı
can vermek kadar can almak da kutsal

*

hey bir kağıda ismimi yazıp da suyuna attığım dicle
köpüğüne bıraktım geçmişin en nazlı hatıralarını
senin gibi çıkıyorum yolculuklara en tekinsizce
yolumu kesen ırmaklar benden daha çok hevesli
düşüyorlar tek tek bir uçurumun başından
her yerde kin her yerde kan var...
musul yanıyor, halep yanıyor, şam yanıyor
filistin yanıyor, irak yanıyor, suriye yanıyor
hey ceddimin mirası topraklar
ah ki ne ah
hasret yumağına dönüştü mukaddes bir sevgi ile yüreğim
ümitler sonsuz duygular sonsuz
içime sığmayan kaç gözyaşları sonsuz

*

hey yağmurların en bereketli yağdığı mezopotamya
hey cennetten çıkmanın sebebi çöl
bedeli çoktan ödenmiş
ruhumda, bedenimde yanık izlerin var
hey rengine bakıp sesini işittiğim fırat
akışından, suyundan, köpüğünden, uğultundan
dünyama akan feryatlar var

birbirinden ayrı değil avazlar...
maruz kalınan zulüm, hunharca katliamlar var
öyle şehirler var ki isimleri muamma
helak olmuş kavimlerin yollarından geçerek geldim
cisimlerinin yarısı var yarısı yoklar
yarısı secdede yarısı kamette
yarısı ahrette yarısı kıyamette

*

Redfer

İlyas Kaplan

Hey zeytin dağında ki bulutları kovalayan rüzgar

Filistin diyorum Kudüs diyorum
utaniyorum zindana atılan çocuklardan ...
ciğerim parçalanıyor gece gündüz
haykırışım var
dökülüyor ruhumdan öfkenin bin türlü
sapan taşlarına takılıp fırlatılıyorum

göğsümde yanıp tutuşan kinim var
kurşunlanıyor İbrahim Musa İsa
vuruluyor alnından Muhammed

suçluyum bu şehirde
doğuştan ölüme namzet bir çocuğum
şehitlik, gazilik şerefim benim
çünkü benim adım Kudüs
çünkü benim adım Filistin

Davut soyundanım Süleymanın Yusufun memleketinden
çile benim yazgım
Zekerriyanın gözünden akan yaşım
meryemin göklere erişen feryad-ı figanımı
İsmail soyuna vurulan son mühür benim
Yahyanın sinesinde kanıyan yarayım
isra gecesı secdeden kalkıp gelen kutlu müjdeyim

*

rüyama düşen çığlıkların sahibi
ölümün kucağında filistin
koca coğrafyanın ortasında bir ceset
Ömerin gözlerinde isyan edesi bir bakış
zeyneplerin avuçlarında öfkeyle sıkılan taş
kinle taşlaşmış bir yürek

Mescidi Aksa esir
Mescidi Aksa hüzünlü
Mescidi Aksa beni bekliyor

rüzgar getiriyor ağlayan çocuk seslerini
kan akıyor bulutların damarlarından

haykıran güneşin intikımı tutuşturuyor kalbimi
üşüyor duygularım titriyor vücudum
buz kesilen nefesin artık bir hükmü yok
Kudüsü yaşıyorum yirmi dört saat

Allah aşkına Peygamber aşkına
yedi cihan her seher vakti
ışığını saçsın doğmakta olan güneş
her gece dolunay aydınlatsın çehreni
bitsin artık sessizliğin çığlığı
neden susarsın konuş artık kudüs
çekme ellerini ellerimden
gönlüme düşen aşkını çok görme
kutsalım diye sevmişim seni
bırakma gözlerini gözlerimden

Muhammed aşkına Ömer aşkına
tekbir dağına gölge düşmesin
kızıldan kaftan giydirilmiş bağrına
ebabiller taşlar yağdırsın göklerden
lime lime yüreğimi koy sapana
fırlat kahpe üstüne
bahtımda sevdandan yana adanmak varmış
zihinlere çivilenmiş acılar çekiyorum
yetim kalmış çocuklarına ağlıyorum
elimi uzattığımda dokunabilecek kadar yakınım sana

*

öfkeli bir namlu gibi nasırlı elleri
henüz göbeği kesilmemiş çocukların
bitmeyen bir intikamın acısını çekiyorlar
bir nefesçik yaşamak için
bir yıldızı kucaklamak için
her gece ağlıyor için için,
ağlıyor mescidi aksa
ağlıyor kudüs

çıldırta sessizlik ,çaresizlik meğer bir hiçmiş....
ağlatamadım yüreğimi şöyle kan kırmızısı gözyaşlarıyla...
vur kalbimi kocaman kurşunla
şehit olayım senin için...
ağrılarınca selam olsun
müjdeler olsun gökyüzünün mavisine
çocuklar kudüs diye sevilsin
anneler kudüs diye emzirsin sabileri
çiçekler kudüs niyetine koklansın
her nefes kudüs olsun

kudüs olsun her ılık

benimde yüreğimde fırtınalar kopuyor
yüreğİ Kudüs İçin atan çocuklar yetiştiremedim
Ömerler Hamzalar yetiştiremedim
onun İçin seccadelere düşüyor kan lekesi
onun İçin serçeler vuruluyor

*

şehit diyarİ Filistin
yeryüzünün şehid halkİ
beşikteki bebeklere ölüm kusuyor israil
açlık ve çaresizlik var
sapan taşlarına karşİ, tanklar, helikopterler
havadan , karadan bombardİmanlar var
savaşın da bir adaleti olmalı
Kudüs ile ilgili rüyaları bitirdiler
bağırma saplanan bir hağer
bğrme vurulmuş bir yumruk Filistin

daha dünyaya gözünü açmadan
bebeklerin cennete gönderilmelerini seyrediyorum
yok mu bir Salahaddin daha
Kudüs semalarında yeniden haykıracak
bir kahraman daha çıkmayacak mı
Firavunlara dur diyecek kuds kurtaracak
ikinci Salahaddin olmayacak mı

*

namluların ucunda can ekişiyor filistin
barut kusuyor makinalİ tüfekler
şimşek gibi yakıyor yangın İçinde yangın
taş üstünde taş gövde üstünde baş
genç, ihtiyaş ,erkek,ocuk, kadın
sokaklarda cesetler
mahalle köy ev ev bir vahşet yaşanıyor

Kudüse yürüyelim
her bir yanı gözyaşlarıyla ıslanmİş
ağaçları kanla sulanmİş kente
tekbir sesleriyle tekrar şenlesin sokaklar
bitmİş olan umutlar alevlensin

iman, özgürlük uğruna
vatan bayrak din uğruna
yeminler verelim
dönmek yok asla bu yoldan
hedef Kudüs olsun

“gökte yaratılıp yere indirilen şehir.”
görkemli Süleyman Mabedi
mermer ve çinilerle bezemiş.
mavi yeşil ve sarıyla karışık
Kudüsten yana dualarımı var
umutlarım var
dertlerim acılarım var
rüyalarım var ...

*

ruhumun tül perdeli penceresinden
Kudüse.. Her gün yeni den aşık oluyorum
bir gün Kudüs,
diğer gün Kudüs
ertesi gün yine Kudüs oluyor bu aşkın adı
her adım her kalp atışı
daralıyor vakitler
daralan kalbimin karanlık taraflarını
yakıp aydınlatıyor Kudüs

susturulmuş coğrafyaya tebessüm ederken şafak
bir kelebek olup gökyüzüne uçuyor çocuklar
seneler boyu hüznün sağanağına tutulmak istiyorum
bir ömür boyu taraf olmak istiyorum
bir nehir yapıp akıtmak istiyorum yüreğimi yüreğine
ey bahtı teni gibi kara çocuk
haydi gülümse gözlerime bak kalbime bak
ya yaktığın yüreğimle aydınlat bu karanlık şehirleri
ya da bu şehirleri yak yüreğim aydınlansın
suskunluk getiren yağmurlara inat
şimdi söyle en güzel şarkıları

fecr vakti ufukların nasılda süslenmiş,
ebruli kentim, mavili kentim, beyaz kentim Kudüs
ay ışığında suya düşmüş rengin
akıyor bütün umutlarım sokaklarına
ikimiz ağlıyoruz her gece

gözlerimde uyuyorsun Kudüs

*

kanla sulandığı için mi nemli toprağın
ey gece yüzlü Kudüs
ey ölüer şehri
ey ölü sokakların sahibi
korkuyorum aynada benim olmayan yüzlerden
soğuk ve mehtapsız gecelerin kara kabuslarından

ey gök yüzünün toprakla birleştığı yer
temmuzların çığlık çığığa
ağustoslara dönüştü ruhum
ey şehit kokan sokaklar
kim ,söylesene kim ve neden vuruyor seni
oysa ne kadar çok oldu yıldızlarına bakmayalı
haberini yok mu bilmiyor musun
her gece yarısı nasıl kurşunlandığımı
ben sana ağlıyorum
sen kime ağlıyorsun

*

duvarlara özgürlük resimleri çizerken
yağmur sabaha kadar yağıyor
boşlukta salınıp duruyor
bir ucunda Kudüs bir ucunda ben
karanlıklar içindeyim kan ve ter içindeyim
uzatılamayacak ellere ağlıyorum
içimin de ta içinde, alabildiğince uzak yerlere
aynı yağmur altında ıslandığım
yağmamış yağmurlarla ağlayan çocuklara
hıçkırıklarını ninni yapan Filistinli annelere ağlıyorum

hey gidi kudüs
beni hıçkırıklar büyüttü
bütün örtüleri çekerek üzerime
bütün kapıları kapatarak ...
öylece ışıklar dökülüyor bulutlardan
alevli yağmurlar ıslatıyor göğsümüzü
bize fısıldanan kaç ölüm var
kudüs renginde kaç ölüm kasırgası
hey gidi Kudüs
barut kokulu gecelerde uyuyor musun
aynı kaderi yaşıyoruz

şoluğumuz kadar yakın Habil ile Kabil
İsa'nın çarmıhı gerilişi...

hey gidi Kudüs
masum kalan tek şey
seher semasında ışık saçan bir yusufçuk
iki kez ölümdür susmak
her defasında yüzümde ter damlaları
her defasın da çığlıklar sığdırılıyor rüyalara
her defasında hafızamın ucunda sislenen görüntüler
her defasında sessiz sedasız çekip gitmeler
her gün sokaklarından kovulan benim

hey gidi Kudüs
yere yığılır, kanatları kopar gecenin
ışıklar söner bir yıldız kalır geriye
sıcaklığını duyamayacağımız kadar uzakta
acıları, aşkları, sevgileri
sabahlara kadar gözyaşlarıma ortak
sırlarıma ortak
içimde bir kor damla
içimde Filistinli çocuk
içimde Kudüs ...

*

zihnimin saçaklarından bombalanıyorum
İsrail kabusları kurşun yağıdırıyor
bin çığlık ,bin ahu figan
kan akıyor oluk oluk Filistin

beni çağırıyor Gazve
Beni çağırıyor Şerha
Beni çağırıyor Beyt-ül Halil
Kudüs ,Endülüs kadar yetim
her dem kutlu rüzgarıyla bir gam İstanbul
Mekke'de Meryemce bir suskunluk
Zeynebi bir feryat Kerbelada
Hüseyin'ce direnişler var Bosnada
birazdan çıkacak ikinci Selahaddin

işgal edilmiş bir şehri boşaltır gibi
kaçıyorlar Lut şehrinden kaçır gibi
Kudüs suskun
kurşundan çiçeklerin şehri
bebeğin emdiği süt

ağacın çiçeği meyvası yaprağı
toprağın kara bağına düşmüş
bir mezar taşı kudüs

*

Kudüs namazın seccadesi gibi
kalbin nabzının attığı yerdir
Kudüs Mekke'dir, Medine'dir
O dindir, imandır, davadır, heyecandır

Kudüs tevhit şehadet
Kudüs Kutsal mukades mübarek

hey zeytin dağında ki bulutları kovalayan rüzgar
hangi taş, hangi toprağa bakarsan bak
rüyalarım giren aklıma ilk gelen isim sensin
henüz yeni açmış menekşelerin hüzün kokuyor
her sabah çiğ damlası gibi Filistine ağlıyorum

hey üzerine bombalar yağdırılan aziz şehir
şah damarım, umudum sensin
senin için çocuklar büyütüyorum beşiklerde

"Haksızlık karşısında susan, dilsiz şeytandır"

Redfer

İlyas Kaplan

Ilık fısıltı

Uyku düşüncesi en muhteşem meyvelerini tattırır bana
Gözlerim yaprak gibi hafif bir rüzgarla sallanır
Aheste yürür aheste yükselir dolunay
Işığının nağmeleri sükutun yattığı odamda yankılanır
İşveli bedenleri belirir ince tüllerle örtülü
Her gece rüya denizinde onlarla yıkanırım

Düğün odasında gelin yatağında hulasa ben
Sevdaperest bir zamandan bambaşka alemlere doğru
Kah çılgın bir aşka müptela kah cehennemlerde yanıp

C*

Saatlerin birbirini kovaladığı zamanlarda
En kuytu mekanlarda şöretimin tozunu parlatır yıldızlar
Denizin üzerinde süzülürken altın renkleri
Müteşekkirim kendilerini ağırlayan deniz fenerine
Saniyeleri bozgundan bozguna uğratan o esrarlı kuvveti
Muhabbetimizi alıp götürürler ta uzaklarda ki sabaha

Nice zahmetler sonunda bahtiyar gecenin zaafı görölür
O latif iltifatlarını takdim edip erkenden ayrılırlar
Doğup büyüdüğü kalbimin sokaklarına umutlar bırakarak

C*

Bir şey daha var bu ana kadar hiç aklıma düşmeyen
Mor karanlık gömleği giyerken gecenin yalnızlığı
Pek çok imkan sunar bir kurşundan daha hızlı
Arzularımın kanat takıp hızla ona doğru uçuğu
Şimdiye kadar böylesine bir mazhariyetten bihaber

Şahkasına erilmiş bu izzeti kemalin ziyafetinden
Gönül havzasına öyle bir imtiyazlı karasevda akar ki
Neşeyle şarkı söyleyip neşideler ilham edip geceye

C*

En karanlık devrinde kaprisli bir hayaletin
Ateşli soluğunu ense kökümde duyar gibiyim
Zihnimin derinliklerinde ılık bir fısıltıyla çalkalanır
Koşar , zıplar, saklanır ,tekrar fırlar bir köşeden

Yumağı ile oynayan sevimli bir kedi yavrusu gibi
Hasretini çektiğim o peri-suretin çehresi
Çakırkeyif şuuruma bir bıçak gibi saplanır

C*

Uğruna kurban ettiğim binlerce hatıranın
Her anı kızgın bir demir dehşetiyle etime yapışır
Lanetlenirim ömür boyu sonsuza dek
Hulasa geceler bir masallar yığıdır

C*

redfer

İlyas Kaplan

İçimde koca bir ömür

*

sessizlik ve yalnızlık bazen
sessiz ve yalnız kalmamak içindir
ceplerimde insanlar
ellerim cebimde,
kanıyor parmaklarım

*

gecenin tam ortası
ne anlamı var ki zamanın
oysa ben
içimde bir şeyler
ben içinde
içimde koca bir ömür

*

her ayrılık kış
ellerim en çok karanlıkta üşüyor
en çok ayak parmaklarımın uçları
en çok da ciğerlerim
tarumar edildiğinden bu yana

*

bahar güzelmiş
sevilmenin güzel olduğunu
ben bahardan öğrendim
yağmur damlaları yüzüme düşecek kadar
aşka tutulmuş
sevecek kadar da güzel

*

gerçekleşmeyen randevularım
ceset kokuyor hala
hayallerimde pıhtılaşan
çayın kokusu
yağmurun sesi

*

zaman evvel zaman içinde
yıllar geçti
yıllar geçiyor
yitip gitmesini istemediğim
birileri beklerken,
birileri kavuşurken
ben bir yerlerden ayrılırken

*

bir ihtimalin bekleyişlerinden
ihtilal korkusu damlıyor
içim sökölüyor ilk önce
zihnimin dört bir yanı
belli etmesem de
yığın yığın ,kurşun kurşun
vuruyorlar beni

*

ciğerimin zindanından
kan sızıyor
parmak izleri yok katilimin
birlikte yürüyoruz
arkada , önde ve yan yana

*

redfer

İlyas Kaplan

İçimde usulca uyuyor gece

biliyor musun
seninle konuşmaya geldim
seni evimize götürmeye geldim
güneşin ufkun üzerinden batmaya hazırlandığı
köhnemiş bir deniz kıyısına
metruk tahta masalarından birisine

nasıl konuşacağımı
hangi biçimde neyi anlatacağımı biliyorum
hiç kullanılmamış olsa da hangi kelimeleri
içim sımsıcak
içim kıpır kıpır
içim lale tarlası
içim faslı gül...

sen ağlıyorsun ...
gözlerin ne kadar güzel
ne kadar sıcak gözyaşların
umutlarımı muhayyel musluklarda değil
gözyaşlarınla yıkamalıyım

içimde her şey sana ilişkin
içimde parlıyor kocaman mavi bir yıldız
içimden suya yakamozlar bırakıyor
içimde biri ninni söylemiş gibi
içimde usulca uyuyor gece
sen hala ağlıyorsun
gözlerinden kar yağıyor
karanfil kokulu ...

gecenin rengi berrak ve derin lacivert
içimde yalnız bir yıldızın giderek sönüyor ışığı
içimden şelale dökülüyor kurşuni renkli
gözyaşlarınla beraber damlalar dökülüyor yerlere
içimde bir şeyler bumbuz kesiliyor
düşmeden donuveren damlacıklara dönmüş içim

redfer

İlyas Kaplan

İçimdeki yağmur tanecikleri

ben çağırdım sen geldin
ben gösterdim sen gittin
aşkla yan sen de bir kandil gibi ey gönül
yan ki
yağmur yüklü bulutlar gibi
sağanak sağanak yağsın
seni sıırıslıkla ıslatsın düşen ateş damlaları

sevmek bir sır
büyüsüne kapılsın sonsuzluk

*

sevmek bir cevhermiş meğer
asıl bir gerçekmiş alnımdaki çizgilerin rotası
umurumda değil yolların uzunluğu
hiçbir şeyle saklambaç oynamaya niyetim yok
hayaller de çok ısı birikmiş
aydınlanıyor kış masalları
ısınıyor anılar
sokak sokak yürüyorum
vesselam düşüncelere dalmış , dalgın...

gün vardır bin yıldan uzun
bir yıl vardır içimde bir günden kısa

*

bir umman ki uğuldar içimde
yürürüm bir derin sevginin kadim koridorlarında
kaybettiğim dünyanın ayak izlerinde
bir rüya görürüm ruhumun ülkesinde
düşlerin parlak güneşlere döndüğü şehirlerden
altın çağlardan uykular saçarım
mucizeler gösterir ninnilerim

cennet bulutları ışığını taşırır
latif buhranlar sızar içimden

*

aşklar yaşamaya yazılı adım
başlar derinleşen uçlara sonsuzluk yürüyüşü
başlar halden hale en sarsıcı sesleniş
uzaklaşır en çarpıcı vakit
parlayan ışıklar vurur secdeye
güneş yanar ben yanarım

yangınlar ciğerimin üzerine serpilir
soluk almakta zorlanırım

*

tenhalarda demlenir ayrılığın öyküsü
kum taneşi kadar küçük
nisan yağmuru kadar bol
sessiz ışıklar sızar gölgeli bulutların arasından
hicranlı gecelerin ucundan fecir
cennet kokulu baharların sokak başlarına
duvar diplerine gizlice

huşu içinde bir zirve hali bu
bir anın bir asra bedel olduğu

*

şuurumun ışığı düşür toprağa
nice hayaller kurulur nice rüyalar görülür
her bir yandan eser rüzgar
her bir cihetten ateşimi söndürür
adeta köpürür ezeli sevdalar
büyülü muhteşemlikler efsunlu ırmaklar
içimde yağmur tanecikleri

ateşler içinde düğüm düğüm
parlak gökyüzü güneş renginde
içimde çılgınlıklar

*

redfer

İlyas Kaplan

İğde ağacı boyunca

yitik kentler gibi sahipsiz ve de yalnızım
kaldırın beni düştüğüm yerden
kirlenmeden içimin kar beyazı
gri şafaklara öylece bırakın beni
serin üstüme gerçekleşmeyen hayallerimi
ürperen bir yaprağı öperken dalından seher yeli
iğde ağacı boyunca...

*

iğde çiçekleri açar ellerinin değdiği her yer
göklerden yere, son cemre diye atılmış
hasret sabahlarımin umut saçan gün ışığı
ay ışığının sevdalı gecelerimin
sinemde eflatun bir hüznün
gün batımlarına vurur bakışların
her akşam hep yüreğime batarsın

*

en yalın ateş kıvılcımları benim adımı bilir
yorgun kabuslardan çıkıp gelen yolcuları ağırlar ruhum
hiç bir şey yapamamanın derin azabıyla yaşıyorum
ayrılık ezgileriyle bileniyor düşünceler
boşluğa dökülen iğdelerin vaktidir şimdi
her şey yağmalanmış ...tarumar edilmiş

*

inçe bir yağımura yakalanır sokak
iğde ağaçları uyanır uykusundan
hiçin her şeye, her şeyin hiçbir şeye karıştığı
bir eski zaman masalı gecenin üstüne örtölür
gurbete yakılmış türküler kadar derin...
yürür iğde mevsimi
rüyadan hayale, hayalden düşe

*

alnımın ortasında iki ateş su
bazen birkaç damla yağmur damlası
yanaklarıma dokunarak düşüyor yere
iğde kokan caddelere sürgün
kanıyor ateş ateş eriyerek
yüreğim cayır cayır
buğusuyla tütsülenmiş firari umutlar yüklenirim
iğde dalları boyunca eğilip bükülerek

*

avuçlarımda bir çiğ damlası
kırık bir aşk hikayesinden birkaç ıssız mana
her yer yanıp kül olmuş
havada kanat vuran serçeler yitip
kıyıda kalmış metruk bir iğde ağacıym
en uzaklara iğde yaprakları döküyorum
yitip gidiyor acının en kırılgan zamanı
öncesiz ve sonrasız
tenhadan en tenhaya

*

yalınayak koşan çocukları gibi koşabilseydim sana
kaderim yazılı kaşlarının karasına
içimde yakarış olurdun
akışlar sana ,sen yokluğa...
sonbahar ...sonbahar
upuzun dökülür ,düşer iğde yaprakları
bütün aşklar büyü
bir damla yaş gibi sıcacık
usulca topluyorum sensiz geçen uykusuz geceleri...

redfer

İlyas Kaplan

İnce sızılı rüyalarından uyandıran

dağ yamaçlarına tatlı ürpertiler bırakandır O
içten içe tutuşan uzak şafakların közüne serpilen gecedir O
yumuşacık mehtaplarda suların tenini okşayandır
ümitli yakarışları süt beyaz ışığıyla besleyendir

gecenin siyahını yırtan hilaldir O
yusufun gömleğine uzanan eldir O
sevgili olmaya doğru, kurtuluştur
cevherini işleyen ümitli dokunuştur

o vakit güneşin önünden çekilendir O
sevda aynalarına vuran bir resimdir O
gece yolcusunun üzerimize düşen gölgesidir
tene dokunan ipeksi bir siluetin sıcaklığıdır

iki sonsuz arasındaki en güzelin nöbetine durandır O
bir noktalık temasın heyecanıdır O
yerden göğe bakışın hatırasıdır
tenlerde süt beyaz bir yırtılışın işaretidir

göklere hükmeden, gece yolcusudur O
dal uçlarından göğe açan sancıların meyvesidir O
hüzünlü inzivaların çeperini zorlayan sabah ışığıdır
ince sızılı rüyalarından uyandırandır

gürültülerden el etek çekmiş keskin bir suskunluktur O
ateşli vakitlerde soğuk kesen bir isyandır O
ümitli bekleyişlerle avuçlara berrak müjdeler doldurandır
rahmet dağıtan nur sütunu olarak inişe başlayandır

en uzun kış gecelerinin ışığıdır O
göğsünden şehirlerin ufkuna yaz yağmuru düşürendir O
siyahlar üzerinden nefes nefes
gecenin endamını sabaha taşıyandır

gönüllerde gizli baharı uyandırandır O
aklın toprağına göğün ziyasını yetiştirendir O
ümitsizlik soğğundan ebet zamanlarına filizler devşirendir
gecenin en olgun, en ışıklı, en berrak, en nurlusudur

mahşer sabahına ümitlerimi ulaştırandır O
heyecanımı diri tutan yürüyüş yoludur O
bir hicret yürüyüşü ki ete kemiğe bürünmüş
yepyeni sevdalarımın başlangıcıdır

gökte asılı bir ümittir O
kurtuluş çerağı olarak yeniden doğandır O
orta yerinden bölünen kaderdir
gökten yere doğru bir bakıştır

üstünde uyuya kalınmış sevdadır O
göğ dal budak salmış nurlu bir kandildir O
bir gül cemresi gibi kutlu doğumlar yüklenmiş
her gece gönüllere inen bir sevgidir

redfer

İlyas Kaplan

İncir dağı

ah ile içten içe yansın
sancılı anneliği tecelli etsin meryemlerin
sürgün çölünde ,susuz ateşler içinde
zamanları serinleten çırpınışları ağırlasın
sarsılsın zemin ,uçuşsun kumlar
çöle yağmur çağırmak için
hevesin bin bir rengiyle çiçeklensin dal uçları
arzuların buluşma noktasına sonraki buluşmalara gidelim

*

kuşluk vakti adını zikrederek tefekküre dalsın
sabahın bir saatinde tanrıya ulaşsın zeynebin duaları
göğse dökülsün gamlı şuskunluklar
ahdine sadık kalsın yağmurca dokunuşlar
bir düş fısıldansın kalbimize
issiz yerlerde açan zambaklar gibi
bizden ötelere ait bölgelere
rüyaların yapıldığı yörelere gidelim

*

her rengine ayrı desenler çizilsin zamanın
hüzün fırtınalarına uğrasın leylanın hayalleri
her akşam bambaşka sular aksın göklerden
masallara dönüşsün içimizde ki her ihtiras
ıslak kaldırımlarda açsın nergislerimiz
en masum gözyaşları dökülsün
oyuncağı kırık içimizdeki çocukların
şavka gelmiş kara sevdalara gidelim

*

haydi usulca gidelim
kırık duyguların arasından son bir çileye doğru
bir kez daha uyansın içimizde ki hacir çığılı
huzuru yüklenmiş saklı ümitlerimiz
göklerden akıp gitsin en uzak diyarlara
geriye bir büyük boşluk bir düş kalsın bizden
elmas parçasına benzeyen yıldızlar gibi
incir dağından göçüp gidelim

*

redfer

İlyas Kaplan

Kaç Beyhude Rüzgarla Savrulur Düşler

bir mahur beste senden yadigar bana
yer yer gözyaşlarıyla ıslanmış hatıralarla dolu

*

kaç beyhude rüzgarla savrulur düşler
kaç nafile güneşle kurur gözyaşları
kim bilir hangi zamandan gelendir yaşananlar
belki de eski onun için bu kadar muteber
üç batın evvelinden
üç batın ahirine

*

ekmek istersen ekmek,su istersen su
derinden bir nefesi rahatça çekebilirsin
bunun için özgürlük bedava belki de
istersen ayağına pabuç da satın alabilirsin
herkes gibi sayarsan parayı, çekebilirsin kafayı
içip mutlu olmak pek o kadar pahalı bir şey değil
o zaman o güzel hayaller,
o görüntüler yalnız senin için
senin gördüklerin yalnız sana ait
ötesi berisi yok

*

herkesin kafasında aynı şey
cebine mangırlar dolunca istediğin gibi yaşayabilirsin
o zaman hak senindir hukukta
aklına ihanet etmekte
gebermek dahil bunun içine
yaa, böyle işte!
aklın çözülürse yanarsın
bazen buz gibi havalarda
bazen sivrisineklere yem olarak
işini bitirirler

*

bu işin lamı-cimi yok
bitkinlikten yere yığılmaların
yatıp taş gibi uyumaların
bir mezarın bile olmayacak belki de
korkunç facialardan sonra
kafanın içinden daha nelerin geçtiğini yalnız Allah bilecek
karanlığın korku veren hisırtısıyla yutulacaksın
zihnın yatağından homurtularla akacak endişeler
cennet ve cehennem kaygılarının
metal bir sessizlik içinde

*

artık ne çeşit olursa olsun,
ister senin ziyaretine gelinsin
ister ziyarete giden sen ol
ister güneş gibi her yana ışık sal
asla aldırış bile etmez insanlar
bilsinler-bilmesinler, herkes kendi ışığında
kendi aksinde
önceden, sonradan veya başka bir yerde
herkes kendine ait

redfer

İlyas Kaplan

Kaç kez zaman

biçare,yorgunluktan bile habersiz
acılar değiyor körpelere,
dokunuyor,acıtıyor
sitemkar yaban soğuğunun nefesi
coğrafyalar dolaşıyor
doğu batı kuzey güney
bir bahar kelebeği,
bir karanfil...
yetmiyor...

*

kaç ordu, kaç silah ister
karanlığı yensin diye ışık
kimliğine bile bakmadan
alnı vurulası

*

şeytanın hevesi biter mi hiç
paslı günahlar üzerinde
azabına bürünerek cehennemin
tekrar isyan,tekrar günah
sonra bin tövbe ve ardından isyan tekrar...

*

bir dua büyüü
türbe üstündeki mum ışıkları
sıkıntılar küçük bir çocuk
ta çocukluktan beri
bir yığın oyuncak
bir yığın adem
çoğalıyor, büyüyor
mide ağrıları
kalp romatizmaları...

*

çırpınışları delice boş saatlerin
tek mühim mesele
fantezi ve merak
seneler boyu
hazin tesadüfler
ikinci defa, üçüncü kere
dördüncü kez
tesadüf edilen şeylerden
kaç kez kaç zaman

*

bir dünya dolusu
saniye, dakika...
her bir lahzası
hala...

redfer

İlyas Kaplan

Kaldırım taşları

sen geldin mi aklıma
boz bulanık akar düşünceler
kan revan olur gözlerim
suspuz olur saatler
bir isyan ateşi kuşanırsın
vuruşuruz
al kanlara boyanır sinem
üryan bir acıyla cebelleşirim

yüreğim yangın yeri
her şey birbirine karışmış
her bir şey iç içe geçmiş
yürüdüğümüz caddeler ıssız şimdi
paramparça talan edilmiş...
bir afete uğramış gibi

*

ne baharım kaldı ne de yazım
yanmış, yıkılmışım
kırılıyor dalım, dökülüyor yapraklarım
bir sonsuz sonbahar yerine dönmüşüm
yağmur yağıyor sen susuyorsun
sustukça çoğalıyor rüzgarın sesi
söyleniyor bir sonbahar teranesi
yere düşen her yağmur tanesi

bir mevsimin hazan yaprağı gibi savruluyor ruhum
yağmur yağıyor
geceye dökülen senin hasretin
gönlüme dökülen de
sen varsın hayalimde
yağan yağmurla üşüyor yüreğim
üşüyor ellerim...

bir masaldan alınmış gibi her şey
aynada siluetin...
sana söylüyorum aklımda sana dair her ne varsa...
en derin anıları anlatıyorum
anlatıyorum...
yersiz yurtsuz yeri olmayan özlemleri
yokluğunun acıklı şarkısını söylüyor rüzgar
ben üşüyorum sen üşüyorsun içim üşüyor
yalnızlığa terk edilmiş
şehrin kaldırımları da...
üşüyor...

sen gelince aklıma
sancılar saplanıyor yüreğime
kalbimin zembereği darmadağın oluyor
yalınayak yürümek istiyorum kaldırım taşlarında
kanadı kırık bir serçe gibi

redfer

İlyas Kaplan

Kapılar kilitli

bir eski zindan gibi içim
dar kapılarını kırıp
gizli fikirler deşifre ediyorum
karanlık bir hayalın sokaklarına damla damla düşen
ruhuma sinmiş isyan krizlerinden

*

sükut üflüyorum gökyüzüne
adım adım yürüyorum karanlık köşelerden
koridorlar sayıyor sonrası attığım adımları
kaç kez azat ettiğim
hüzün renginde çoban yıldızına
of ki ne of
vah ki ne vah
sığ suların gelgitlerinde maviyle dolup taşıyor içim
zamanın pervazlarında dem alıyor yalnızlığım

*

zerreden...bütüne
yüreğe dokunan her parça
kendi içinde doğal bir isyan kasırgası
sessizliğin üzerindeki tozu silkeliyor
yağmur damlalarınca dökülüyor derin uykulara
bir işaretle yarılmış gök

*

kanıyor ayaklarım...
kim bilir kaç kez önünden geçiyorum leyla kapısının
uzun bir kuyu ki kıvrım kıvrım uzanıyor meçhule doğru
aranıyor son yolun son yolcusu
biri beni alnımdan öpüp sonsuz yolculuğa çağırıyor

*

arzulardan soyunuyor vuslat
sevdalar ölü kadınlar gibi
gecenin kör bir vakti henüz uyumadığım bir saat
isyanların en beterindeyim
tıpkı ülkem gibi korkularla kuşatılmış

*

her nefes alışımda burnuma toprak kokusu geliyor
lal uykularım bölünüyor
zihnimin en ücra köşesinde onca insan
içinde bir ben garip
hasret yangını ciğerlerim
müthiş buhranlar barındırıyor ruhum
gizli sancılar saklı menzilinde
hiç sönmeyen bir ateş gibi

*

çok eski bir masalın örnekleri teşhir ediliyor sanki
heyecan dalgalarına gark olmuş
bir nehrin önünde koskoca bir umman gibi
güneş ateşten bir harman yeri
sanki çöl toprağında her zerrem

*

zihnimin alt kısmından akıp gidiyor
kısa süreli bellekte beynimin algıladığı her şey
çarpıp geçen bir yoğun hayal bombardımanı
görünmeyen bir tarafta ruhum
temmuz sıcağında sokakta sabahlıyorum

*

tutkular muhasebesiz
sembolize baharlar yaşıyorum
zapt ediyor ruhumun bütün sokakları
tıpkı şekillerin cisimlerle irtibatı gibi
arınma mevsimindeyim

*

dalgalanıyor gölgeler uçuşuyor dumanlar
lambadan çıkan ışık gibi dağılıp gidiyor
uzanıp gidiyor renk renk
birbirine bakan iç içe aynalar gibi
siyah bir tül gibi usulca uzanıp gidiyor gece
tuhaf bir rüya gibi silinip gidiyorum...

kapılar kilitli...

Redfer

İlyas Kaplan

Kar kokusu

tatlı tatlı yağıyor
haykırı haykırı eriyesine denk
tatlı ve sessiz
hışırdaya hışırdaya büküle büküle
kar yağıyor...defalarca

II.

ışıldıyor her taraf
herşeyin başı ve sonu kar
misk gibi kar kokusu var,
dağ dağ,tarla tarla köy köy
renkler uçuk benzler soluk

III.

sanki en uç göklerden geliyor
sanki yıldızların ötesinden
derinlerden bir uçurumun girdaplaştığı noktadan
çocuk ağlamaları kadın çığlıkları imdat çağaları
tek tek ses ses belli belirsiz uğultular
ta en uzaklardan bitik, titrek

IV.

tarifsiz duygularla dolu
çaresizce bağırarak kar tanelerinin küçük kalpleri
ölü bir şehrin üstüne uzanırken dalga dalga
sokakları geziniyor umarsızca
elinde bir kaç yıldız kırpıntısı züleyha
elinde paslı bir ayna,
aynanın sırrında yusufun buğulu nefesi

V.

kış güneşi
susarak yalvararak kah damlarda kah pencerelerde
gizli bir elem duyuyor sanki
yalnızlığın sırrını içinde saklayıp
içinde büyüttükçe sırlara boğuluyor her gün.
nefesleniyor, tükeniyor bir sarhoş gibi
bir kaç duman bir kaç kadeh yudumluyor
bir azap bu bir meczup çılgınlığı
yalnız ve ürkek hayaller

VI.

arşın sırrı iniyor topraktan toprağa merhaleden merhaleye
başına bir yıldırım inmişcesine yalpalayıp
her an kendini tazelemeye muhtaç
acıların en dayanılmazını yaşıyor
en uzak yerlerden bile duyulacak bir sesle
gördüğü, isittiği, kokladığı, dokunduğu her nesne

VII.

nerdeyse ahalinin tümü sessizce üşüyor
soğuktan sular bile sızlıyor,ağlıyor avazlıyor
eflatun, gri, ak renkli bir fırtana
solmuş, yıpranmış perişan
boğuk bir sesle konuşuyor
ruhunu sarmış beklenmedik bir hastalık

VIII.

gökleri,yeri yaratan
kutsal şehri üstüne yolladıklarıyla kuşatıyor
efsane savaflara at süren o eski süvarilerle
ağırlaşmış bulutlardan ha düştü ha düşeni var
sicim sicim, iplik iplik kaldırımlara
taşları an be an bembeyaz kesilmiş
öksürüklere boğulmuş mabetlere

IX.

şehrin hüznüne katılmak istercesine ak bulutlar
bir sağdan bir soldan yağıdırıyor
gökten düşürüyor yüze göze çarpan kar tanelerini
evlerde tat yok sokakta tat yok
dalgalardan karışıyor birbirine
kalp çarpıntısı gibi ritimsiz
boğaz bir zamandan beri

X.

bütün ihtimaller ihtişamlı bir masaldan iktibas
içinde kar kokusu, kar rengi, kar uğultusu var
mevsimlerin en kutlu deminde yeni bir serüven başlıyor

redfer

İlyas Kaplan

Kırık dökük hayaller

suçumu itiraf ediyorum
şiiirler yazdım kendimce
saçı sakalına karışmış meczup bir derviş edasıyla
azıcık ruhaniyetle alakalı
sonra aklıma gelenleri
bir kaç çalı çırpıdan ibaret
biraz da sonbahar rüzgarı esintilerinden

her hususta
geceler boyu uzayıp giden hikayeler yazdım
alakasız tecelliler zihnimde uçuştı
aklıma gelen ilk kafiye dolaştı görünmeyenlere
pişmanlıklar,tövbeler fısıldadım vakitlere
kelimeler arasında tüten
meçhule giden her yolculuğa
melekler şahit

her gece aynı masum ve korumasız soğuk nefeslerle
zelil eden kara düşüncelere boğulmuş
her gece çığlıkların delirme noktalarına
her geçenin gittiği diyarlara
her fikri işkencenin icat ettiği zamanlara

kalbimin sesinden bizarım
o da duyuyor gibi beni
zaman uzadıkça uzamış gibi
İçimde bütün bir ömrün birikmiş en büyük pişmanlığı var
kaç bin vaktin tanışıklığından arda kalan
kaç gecenin karasına yazılmış
göz yumup açınca geçecek anlardan kalma
her menzilde mavi düşlerden kıyametler
içinde kırık dökük hayaller

garip bir yolcu gibi dolaşırım
şehirler ve insanlar arasında
halk içinde, halktan gayrı
heybemde eşyanın cilveleri tecellileri
yaz bahar kış zemheri

üzerine şekiller çizilmiş nice harabelerin
kurak toprakların çöl gecelerinde gizli
güneş doğarken gün batarken
nurdan arınmış yıldızların yüzüne bakarım
susmak kadar konuşmak kadar

her hadiseden her kişiye kadar

kimisi hummaya tutulmuş
kimisi sıtma nöbetleri geçirir
açıp baksan hepsi kalbimde
kalbimde bir sır
en karanlık köşelerde
her cümlesi başka bir hikaye
her faslı başka bir masal

zaten ben ilhamlara gark olmuşum
öyle vakitsiz öyle ansız
insafsızca dalgalarına tutulmaktan
neye uğradığımı anlayamadan
binlerce akıntılarına

hiç kimse kendi canına kıyar mı
kelimeler benim canım
kelimelerin canıyla benim canım bir
susuzum, onları içtikçe kanıyorum
onlarsız ben ölürüm

bana armağan sunuyorlar
ben armağan olarak onlara kendimi...
bana cümlelerden taç giydiriyorlar
bana ferman çıkarıyorlar
ey varlığına kurban olduklarım
dünya ve ahiret yeminler ettim
hem gönlümün içindesiniz
hem dışta, hem içtesiniz
işte sizin yeriniz yurdunuz
malınız, mülkünüz
çabuk olun çalın davulları
erguvan çiçekleri açtı
haydin aşk şarabı içelim
haydin taze duygular yeni heyecanlar yaşayalım
haydin uçalım kanatlanalım göklere

bomboş bir vakit içinde söylenen bir milyon kere
bir milyon laf
arayıp da bulamadığım tek cümle için
arayıp da bulur gibi olduğum
bulur gibi olup da yine elden kaçırdığım
bütün kelimelerin
içinde eriyip yok olduğu
bir şiir için...

redfer

İlyas Kaplan

Kırık dökük he şey

bir ev düşünün
gün yüzü görmemiş
oturulmamış yatılmamış
sırıtır ve hırlar kapıları
saçaklarından damlar
şıp şıp şıp
su

bir ev düşünün
masada daktilo
çoraplar, terlikler
aynı yatak aynı divan aynı yastık
ışksız merdivenler
puslu düşünceler geçer gramafondan
derbeder gök gürültüleri pencerelerde
dört yönden sarmış odayı
kırık dökük her şey

sessiz bahçeleri
sonsuz bir ufukla kuşatılmış
her duvarı çatırıyor
siyahı gök yıkılıyor
bir siyah kadının uzun kara saçlarına
kara bir duvardan aşağı tepetaklak yuvarlanıyor saatler
kör kuyulara akıyor zaman

*

bir ev düşünün
kadının öte yarısı
gelincik çiçeği gibi
kırmızı renkli
kırılmış küsmüş incinmiş
öyle bir yer
içinde ecnebi adamlar
bosna sürgünü

bir ev düşünün
içinde yeşil seccadeler
tapınma zamanında
gök ile yer arasında perdenin inceldikçe inceldiği
ayak altına serilmiş
sokaklarında günlerce
her köşe başında meleklerin kol gezdiği

özleyen gözlerin
yolları gözlediği bir ev olsun
her yolu ayrı bir şehre götüren
deniz dalgalarıyla yıkanan
içinde
üç gün üç gece
hikayesini dinlediğim
bulut soluyan
deniz içen
annemin başörtüsü gibi gök mavisi

bir ev düşünün
rengarenk uçurtmalar uçurduğum
ninnilerle büyüdüğüm
karanlıklar içinden güneşe bakmayı öğrendiğim
hayaller kurduğum
beyaz peynirin
kara zeytinin elimden düştüğü

bir ev düşünün
cinayetler işlenirdi her gece
cümle yıldızlar
sabah nasıl olacak diye beklerdi
yıldızlar vurulurdu alnından
ağıtlar düşerdi sözlere
postalların altında
aynalar kırık
yağmalanmış
tükenmiş
paramparça
bir yere kıvrılmış
ağlardım
gözyaşlarımı taşırdım cebimde

bir ev ki
yorgun

kırgın
biraz öfkeli
acıklı bir şarkı
ıçli bir şiir
içinde kurumamış sevdalar mevcut
her renkte
ruhumda silinmez izler bırakmış

redfer

İlyas Kaplan

Kırık dökük her şey

bir ev düşünün
gün yüzü görmemiş
oturulmamış yatılmamış
sırıtır ve hırlar kapıları
saçaklarından damlar
şıp şıp şıp
su

bir ev düşünün
masada daktilo
çoraplar, terlikler
aynı yatak aynı divan aynı yastık
ışksız merdivenler
puslu düşünceler geçer gramafondan
derbeder gök gürültüleri pencerelerde
dört yönden sarmış odayı
kırık dökük her şey

sessiz bahçeleri
sonsuz bir ufukla kuşatılmış
her duvarı çatırdıyor
siyahı gök yıkılıyor
bir siyah kadının uzun kara saçlarına
kara bir duvardan aşağı tepetaklak yuvarlanıyor saatler
kör kuyulara akıyor zaman

*

bir ev düşünün
kadının öte yarısı
gelincik çiçeği gibi
kırmızı renkli
kırılmış küsmüş incinmiş
öyle bir yer
içinde ecnebi adamlar
bosna sürgünü

bir ev düşünün
içinde yeşil seccadeler
tapınma zamanında
gök ile yer arasında perdenin inceldikçe inceldiği
ayak altına serilmiş
sokaklarında günlerce
her köşe başında meleklerin kol gezdiği

özleyen gözlerin
yolları gözlediği bir ev olsun
her yolu ayrı bir şehre götüren
deniz dalgalarıyla yıkanan
içinde
üç gün üç gece
hikayesini dinlediğim
bulut soluyan
deniz içen
annemin başörtüsü gibi gök mavisi

bir ev düşünün
rengarenk uçurtmalar uçurduğum
ninnilerle büyüdüğüm
karanlıklar içinden güneşe bakmayı öğrendiğim
hayaller kurduğum
beyaz peynirin
kara zeytinin elimden düştüğü

bir ev düşünün
cinayetler işlenirdi her gece
cümle yıldızlar
sabah nasıl olacak diye beklerdi
yıldızlar vurulurdu alnından
ağıtlar düşerdi sözlere
postalların altında
aynalar kırık
yağmalanmış
tükenmiş
paramparça
bir yere kıvrılmış
ağlardım
gözyaşlarımı taşırdım cebimde

bir ev ki
yorgun
kırgın

biraz öfkeli
acıklı bir şarkı
içli bir şiir
içinde kurumamış sevdalar mevcut
her renkte
ruhumda silinmez izler bırakmış

redfer

İlyas Kaplan

Kırmızı karanfil

duvarlara çarpıp geri dönen
bir ah sesinin aksinde arıyorum seni
özlemin yakıp yıktığı karanfil gecelerinde
bir işaret, bir iz...
bir kutup yıldızı hasretin
en çok seni arıyorum
dehşet yalnızlığımın içinde

kırmızı karanfil takıyorum saçlarına
yağmur damlası usulunca
akıp gidiyorsun avuçlarımdan
derin bir sessizlik gibi

karanfil sen
kırmızı ben oluyorum
paylaşıyoruz ömrümüzü

*

karanfil soluyor ince ince
karanfil maskeleri kuşanmış
kırmızı kostümler giyinmiş uçsuz bucaksız saatler
karanfil kokusu yağıyor alaca karanlığa
yürüyor kalbe
kırmızı kanatlı yangınların
cennet düşleri

bir matemden alıntı
hazan mevsimi şimdi
sorgusuz sancılar siniyor
derbeder yılların mor sokağına
yaprakları solan eylül çiçeklerine benzer
kırmızı karanfil kokuyorsun

çöküyorsun üstüme

akşamlar karanfil akşamına dönüşüyor

*

renkler değişiyor karanfiller değişmiyor
efkar çıkmazında içimde ki kördüğüm
ağır ağır yol alıyorum kayboluşların içine..
kırmızı karanfiller açıyor ruhum
yeniden kırmızıl oluyor karanfil bahçeleri
hicranımı kırmızı karanfiller susturuyor

tamburlar kırmızı karanfil şarkısı çalıyor
bütün esmerliğiyle bir çingen kızın dudaklarında
nefesinden karanfil kokulu yangınlar yükseliyor göklere

karanfiller sokağında
her gün ölen bir karanfile ağlıyorum

*

ahlar fısıldıyorum...
kız kulesi kadar yalnız
gözlerine mil çekilmiş boğazın sularından
yolunu yitirmiş bir karanfil
bir yolcu gibi geçip gidiyor
boşluğa düşüyor elimden karanfiller

yanıp duruyor gökyüzü
kızıla dönüşüyor ateş
şimdi kırmızı karanfil mevsimi
ay, bir kırmızı karanfil ayı
sadece saatin karanfil sesleri karışıyor geceye
hiç bitmeyecek gibi.. hazanlara dönüşüyor
yağmurlar yağıyor..

düşen karanfilleri seyrediyorum..

mevsimsiz baharlara ümitler ekiyorum her gece
içimde karanfile benzer bir duygu büyüyor

redfer

İlyas Kaplan

Kibrit kutularım vardı yanar, yanmaz

gözlerden uzak bir kıyıya vurmuş
bir sevgi tutuyorum içimde acemice
göz kapaklarım kapandığında
bilin ki istanbulu düşünüyorum

*

yıldızlar düşüyordu elimize tutuyorduk
sobamızın kül attığı günlerde
bugusuna vurulmuştuk istanbulun
öfkemizden şimşekler yarattığımız günlerde
sokaklarında üşüyen çocuklar gibiydik

*

hiç değişmiyordu hayallere yazılanların sonucu
en uzak köşelerinde en küçük zerrelerinde istanbulun
yağan yağmurlardan sonra
pencerelerin önlerinde açardı rengarenk çiçekler
sanki bir hüznün karanfili göğsümde yıllardır

*

daha çok şey var
istanbula doğru nabzımın atışında
kalbimi sızlatıyor istanbula dair her şey
öyle çok özledim ki çocukluğumu
doğrusu her çocuk gibi çok üzgünüm

*

gözyaşlarım genzimi yeniden daha bir yakıyor
ağlayıp duran istanbul değil miydi
evde, işyerinde, sokakta, içten içe...
siliyorum adımlarımı kaldırımlarından
parmak uçlarımda eriyen kar taneleriyle
hiç bir ayrılık masalına benzemiyor

*

istanbulun üzerine yağmur yağırdı
benim dünyamda yağmurlar başkaydı
üzerine kurşun yağırdı gençliğimin
istanbul ağaçları yeşillenirdi ilkbahar mevsiminde
benim yüreğim cayırdı cayırdı günlerce
yanıp kül olurdu aşkımdan

*

kibrit kutularım vardı yanar, yanmaz
aşk ateşiyle yandıklarındandı uçlarındaki
çizik çizikti kalbim
ezikten ezik ruhumla...
yürek sızıları gibiydi istanbul

*

kirpiklerim ıslak..
çıkma çocuksu düşlerimde istanbul
gelip öpecek yanaklarımdan bir gün
bir başka masalın prensesi gibi
kat kat göklerden inerek

redfer

İlyas Kaplan

Klostrofobi

gecelerden bir geceydi
gittikçe saldırganlaşmıştı çöken karanlık
taş kesmişti gölgeler yol boyunca
köyün patikalarını aydınlatıyordu bir kaç ışık
zihnimiz allak bullak

*
(*
*

çocuklar için karanlık bir gece
bu güne dek yapılan en ölümcül silahtı

*
(*
*

kulak tırmalayıcı bir ses
belli belirsiz beliren siyah figürler
dehşet dolu gözlerle afalladık
ne istiyorlardı bizden

*
(*
*

metallerin sürtünmesiyle çıkan bir kaç cızırtı
ıstırap içinde usulca feryat eden bir kadın iniltisi
şuuruma saplanmıştı o simsiyah gece de

*
(*
*

kabuslar saatin kaç olduğunu bilmezler
garipçe bir çınlama sesi
tüm yol boyunca yayılan acılı bir çığlık
Allah'tan özür dilerim
ettiğim küfürlerin hattı hesabı yok
o saate rağmen
aklıma mih gibi çakılı faydasız dualar

*
(*
*

metruk, garipçe bir eve girdik
gölgeler halılarının üstünde oynayıyordu
uykusuzluğumun buharı
duvarlarda gezinen nesnelerde tütüyordu
ev değil sanki antropoloji müzesi

*
(*
*

küçük bir kız çocuğunun oyuncak bebekleri
sandığın üstünde oturup sıcak çikolatasının tadını çıkarırken
aynaya yansıyan görüntüsü
çarpık ve soluk
hayalet bir ruhun siyah gözleri,gözlerime ilişti

*
(*
*

karanlığın uyuttuğu sessizlik
bir kaç kez kapı gıcirtısıyla bozuldu
kim bilir ne zamandan beri hala

metruk bir evin içinde bitkin bir halde
ahşap duvarlara yansıyan genç bir erkek cesedi
görüntüsü kan dondurucu
dehşet gözlerle öylece bakıyordu
solumanın anlamsız olduğu bir zamandı artık

*
(*
*

kamyon çarpmış gibi bir his
görülenlere inanmakta çok zor
girdiğimiz şokun etkisiyle öylece kalakaldık
yanıp sönen kırmızı ışık
titreyen silüetler icat ediyordu
muhtemelen son yüz yılın buluşuydu
her sembol lambaya kilitlenmiş

*
(*
*

arka bahçesindeki çam ağaçlarının arasında
eski, mor kırmızı korkutucu bir şekil
dev bir ahtapot gibi kıpırdıyor
dakikalar sonra kayboluyordu gözden
odada fi zamandan kalma karanlıklar
petrol zifti kadar siyah gölgelerin fingirdeştiği....

*
(*
*

çocukluğum da yaşanmış
tedirgin olduğum belli belirsiz anılar
klostrofobi gibi bir şey
şimdi kitap sayfalarında disiplinsizce yazılmış

*
(*
*

redfer

İlyas Kaplan

Kurt puslu havayı sever

sen adi bir tetikçisin sadece ey kalleş
alçak ve korkak bir işbirlikçisin...
namertsin...
sen beyni afyonlanmış,
yüreği taşa dönüştürülmüş bir canavarsın...
haşhaşiler gibi...
müritleri,militanları gibi...
senin beynin iğfal edilmiş...

ihanet evet ihanet açıkça görülüyor
milletin sinesinden kopmuş alçaklar
yedi düveli bir arada
mesele asla kürt meselesi değil
gaflet içinde değillerse, ihanet içindeler...
bir şer ittifak ki devlete karşı
içeriden dışarıdan kumpaslarla saldırıyor

masum insanları parçalayan bir alçağın ardından gözyaşı dökenler...
soruyorum sizlere hey...
ekranlarımızın şirin yüzleri..
köşelerinde kalleşçe haykıranlar
charlie hebdo saldırısında dünya charlie oluyordu
neden bizim başımıza bir şey geldiğinde
mehmet, ali, ömer olan yok?
ne lanet bir tezat bu!

hele bir düşünün!

terör fitilini ateşleyenler
kurt puslu havayı sever biliyorum
siz kudurmuş kurttan da betersiniz
çıldırılmış olmalısınız
çılgınca eylemlerin heyecanını yaşamak için beyinleri afyonlananlar
dün gabar cudi dağları şimdi de sur, silopi cizre tanık bu it sürüsüne
yüksekova, şırnak,nusaybin ...
Türkiye'nin canı yanıyor,anaların yüreği

ankara'da bomba patladı
herkes donakaldı
ağlıyordu Kürt Hüseyin
Türk Hasan da ağlıyordu
ağlayan Arnavut, Kürt, Türk'tü
bombayı patlatan kimdi...
oyun açık oyun eski
çelmelendiğimiz, tökezlediğimiz yer orası
vatanlarını satmaya hazır bir sürü hain
acıımız ve öfkemiz büyük...

tek amaç, kafaları karıştırmak,
korkular, endişeler, vehimler yaratmak
yönetenlere güvenimiz azalacak..
kendimizi güvende hissetmemeye başlayacağız
mecbur kalmadıkça evden çıkmama yolları arayacağız
hızla ekonomiye yansıyacak.
binlerce esnaf sıkıntıya düşecek.
ekonomi inişe, dolar çıkışa geçecek..
tadımız kaçacak..
öfke duymaya başlayacağız..
bıçağın sırtı gibi kin, öfke ve nefret

vatanımız, ortak irademiz, coşkumuz,
hayallerimiz hedef alınmakta
sabrımız zorlanmakta,
öfkemiz provoke edilmekte
direncimize kurşun sıkılmakta
evlerimizi, sokaklarımızı, köylerimizi, şehirlerimizi bölünüyor
bu, nasıl bir iğrençlik,
nasıl bir hastalık,
nasıl bir ülke düşmanlığı böyle
intikam naraları, sevinç naraları atılıyor
katillerin elleri kanlı
onları destekleyen medyatik akademik züppeler
en az onlar kadar kirlidir vicdanları

işte bu yüzden
yuh olsun size
rezilliklerinize, ihanetlerinize, alçaklıklarınıza
kuduruyorsunuz... kudurdukça
yine bozulacak hesaplarınız
tarihin karanlık sayfasında yer alacaksınız

ya ölüm, ya kaos
rüzgar eken, fırtına biçer diyenler
biz sizi tanıyoruz ey katiller
sizi besleyenleri de...
ihanetin bini bir para...
iplerini elinde tutan o alçak güçleri de
haince saldıran siyasetçi teröristleri de
rüzgar eken de sizsiniz,

fırtına biecek olan da sizsiniz

bu ülkede doğup büyüyen,
bu ülkenin okullarında okuyup sokaklarında gezen,
bu ülkede akademide ders anlatanlar var
mağdur gazeteci diye kariyer yapanlar
terörist savunusu yapmaktan geri durmayanlar
kimisi meşhur profesör
kimisi,tiyatroc,artist,şarkıcı,striptiz
kimi kötü aşk romanları yazanlar
hepsi kandilin temsilcisi ...

sergilenen tavırlar, atılan sloganlar,
kurulan sahneler, oynanan orta oyunları
terörün bir başka hikayesi
ya da kısa versiyonlu bir film
zeka olgunluğu embesil düzeyinde
ahlaki derinlik ahmakça
ılgın bir akıl tutulmasının sapık bir ütopyanın ürünü
mağduriyet zırvalarının içinden szlp gelen
böylesi zeka düzeyinin eline silah tutuşturulması
akıl almaz bir felaket değil de ne

dağda kalmış anakronik bir örgüt
silahsız aktörlerin kaçınılmaz ihaneti
beyhude çabaların beyhude insanları
kan denizinde tefessüh etmiş bir halde yüzenler
daha fazla kan akıtarak

daha fazla can yakarak
daha fazla canlı bomba eylemleri
daha fazla arz-ı endam ediyorlar kallesçe,kahpece

başka bir yere bakıyorum!
içerideki ingilizlerin kıs kıs güldüğünü görüyorum...
Türkiyenin zorlu bir savaştan bitkin çıkacağına düşünüyorlar
karışıklık artacak,
tansiyon tavan yapacak
herkes bitkin düşecek
kanlı görüntülerle insanlar korkuya ve dehşete düşecek

hala bu ortamda bile titreyen sesler,
titreyen vücutlar
birbirlerine koşup sarılanlar
geceden evlerde sardıkları sarmaları
açtıkları börekleri pişirdikleri yemekleri
şehit evlerine ulaştırmaya çalışan bacılar analar
kocaman döner dürümünü yetiştirmeye çalışan kardeşler
bir o yana bir bu yana koşuşturan çocuklar
içten ve samimi bir çok sıcak görüntü
Kur'an-ı Kerim tilaveti, tekbir sesleri,taziyeler
şehitlerimize saygı ve istiklal marşı
ardından kahrolsun pkk sedaları ...

bize düşen de, dimdik durabilmek...
korkuya ve endişeye mahal yok
sabırla, cesaretle ve kararlılıkla

her türlü ihanetin ve namertliğin üstesinden geleceğiz
yeter ki milletçe birlik olalım.
kendi vatanımıza, kendi devletimize
kendi hükümetimize sahip çıkalım...
hiç bir güç
terör üzerinden ülkemize diz çöktüremeyecek
vesselam

redfer

İlyas Kaplan

Leyla

nice zaman var ki
simli aynalarda uykular bölünüyor leyla
gecenin son vaktine onlarca efkar yağıyor
adanmış özlemler kör kuyulara gizlenmiş leyla
sahralara savrulan ayrılıklar zehir

sarı papatyalar çıkıyor bahtımıza hep
ezelden böyle yazılmış alnımıza leyla
en kara akşamlarda en parlak yıldızlar
yürek ıslaklığında yalınayak
yanağa düşen her güneş damlası leyla
şah yüreğe değen her yağmur

gölgeler vahşi yenilgiler sunuyor leyla
umulmadık ırmaklar hüznü dolu
güneşin batışına hicranlar düşüyor
bir kum saatinde zerre zerre leyla
ağlıyor hayaller

son yalnızlığa hazırlanmakta üşüyen tenler
nicedir uçurtmalar göklerde kaybolmuş leyla
yüreklere akseden izdüşümlerince
rüzgarlar esiyor gurbet akşamlarına leyla
hasretin kor ateş

bir gönül düşün kör düğümlerde tutsak
sırtına yaslanılan gecede çığlıklar çoğalıyor leyla
kırılıyor çiğ damlalarının derin sırları
hatıra yüklü düşlere uçup gitmeden leyla
doğuşlar hep bir hayal
var oluşlar hep bir yokluk

aynı hazzı tadıyor sineler
deniz fenerlerince yakamozlar büyütüyor leyla

yalnız sahillerde derin uykulara dalındığında
bir fecrin ışıklarından çıkıp geliyorsun leyla
güneş katlanıp d r lmeden
yıldızlar kararıp dökülmeden

bir avuç acılarla emzirilen gecelerde
savrulup duruyor arzularım leyla
zaman aynasındaki güzel düşlerim
müstesna anıları yaralıyor leyla
paramparça ağıtlar okuyorum
yanıyorum gecelerce

bir kavurucu muson olup esmekte
efkarlara bürünüyor ayrılıklar leyla
uzayıp gidiyor gecelerden gecelere
uzaklarla avunan ilk yaz g ebelerince leyla
yağmurların eteğinde ıslanıyorum

kanat çırpıyor hüzünler, külleri dicle
mecrası kuruyan toprakların leyla
beyaz kısıraklardan yeni bir d ş daha kuralım,
sonsuz emellerden, mekansız rüyalardan leyla
mavi bir ışık gibi

ırmaklara karışan yağmurlarca yeminler ederek
bir rüya görmek için kaç gecelerce leyla
kaç g nd zlerce dilek tutalım
ant içerek deniz rengince leyla
ummanlara karışalım

ıstırap emerek büyümüş nazenin bir kelebek gibi
haşre dek yokluğu hüküm giymişim leyla
soluk almadan bekleyişlerin sırrını öğrendim
ab-ı hayat bir sükun yansıyor bakışlarından leyla
adını gizlenmiş umutlar koydum

kalbimin rengi damlarken hazin hazin
kaç kez, ürkek serçelere döndüm leyla
bir göçmen kuşu gibi kanadı kırık
seherler boyu gurbetlere uçuyorum leyla
sensizliğe amade

gecelerce gözüme uyku girmiyor
hep bir hayalin peşine takılıp gidiyorum leyla
yarası kanıyor karanlıkların
yüzümden süzülüyor yalın huzmeler leyla
lambalarda parlayan alevlerle
sırlara gömülüyorum

redfer

İlyas Kaplan

Manolyalar çiçek dökerken

zembereği kopmuş gergef bir zaman şimdi
hayal mayal sokaklar
mevsim sonbahar

her dem yağmalanırım
beyaz bir sancı karışır
bir isyan yürür damarlarıma
gölgen belirir puslu aynalarda
derin sukutlara çağrılırım
uzun bir yolculuğun son seferine
geceye kanat vurur güvercinler...
dipsiz ve tarifsiz hüznün oturur yüreğime
gamdan bir derya olur dokunduğum
bana dokunan her ne varsa...

*

üzerime kasvetli akşam gibi iner senin yokluğun
sessizce senden kalan gözlerinden
kana kana içerim seni
titrek dudaklarından dökülür son şarkı
kaldırımları yalayan rüzgar gibi
dokunurum uçuşan saçlarına
kaç sitem gönderirim yağmur mevsimine
avuçlarımda sakladığım resminin gölgesine

namutenahi duyguların son sokağında
en son güzergahında seni kaybettikten sonra
viran bir yalnızlık şimdi bastığın her yer
bir uzak şehrin metruk bir istasyonunda
sımsıcak özlemin çığlığıdır yağın...
son treni kaçırmış yolcu gibiyim
yağmurun sesine vermişim kendimi
ateşe düşüp kavrulan pervaneyim
karanlığın kollarında yeniden uyumak için

yanıp yakılırım
yanıp kavrulurum
senin aşk dergahında
seninle döner
seninle yok olurum

*

manolyalar çiçek dökerken
yağmur da senin gibi akıp gidiyor
göçüp gittiğinden beri batıp gidiyor güneş
savrulup sağa sola uçuşuyor her şey
aşkla nefretin birbirine karıştığı gibi
bir daha dönmemesine sürgün edilmiş
sensiz geçen upuzun sonbahar gecelerini
anlatabilmek ne mümkün
seni kısa bir şiire sığdırabilmek...

sen gidince
yıldızlar dökülür gökten her güz gecesinde
bir anka kuşunun yüreğinde çırpınır yağmurun sesi
sessiz yaşarım seni en güzel suretinde...
şehrin gökleri fısıldar sırlarını
bir bardak çayın içinde erir üryan bir hasretlik...
zamanı eriten iksir içinde
senin özlemini çekerim içime yudum yudum

çığlıklar ayaklanır
dökülür içli bir ağıt
dökülür avuçlara gözyaşları

*

altın sarısı saçlarında toplanırdı yıldızlar
parmaklarım tutuşurdu dokununca sarısına
yüreğime değdi en delişmen duygular
seni yeniden bulmanın sarhoşluğuyla kendimden geçerdim
sonbahar akşamlarında yaşanırdı
masalların en güzeli

ayrılık alevinde kızartılmış mil çekilirdi gözlerime
kalbimde dört nala koşardı zühre yıldızı
Tanrı hediyesi özlemin
yolunu yitirmiş hislerime yol olurdu.
seni nakşederdim kalbimin duvarlarına
bütün taşlara kazırdım senin ismini
anıtlaşırdı onca yılın yorgunluğu
uçup giderdi göçmen kuşları kanatlarında hatıralar
ben seni arardım dar sokaklarda
sığınak yağmura yakalanırdık göğün altında
bir kız çocuğunun saçlarına takılmış
çiçek olurdun...

manolyalar çiçek dökerken
bozulurmuş büyü
kaybolurmuş efsun ...
hüzünler solarmış eylül akşamlarında
gözlerde kalırmış asude yağmurlar
bir yağmur damlası gibi usulca akıp gidermiş...

redfer

İlyas Kaplan

Meryem

meryem sessiz...meryem suskun
sus meryem
pasif bir susma olmasın susuşun
kim ne söylerse söylesin sen sus
sadece konuşmanın ne kadar boş olduğunu anlat
konuşsan da dinlemeyecekler
sus...
sen susarsan senin yerine konuşacak var

meryem olmak kolay değil
keşke ölseydim de unutulup gitseydim dercesine
gecenin ortasında açılan yol gibi
meryem sessiz...
ne hacet konuşmaya...
sözün sahibi konuşmuş
lakin kucığında konuşan...
kulaklar duymaz gözler görmez olsun

meryem doğru yerde
tüm dünyaya karşı durmayı göze almış
anası yok meryemin, ana olur
babası yok meryemin, baba olur
Rabbi için atan kocaman bir yürek olur
an be an yüzünde bir ilahi seda
yayılır fezaya sesler
Allahu Ekber

dinler gök, yıldız, ay, yer, taş, ırmak
bilcümle mahlukat...
vecde gelir meryem
şehadetini haykırarak seccadeye düşer
La ilahe illallah

diyeti mümtaz bir zifiri karanlık
zifiri karanlıkta meryem
nereye gideceğini bilmez bir halde
aydınlanmak aydınlatmak için ışık arar
bir ateş görür içinde
artık sığınacak emin bir limanı
saklanacak bir mağarası
uyuyacak bir dizi
ağlayacak bir omzu var

şimdi dua yüklü rüyalar uğurlamakta geceye ...
yüreğinden düşen her yağmur damlasıyla
devrimlerde, idamlarda, gazete sütunlarında meryem
kitap satırlarında herkes gibi
meryemin boynu bükük
meryemler ağlıyor unutulmuş coğrafyalarda
meryemler yalnız ... meryemler suskun

usulca adı silinmiş hatıralardan
bir çiğ damlası kadar yorgun
her nefes nereye varacağını düşünmeden
her gün vuruluyor meryemler...

ölmek kolay sanırsın
nereden bilebilirsin sen ölmeden kolay olduğunu meryem
sevmeyi bilmeden başkasını sevmeyi nereden bilebilirsin
yerde gizli gökte kilitli inandıkların
açamazsın yüreğindeki mührü

heyula gibi gezinirsin tırmandığın şahikalarda
soğukla kavgalı hadsiz yalnızlığında
anaforlarına takılıp döner öfkelerin
sığındığın karanlıkların uğuldayan dik yamaçlarında
ıssız yerlerde titrediğin gecelerde... Meryem

öyle bakma ...öyle pencerelerden gece vakti yollara
dolunaysız gecelerde yalnızlığın kaç bucak olduğuna
bir gölge gibi süzülüp duvar diplerine köşe başlarına
beklediğin kim meryem
hayır sen bir ömür beklemeyi seçtin...

bir avuç nur senin çaresiz bir aşığın
her parıltın dağları paramparça eder durur
kayalar, taşlar zerreye dönüşür
can olursun,uğruna can verirsin meryem
senin gibi ... ana olmak ne güzel Meryem

redfer

İlyas Kaplan

Misal-i leylasın

duygularımı kurcalıyorum hafızamı yokluyorum
bütün görüntüler seni buluyor leyla
idrakimin bütün tanımlarında sen varsın
hatıra arşivimde her ne varsa hep senden
her yeni duygu sana dönüşüyor
senle ilintisiz her ne varsa
başıboş bir şekilde akıp gidiyor benliğimden leyla

*

ve söylüyorum ... suçumu itiraf ediyorum leyla
ne yaptıysam senin için
sırf senin içindi her şey
sakladığım müstesnam olmadı
koruyup kayırdığım istisnam da...
örttüğüm gizlediğim dilimin ucuna çıkmasını engellediğim
yalanım da yok
senden arındırılmış şüphem de...
koruyup kayırdığım hiç bir düşüncem mevzubahis değil
itiraf edeceğim sensiz küçücük bir ümit kırıntım bile leyla

aşkın tanımını kolaylaştıran bambaşka bir sevgi
öfke ve ihtiraslardan beri bir kutsilik benimkisi leyla

*

her gizli anlam senin tefsirine muhtaç
her yeni etki hatıratının tekrarından ibaret
her halde her zamanda her yerde
cereyan eden her hareket
senin heyecan zincirinin etkisi sayesinde leyla

*

her seçimin her bir hissin baş rolü sensin
dikkatimden kaçan sensiz her şey yalan
net ve kesin doğru sensin
milyonda bir bile rastlantı kabul etmeyen bir gerçeksin Leyla

*

dillerde dolaşan bir efsanesin
ne akla gelmiş ne hayale düşmüş
ne işitilmiş ne de düşünülmüş
apaçık birer aşk-ı burhan
emsalsiz bir belge

güzelliğın gerçek yüzünü görmüş her gözün cilvesi
cennet hurilerinin belagatlı bir anlatımısın
hayal ötesi bir sembol, misal-i leylasın sen

*

hiçbir eser sen kadar güzel tasvir edilmemiş
sırf kendisine mahsus müstakil bir anlamsın sen leyla
eşsiz ve benzersiz ezeli güzelliklerden bir remz
sembol imgelerle başlayan bir gizsin leyla
nazil olmuş yıldızların en parlak sima-i şahanesi
mehtabın ebedi nişanesi sensin Leyla

*

muammaları çözecek her sırrın izharısın
şana mazhar tutkuların sinesi
yüreği yanıp kavrulmuş sevgilinin çıldırmış heyecanı sen leyla
insan değil, olsa olsa bir melek
tam bir şereften ibaret
lutfu ilahinin müjdesisin leyla

*

çözümünden aciz kaldığım enfüsi bir olayısın
özüne vakıf olamadığım gizli bir hayal
afaki bir ihtimal
kalbimin içlerinde görünen hayali bir suret
iç dünyanın keşfine mazhar öyle bir ışıksın Leyla

*

dış alemde ifadesi bulunmayan
soyut bir hayali hadiseden ibaret
gizli şuur algılamalarımın neticesi
bir bilmece niteliğinde
cezmi mertebelerle husule gelmiş
ruhuma söylenmiş ilahi bir telkinsin Leyla

*

sabah aydınlığı gibi zuhur eden
tehayyülden ibaret zihni görüntüm
hissi bir vecd uyandıran nihai bir şafaksın leyla

*

düşünce ve mantığının çözemediği bir giz var sende
ayırt edilmesi zor ve müşkül bir şeysin
sırlardan bir sır bilinmezlikten ibaret
ruhumun tattığı bambaşka bir keşfi hadisesin
bilvesile zindan bilahare hapis
zerre miktarınca şeksiz şüphesiz
ilahi takdirin bir cilvesi
imrenilen sonsuz ve sınırsız mükafat
parlak, net ve açık seçik bir nur-u meleksin Leyla

*

redfer

İlyas Kaplan

Muti

ıslanmıştın ve oldukça bulutluydu gözlerin
saçlarından süzülen yağmur damlaları
bir anı mahzeni
pare pare olmuş ciğerimin ikliminden
yıllardır döküldü sayfalara

*

oysa isyanlarla mühürlü biten her bir kelime
yarına postalanmış bir umut mektubuydu
kimsenin bilmediği uçsuz bucaksız diyarlara
gecelerce gündüzlerden kaçan
seslerden sensizlikten

*

kaçtığım her şey içimde
orada boş caddeler ıssız sokaklar
orada rüzgarlar savurur düşlerimi
düşüncelerim okyanuslar kadar çalkantılı
özlediğim şeyler de orada
onlar da bana küskün

*

içine ateş düşmüş bir mavi deniz gibi
üzerine puslu bulutlar çökmüş karlı dağlar gibi
kızılca havaların çaldığı çöl akşamlarına benzer
seherleri esen deli bir rüzgar gibi
içinde çığlıkların boğulduğu yosun tutmuş ırmaklar gibi
güneşleri meçhul limanlara çekilmiş gökyüzü gibi

*

ezberlenmiş hüznlerden dolmuş vakitler
ilk ve son arasında bir film gibi
hiç eskimeyen izlerin ardından
yüreğim dövülmüş demir yığını
kor, yanık ve kızgın

*

sesler duvardan duvara çarparak yok oluyordu
odamın camına düşüyordu yağmur damlacıkları
zaman paslanmıştı sadece
ağzımın ucunda dumana benzer bir şey
sureti gözüküyordu kocaman hayallerin
sessiz.sakin...
içimden akıp gidiyordun

*

her gece bakışlarım bir köşede
seni görüyordum o sıcacık gülümsemele
elimi uzatsam dokunacak gibiydim
aynı nefesi bin defa alırcasına
en çok seninle baş başa kaldığımız anlarda
sinem dergahının muti müridiydi

*

şehir en sessiz nidalarını savururken
sayısız gölgeler bir bir siliniyordu
silsilesi önce hayallerimden
belli ki tahayyüller bir ırmak kadar coşkun
hayalet şehirlerin, kayıp kıtaların yolcusuyum

*

ateşli bir iklimin içinde
gözümün ıslak kaldırımlarında saklı tuttuğum ayrıcalıklı yok oluşlar biriktirdim
saklı bir günahla yerle yeksan olmuş
biriken her hezeyanda boğulan bir özneydin

*

cismi olmayan heykeller kadar yanılgılar yüklüyüm
serkeş bir telkinle avunurken
sensiz ikametgaha yolculuğum
yeni bir tekamülün yeni bir evresinde
bir yandan da cebelleştiğim hayat
elem yüklü her gölgeye dert yanıyorum
yalnızlık, ümitsizlik, imkansızlıklardan
içimdeki nefretlerden

*

sonrası muamma...
rüzgar savuruyor düşlerimi
yüreğimin dibi yosun tutmuş
düşüncelerim okyanuslar kadar çalkantılı

redfer

İlyas Kaplan

Namütenahi sessizliğe

güneşin batmadığı vede gecenin bitmediği saatlere of
yine esirim,neticesiz med-cezirlere
müptelayım namütenahi sessizliğe
sorma hiç vakit geçmiyor

düşerim denizime uzun yağmurlardan biriktirdiğim
buz parçası gibi dağılırım,darmadağınık
ruhumda hüküm süren acı sulardan alırım zehrimi
dalarım zifiri karanlık hayallere
düşlerim zincirlendiğim rotasız gemilerle uzakları

sarsıntılı bir asma köprüde yürümeye zorlanırım adeta
fark edilemeyecek kadar küçük sarsıntılarla
ay dünyanın çevresinde dönerken
bir ayda bende döner

karanlıkları yurt edinenlerin çılgınlıklarını duyarım
her an bir yerlerde kıyametler kopuyor olmalı
ezelden ebede akıp giden zaman sürecinde
rabbani bir armağan
yepyeni gezegenler yepyeni cennet ve cehennem

en çok bu şehirde en sevdiğim ninnilerin koynunda uyurken
gölgeme içimin voltajından enerji vererek
açarım sonsuzluğun kilidini

öncesinde yaşadıklarım ve sonrasında yaşayacaklarım adına
soranlara tek kelime söylüyorum la edri

önümde yol düz olsa da, bu sefer dik çıkıyorum
bir fatiha boyu yol almış, sel sebil ağlayışlarla
derunumda ki gezegenlerde, bir menzile varmış gibi
tüm darbeler her cepheden bana hücum ediyor
bir kelebeğin kanat çırpmasına benzer
ya ölümün kölesiyim yada özgürlüğün

zindan yüreğimde, bir de cellat mevcut
ölüme götürüyor ıslak kirpiklerimden süzülen damlaları
günahlarımı döktüğüm ayuğlarımda gül rengi sevdalarla
bu kadar anlamsız olacağını bilemezdim
azabını çektiğim her şeyin

uçsuz bucaksız hayaller kurarım
geceler boyu uykusuz
tutsaklıktan kurtulup arınmak için
hatalarımdan vize alamayan inançlarıma anlatırım kendimi
ölmeden önce ölenler gibi

redfer

İlyas Kaplan

Nar-u cehennemden hayaller

renkler ve gölgeler uğulduyor
içime sızıyor güneşin uçuk kızılığı
çatlatıyor damarlarımı
bir ateş kütlesi ki
cayır cayır yanıyor hücrelerim

üzerimde yakıcı bir esinti
nar-u cehennemden hayaller

*

koca bir coğrafya üzerine serpilmiş
kor kömürden har almış, fokur fokur kaynamakta
gökyüzüne doğru dal budak salmış
bulutları tutuşturacak neredeyse kıp kıp kızıl güneş

birer kanat takmış sanki iniyor ateşten şuleler
hayallerimin içine asude güzellikler

*

gözbebeğimin ortasında ki parıltı kadar küçük
sıcak ve çıplak bir kızılık
gökyüzünde bir fosfor alevi halinde
arz küresi içine sığacak kadar büyük
ilahi sırlarla dolu ürperişlerle bezenmiş ruhum

sonsuzluğun daha birinci merhalesinde

hayallerimin soluğu kesiliyor

*

bir fanusun içine hapsedilmiş güneş
müstesnalara açılan bir sır halvetine girmiş
gittikçe derinleşen gizli cereyanlara duçar
küçülen ulu kainatın bir kıymığında
semanın kızıl kızıl yanışı

birbirini anlayan iki dost gibi
hayallerime akıyor gizli bir aşkın sıcaklığı

*

bir kızıla minnet duyacak kadar pür neşe içindeyim
zincirini sürüyüp gezen divane bir deliyim
perişan aklımı başımdan alıp gitmiş, yağmaya vermiş
sahralarında tek başına dolaşıyorum çılgınlık derecesinde
kalbimin çığlıklarını duyar gibiyim

gözlerim kapalı pür dikkat dinliyorum
hayallerime çağıldayan güneşin ezgilerini

*

Çöl meltemlerinin yanık nağmelerine sinmiş
ışıklar yas tutar gibi laleler ağlar gibi
nemli gözlerimde bir dostun son görüntüleri
ruhumda gamlardan bir nebze hüzün
vedalar müzayedesinden satın alıyorum ayrılığı
güneşin batışını yüreğime nakşediyorum

ilhamlardan kalkan her coşkuyla bir selam gönderiyorum
hayallerimin öte memleketlerine

REDFER

İlyas Kaplan

Ölü insan kokuyor düşler

ölüp öldürünce...
her şeyin güllük gülistanlık olacağına inandılar
oysa onlar da yaktıkları ormanda birer fidandı
koyunlarını sevgi yerine...
kurşunla doldurdular

davutla güreş tutup,
sırtının yere gelmesine izin verecek denli alçakgönüllü olan yahova
kenan ülkesine
acı,gözyaşı ateş ve ölümden başka ne getirdi

sayfalara sığmayan,
yarım yamalak,
aslında hiçbir zaman tam olmayan,
eksik kalan savaşlar

*

sparta; köleleri potansiyel tehlike oluşturacaklarını öne sürerek
sürek avı ile yok ederken,
roma ancak mağlup edebildiği kartacada,taş üstünde taş bırakmaz,
kentin kalıntılarını bile karasaban ile ortadan kaldırırken
gözyaşı ve ölümden başka ne verdi

birileri tarihçilere ruhun tahrip edilmiş coğrafyasını tarif etmeli
savaşlar hiç olmadı
insanlar hiç ölmedi
suçlu zaman
akıp gidiyor bir çok şeyi ardında bırakarak

collossiumda yankılanan köle/gladyatörlerin
zincir,kalkan,zırh,kılıç şakırtıları değil
ateş ile yüzleşen şakırtıların feryatlarıydı

hala devam ediyor bir yerlerde
bu gidişle, cennete ilk ayak basan bir insan olmayacak
yani diyorum, anne ve baba olmayacak
doğurtan, doğuran

*

müslümanlara yönelik zulüm,
kah hafifleyip,kah şiddetlenerek sürüp giderken
engizisyon sürecini başlatanlar
acı ve gözyaşı üzerine gelecek kurdular

hayalleri yıkılan insan için
dünya başlı başına bir deprem
tanrı depremleri,
uykusuz kaldığı gecelerde
onları uyutmak için beşik sallayıp durur.

atılanın kırıbaşı sanını neye borçluydu
cengizin şöhretine ne demeli
gerçek şu ki zulüm salt tarih öncesinde değil,
tarih boyunca da devletlerin
halkların elindeki en önemli silahtı
kendini yinelemek...
yenilemek...
yeniden üretmek için...

ihtimal dahilinde ölmenin vakti
kabri geniş olmayacak sanma ölünün
her yere sığacak kadar ölür insan.

*

ceasar,son nefesini verirken de olsa katili
katilleriyle yüzleşebilmişti
osman ve alinin buna fırsatı olmamıştı

nehir oldu çığlıklar...yorgun düşüldü ölmekten
öfkeler yorgun acılar yorgun
toprak bile ...

haşhaşilere ne demeli?
sabbah ve alamut kalesi hakkındaki söylencelerin,
hala halk kültüründe yer bulabildiğinin farkında olmayan var mı
sırf yeniden üretmek için

ölü insan kokuyor düşler
kimi vatan...
kimi bir gaye-i hayal uğruna
birbirini öldürüyor

*

ortadoğu darbe
karşı darbe,
devrim.
karşı devrim sarmalında boğuşurken
israil faktörüne ne demeli

avuç içlerine kazınılmış kırmızı lekeler
silemez dokunuşlarından ateşi,
çocukların oyuncaklarını bırakarak zamana

yeşil kuşak doktrinini duymayan yoktur
'düşmanımın düşmanı ol da ne olursan ol'
petrol gelirlerinin yarattığı refahın
adil bir biçimde paylaşılammaması da
yığınların içersine sürüklendiği halet-i ruhiye
acı ve gözyaşı ve ölüm

mümkün olmayanı mümkünmüş gibi gösterme
hatırasını ölümsüzleştirme çabasından peydahlanılmış
öksüz ve yetim çocuklar
ölü,anne -babalar

*

toplumları koyu bir taassup içinde tutan

tüm kurumlarını bunun için kurgulayan sistemler
afganistan,
bosna-hersek
geçenistan
irak
suriye
filistin
el-kaide ve uzantıları
deaş,pkk,pyd
ne düşünüyorlar,planlıyorlar
acı ve gözyaşı üzerine

ağıtlar arşı deliyor
analar ağlıyor ocaklar sönüyor
susmuyor namlular
bombalar patlıyor pusular kuruluyor
karşılığı olmayan bir rehindir ölüm
göğüs kafesinde süresiz bir emanet yağmurluksuz
mezar taşlarında adı

*

redfer

İlyas Kaplan

Ölümü korkutanlar

onbeş temmuz gecesi
kaderin üstünde bir kader vardı
masallar, destanlar, türküler...
izzetin şanlı tarihi kan ile yazıldı

insan nasıl şehit oluyorsa
vakti geldiğinde öyle ölmeli
mermilere kafa tutabilmeli
melekler selam durmalı ona
Peygamber karşılamalı onu

onbeş temmuz gecesi türkiye savaştı
o gece kurtuluş savaşı vardı
bir millet direndi sokaklarda caddelerde
kurşunlara siper oldu
canlarını verdi, kanlarını akıttı
kadınıyla, erkeğiyle

C*

bir felaketti savaş uçakları helikopterler
ateş açanlar...şehirleri bombalayanlar...
meclisi bombalayanlar...
sokaklarda insanları kurşun yağmuruna tutanlar
köprüleri kapatanlar...

şehit ettiler
p. astsb. bçvş. ömer halisdemir'i
ilhan varank'ı
baba oğul erol olçok'ı, abdullah tayyibi
mustafa yaman'ı,çetin can'ı
p. kur. alb. sait ertürk'ü
topçu astsb. kd. bçvş. bülent aydın'ı
sevgi yeşilyurt'u
halil ibrahim yıldırım'ı
cennet yiğit'i, gülşah güler'i...
şehit ettiler...

gözlerinde ulubatlı hasan'ın vücudundaki onlarca ok
surlara diktiği sancak
gözlerinde alparslan'ın yiğitleri

filistin'in çocukları,
yemen'in yetimleri,
suriye ve irak'ın mazlumlari gözlerinde
nede güzeldi gözleri

C*

ciğerimin yangını hiç geçmeyecek
katiller halen yanı başımızda
akrabamız, komşumuz, bizimle aynı camide
aynı okulda, aynı büroda, aynı metroda

asla başaramayacaklar
asla bu ülkeye diz çöktüremeyecekler
lanetlenecek, aşağılanacaklar
yüzlerine tükürülecek
kaybedecekler ...

C*

evliylar dirildi milletin sinelerinden
millet bir gece de devlet kurtardı
vatan kurtarmak bu kadar kolaydı işte
anadolu yeniden vatan oldu
canlar sunuldu ...
yeniden millet olduk
selam olsun kaniyla bu destanı yazanlara

sura üflenmiş gibi yürüdüler
şehitler köprüsüne...
kadın, erkek, yaşlı, genç
cennete koşmak için
Allah Allah sesleriyle yerleri gökleri inlettiler
ellerde albayrak
şehadet benim de hakkım dediler
ölüm birdi
ölüm yaşları birdi

onbeş temmuz gecesi sınav gecesiydi
sınavı kazananlar cenneti kazandılar
sınavı kazananlar türkiye'yi kazandılar

C*

ateş kustu uçaklar
yürüdü kadın erkek, vatandı söz konusu
şahit oluyordu gece şahit oluyordu yer ve gök
yıldızla doluydu afak, kan kırmızıydı yer yüzü
asumanı kapladı salanın sesi
ölümü korkuttular...

anasının ak sütü gibi tertemiz
namus için, vatan için, hak için
abdest alıp koştular sokaklara
şehadet getirdiler..
yürekler demirdendi
on beş temmuz gecesi
mücahitler kurşunlara yürüdü
bayrağın gölgesinde bayrak oldular

direndi ümmetin son kalesi
bir kez daha alkanla sulandı
söz konusu vatandı
ölmek azalmak değildi
öldükçe çoğalmaktı

C*

bu yüzdendi hira
bu yüzdendi hicret
bu yüzdendi şehitlerin cennetle müjdelenmesi
bu yüzdendi ömerin,osmanın,alinin şehadeti
bu yüzdendi endülüs, kudüs
bu yüzdendi istanbulun fethi
bu yüzdendi selimiye ,süleymaniye
bu yüzdendi çanakkale
bu yüzden menderesin idamı
bu yüzdendi özalın zehirlenmesi
bu yüzden erdoğan'a yapılanlar

ey ülkesi için yemin etmiş ruhlar
ey türkiye
neden ömer halis gibi olamadık
neden kolçaklardan biri değiliz
neden tankların altında ezilenlerden...
kim şehitler köprüsünde kaybettiğini iddia edebilir ki
ya da kim şehitler köprüsünü terk edenlerin kazandığını

öyle öleceksin ki namın yürüyecek
tarihin şeref sayfalarında
dünden daha fazla ölümsüzleşeceksin

C*

birbirinin ismini bile henüz bilmeyen
ey yeni türkiye'nin yiğitleri
anadolu'ya gelen erenler kadar cesaretin yoksa
ne bu vatan senindir ne de üstündeki bayrak

redfer

İlyas Kaplan

Ölümün soğuk çehresini

aynen vaki

sorunlarımı ben çözümedim, benden sonrakiler de çözemeyecek
onlara nasıl tahammül ettiğime şaşmamak mümkün değil
aklımdan fena ihtimaller geçiyor
düşmanlarıma olan bütün kinimi unutarak tam bir saadet içinde geçecek
gılgın bir hayattan sonra bütün günlerim

*

esrarengiz görünüşte iyi kalpli saatlerde
geceli gündüzlü en küçük izler üzerinde yürüyorum
son derece cana yakın birer insan gibi
biraz da benim kadar sevmiş olsalardı
bu zor günlerimde derin ıstıraplarımı
ölümün soğuk çehresini

*

ölümü kanıksamış ruhuma ümitler dağıtıyorum
manidar sessizliğine, bu latif haline yıllarca
önümde uzanan koca zamanı ayaklar altına alıp
zihnimin çektiği müşkülatla alay eder gibi
sineme sığınmış hazin bir sancıya aşk sunar gibi

*

garip bir haleti ruhiye içinde kıvranmaktayım
geceler uzamış kış gecelerinin uzunluğuna benzer
rüyalardan sabaha kadar gözümü alamıyorum
uçsuz bucaksız mekanları gece uykularımda

*

hudutları mahşere kadar uzanan bu mukadder hayat
nasıl olur da vicdanımın ters istikametinde yürümeğe devam eder
aynen vaki kara yazgıları yıllarca üstümde
aleyhime kurulmuş olan kahpe tuzaklardan habersiz
çektiklerim cehennem azabının kefareti sanki

*

redfer

İlyas Kaplan

Pervane

geçmişin buğusuna sarmadan
en ince cetvelle hemen şimdi
eskimiş kalbimi ölçüp ölçüp
şehrin meydanlarına bırakıyorum
terk ettiğim sokaklarına ruhumun izlerine

hangi vakit ümitsizliklerimden,ümitler doğacak
ne vakit çaresizliklerimden çare

nur pınarları ufkun yamacından akıyorken
şafakta,bir sabah nasıl beliriyorsa öyle
güneş göğsünden nasıl emziriyorsa gündüzleri
göğün derinliğinden ebedi müjdeleri

kalbimin sağır duvarlarına can suları sunulacak
kökler salınacak bağrımın kara toprağına

hiç eksilmeyen bir sevinç denizinde
uçsuz bucaksız maviliklere tutunmak için
gökler yırtılsa da, yıldızlar sönse de
demlenmek için yalnızlığın sinesinde

billur bir ışıık eşliğinde damla damla yağacağım
ümitlerin taç yaprağına ışıık ışıık dokunacağım

yeni bir kodese açılıyor firar ettiğim her kapı
parmaklarımın arasından ateşler damlıyor
gölgem yanıyor tutuşturuyor düşlerimi
bir paçavrayım saçak saçak, duman duman
yakacağım kendimi

ateş benim üzerime salınmış sanki
en gizli zamanlarda tutuşmuşum

yüregimin dehlizleri alev almış
kül ediyor nefeslerimi köz oluyor her yanı
ateşle doğmadım, ateşlere adandım
yakıcılığına tutsak olduğum amansız ateşin çaresi yok

belki de tortulardan temizlenecek, kirlerden arınacağım
içimde uyuyan tohumlar uyanacak

redfer

İlyas Kaplan

Pir aşkına

pir aşkına yar aşkına yanmaya devam
alevler vücudun tamamını örtünceye kadar
taşa toprağa, oduna tahtaya, çula çaputa değinceye kadar
dervişlere özgü harlı ateşle yanmaya devam..

*

ayrılıklara rıza göstermek zorunda kalan,
hüzün sesine boğulan derviş
geçmişle,gelecekle bir daha buluşmamak üzere
tıpkı gerçek zamanda olduğu gibi uzaklaş nefsinden
yıldızlar sonsuza kadar birbirlerinden nasıl uzaklaşırsa...

*

bir alın yazın var,var ile yok arasında
iç içe,birbirine ne yakın, ne uzak çizgileri..
kader potasından saatler damıt durmadan
ıssız sokaklarından, açık avuçlarına çiz rotalarını
yalnızlıklar sağanak olsun ardı sıra
en güzel anıların sessiz kabirlerine...

*

dalgalar vursun kıyılarına kalbinin, zamansız fırtınalar
sersefil, şaşırmış kalakalsın orta yerde
kopmayan ipiyle darağaçlarına bağlansın masumiyetin
istemeyişlere dirensin ayakların, kudursun öfkelerin....

*

ayrılıklar belleğinde yeniden varlığını sürdürsün
o ebet hayallerinden kaçma, bırak hayal kırıklıklarını
sen sadece bir masal değilsin
bir fısıltıyla da olsa anlat,
hikayesini dinlediğin firdevs mekanlarını...

*

içindeki yüzlerce düşüncenin farkına var
aklının garip işleyişine, sıra dışı duygularının farkına
damarlarında ki kanın ritmik akışını hızlandır..
bir uzayışın salıncağında rahmeti beklemek düşer sana
kaskatı duvarlarla örülü özgürlüğün dört cihetinden
umut gölgeleriyle uygun adımlarla yürü...

*

saklanmış dürtülerin algısını boz artık
hayatta kalma içgüdülerin zamanın ötesine geçmesin
derin soluklar alarak karanlığa doğru bak
şehrin tonlarca bomba atılmış gibi yıkık dökük,

*

kış göğündeki iğne ucu gibi sönmüş yıldızların,
rüyaların yarınsız, başıboş fecrin ışıkları
yıkılan umutlarını, ihanete uğramışlığını, unut
karanlık, ıssız bir köşeye itip hırslarını
içine yığdığın enkazı kaldır

*

sen şimdi gözlerini ödünç ver secdelerine
kendi tövbelerinin üzerine kendi dualarını boşalt
kendi labirentlerinde dolaştır uykularını
ödünç verdiğin gecelerden geri al sırlarını
perdelerini kaldır imdi kavuşmak vakti

*

aşk bir ibadettir ey derviş
ayıplardan, kusurlardan müteşekkil

*

redfer

İlyas Kaplan

Rüyalar akar gecenin yamacından

bengisular yürütürüm cennete
varlık çökse de vakit tükense de hayat sönse de
yıldızlar ışığını yitirse de, gökler yarılrsa da

*
*

karanlıkların ufkunda bin güneş şavkı
ışığı hala üzerimde
bin sabah ümidim söndürülse de
karanlığın göğsünden emzirilir gecelerim
rüyalar akar gecenin yamacından
kıyısında yüreğime dokunan rüzgarları
kalbimin sağır duvarlarına can suları

*
*

her tercih gibi her terk etmenin de bir bedeli var
yelkovan da akrep de dolanır hala
dal budak salar gibi kara bahtımın üzerinde
geçmişin buğusuna sarmadan
kalbimde ki aşk seviyesini ölçerim en ince cetvelle
geride bıraktıklarımı ,ufkuma düşen ümitlerimi

*
*

küllere bulanmış ,duman içinde
serapa ayrılıklar devşirmeye kalkarım
kendime ulaşmaya ramak kalır
yürüyen gölgemmiş meğer
bir başka yürüyüşmüş geceleri
ümidi yüreğimde can diye gezdiririm
kanar sokaklarında ayaklarım kan revan
yüzüm kir toz içinde
hicran düşer içimde titreyen çaresizliğe

*
*

hiç bilmez misin hiç hatırlamaz mı
kırık bir kalbin ateşli yakarışlarını, ince sızılarını
bilmez misin
yalnızlıkta, çaresizlikte içimin saf sesini
gönlümün içten hevesini gök ağaçları gibi

*
*

yaslanırım ışığın pürüzsüzlüğüne
dayarım alnımı hep yeni şeyler vaat eden şehir duvarlarına
renkli hülyaların ipine kaptırmışım kalbimi
uyuyorum hiç bitmek bilmeyen yarınlar beklentisinin eşiğinde
içimde yürüyen, kalbimde atıp duran,
duyuyorum damarlarımda gezinen kıyameti

*
*

sihir sanmışım var oluş çilesini
sonsuz sevdalı bir kalbin her an yeni bir ayrılıkla kanayışını
var yok arası salınmalar ,hüzünden neşeye, sevinçten kedere
her sevda bir veda besler
aşkları da acıları da aynı beşik büyütür

*
*

zamanın nehrinde akıp gittiğimi unuttum
var yok arası salınışlarımı görmezden geldim
zırh diye çoğalttım fena rüzgarlarını
terk edişler, eriyişler, yok oluşlar, bana uğramaz sandım
hırslarımı büyütürken günden güne

*
*

yaklaşıyor saat
içimdeki tik taklar sonumun ayak sesleri
terk edip nihai tükenişin soğuk nefesi
kayıyor bastığım zemin
devriliyor yaslandığım duvarlar
vuslatlarım kıyısından köşesinden yırtılıyor
yerleştiğim odalar daralıyor

*
*

durduğum yerde, bedel ödemeye razıyım
yok mu üzerime taşlar yağarken
billur sular gibi akacak bir sevda

*
*

redfer

İlyas Kaplan

Sakinleşen zamandır faslı bahar

tutkulu aşklar biter şah damarı susar
ölmemiştir ahengin kelebekleri
içimizin sisli yamaçlarında dev gölgesi dolaşır
hep şarkılarda kim bilir kimin söylediği
firdevs diye düşlenen bir başka mekanda
bu yüzden aşıklardır gezinen
sevdaların hüküm sürdüğü fasl-ı baharda

*

kaç basamak sonraki sayının gizi
geçen yüzyıllarca rüyadan miras bize
ihtiras kurbanları miktarınca tanrının nimeti
yedi yılda bir defa yedi semiz başak hükmünde
her bir ipucu bir şifre kervanı
aşk renklerinden müteşekkil
fasl-ı baharın gömleğine dokunan

*

etrafa saçılmış toz zerrelere halinde
cehennem çırası ile tutuşturulmuş alevi
öyle bir aşk ki zehri yudum yudum
içimizi kavuran tutkulardan
irademizi çökerten sevdalardan
göğsümüzü kabartan fasl-ı bahardan
ateş gibi bir aşka düşer yanarız

*

bir nisan iklimidir ki
uhrevi aydınlığa yükselten ruhani sabahlardan
sarı titrek bir ışığın aydınlattığı
tarifi na mümkün duygulardan
aklın anlamakta zorlandığı tam bir cezbe hali
efsunlu bir ırmak gibi bir sudur arındıran

cennetten nüzul en yüce makamdır fasl-ı bahar

*

hiç kimse kim olduğunun farkında olmadığı
nice hikayenin ilk beldeşidir
mavi ateşli bir alevin ciğerleri dağladığı
ha bir nefes yarım ha bir nefes eksik
aklın baştan çıktığı soluksuz yaşananların
kutsanmış bir nurun eşsiz semasıdır fasl-ı bahar

*

bir daha elde edilemeyen hayatın en kıymetli vaktidir
dilin ucundan fısıldanan şarkıların yankılandığı
farkına varamadığımız onlarca zamandan bir hatıradır
sessizliğe bürünen soğuk mavi gözlerin
puslu dehlizlerinde sakinleşen zamandır faslı bahar

*

redfer

İlyas Kaplan

Sen Gidince

senle birbirine çok uzak parçalar iken..
hiç bir anlamı yok güneşin ayı kovalamasının,
her şey yarım
her şey parça parça
bir bütünün parçaları gibi dağınık

sen kumsalda oturup uzaklara dalmışken
kaç dolunay yansıdı denizine
kaç meleğin kanadı kırıldı
kaç melek öptü seni
sen uyurken usulca yaklaşıp alnından
sen gidince, onlar da gitti seninle beraber
en çok ben yorulduğum kalan düş kırıklıklarını temizlerken
gökyüzüne bakarken ıslak gözlerimle

kaçıncı günü bilmiyorum sabahlara kadar uyuyamadığımı...
kaçıncı gecesi kan ter içinde ...
kaç dalga kaç kucak dolusu özlemler getirdi
kaç yıldız dizdim pencerenin önüne
seni ruhumun puslu karelerinde saklarken
en acı cümleler döküldü çoğu zaman dudaklarımdan
buğulu zamanlar yaşadım
garip burkulmalara maruz kaldım çoğu kere
darda kalmışcasına

seninle paylaştığımız ne kadar çok şey vardı
belki de paylaşamadığımız pek çok şey
geçmişin tozlu yollarında koştu düşüncelerim...
isyan fırtınaları gibi derin bir hesaplaşmanın sesleri
terk ettiğin şehirde imkansızlığını yaşıyorum artık...
böyle yaşamaya alıştırdın beni...

sensiz geçen kaçıncı şafak zamanı
kaç kızıl güneşi omuzlarımda taşıdım
uykusuz gözlerimin kapaklarını ovuşturduğum kaçıncı gece
dudaklarımdan dökülen kaç şarkının tınısı
öksüzleşen kaç duygu düştü çoğu zaman
ıslak gözlerimden

sen çoğu zaman özlemlerin gömüldüğü yer oluyorsun
sensiz nefes almanın ayrıcalığında
tam da kapıların kapandığı zamanlarda
gecenin son saatleri,
kapandığını hissettiğim ne çok anılar mevcut
yüzüme bütün kapıların kapandığı dönemler de
biliyor musun ne hüzünler yaşattığını

sensizlikle başlayan yine de sensiz biten bir gün sonu
kabus dolu saatlerin ve de karanlıkların başı
uğruna yaşamlar feda ettiğim
senli rüyaların hasreti olacak
adı sevdaya çıkan düş zamanları

redfer

İlyas Kaplan

Sen ve de senden ötesiydi gece

ağır ağır batıyordu güneş
ufka sınmişti bakışların
dört bir yan kıp kırmızıydı
nar dalları zeytin ağacı
göğsü sarı kiraz kuşları
susun suydu sarmaşıktı
defne kokusuydu
bir kelime bile etmeden

sen gittiğinden beri
büyük unutuluşlara sürgündü
her şey ...

*

bir kırık aşk hikayesiydi
bir kaç ıssız söz
yıldızları dökülmüş
yanıp kül olmuş bir kağıt gibiydi
susturulmuş gecenin tam ortasında

benden sana
senden bana çağıldayan

*

yakıp yıktığın kentlere doğru
içimde kişneyip köpüren atlılardı
doludizgin koşuyorlardı
donan suya ,üşüyen göğsü titreyen yıldızlara
bir ferman taşıyorlardı senden
gümüşten yelelerinde

akşama kilitlenmişti vakit
bir elma düşüyordu dalından
düşüyorduk...
sen ve ben
kasım boylarınca

*

rüzgar hoyratça esiyordu
bulutlara bakıp ahkam kesiyordu
hava-toprak-ateş-suydu
içlerinden inen huzme-i nurdu
hale gibiydin ufku saran
kızılar boyu ötelere uzanan

bir akımdı geçen
bir kutsal enerjidi
yedi göğünden sen fışkıran

*

viran bir yalnızlığa dönüşmüş
bir mevzi
bir nöbet yeri
en derinden sarsılıştı
en derinden titreyiş...

sonsuzca bir zafer
sonsuzca bir hezimetti...
bir savaş meydanıydı
sen ve de senden ötesiydi gece

redfer

İlyas Kaplan

Senden kalan bir sevdaya ait

avuç içlerim nasır tutmuş
bağrımda bir yaranın tınısı
sen mehcur, ben hicrine düşmüşüm
sen olmasan eksik kalır geçmişim
oysa senin yolunda ne kar ne rüzgarlar kalmış
uğultun azalmış, fırtınan zedelenmiş
şehidim...

unutulmayacak sancılara sabit zaman
güneş, yıldızlar, dünya bir aynada gölge
sadece görüntün gerçek
sırlanmış bir camda mesafeler
senden kalan bir sevdaya ait
şehidim...

mehmetmiş ismin ...
soğuk bir kış vakti düştün toprağa
ruhun sonsuzluğa doğru yükseldi
en son kalpler sustu
güneş sustu
can damarda, ruh bedende sustu

puslu aynanın içinde bir resimsin şimdi
yeşiller içinde bir cennet çiçeği
rengini gizlesem kokunu saklayamam
avaz keser dört bir yan
kanat sesleri yanık ağıtlara karışık
yağmurun rengi ateşlere
her şey geçmişten bir hatıra

vurdular buğday başaklarını, gelincikleri
serçeleri ...güvercinleri
çocukların gülüşlerini vurdular
kör ideolojiler
sapkın hayaller
vicdansız kalpler

vurdular seni

tetiğe dokunulmaya görsün
ışığın iki yakası birden açılır
koyu mavi bulutlardan hararet sızar
kalın duvarlar, çifte pencereler yetmez
dışarıdan gelir sesin
kar fırtınası başlarken

kül rengi bir sabaha uyanırım..
boğaza bakarım... boğaz sisli
sandallar denizin üstünde...
hayalet gemiler bulutların içinde
usul usul gelir
kül rengi bir ölüm
renksiz ve kokusuz

öyle sessizim ki
karanlığa karışsam kimselerin ruhu duymayacak
bütün kibleleri şaşarak öyle döndüm sana yüzümü
puşulam yok
sağım sen, solum sen.
dört cihet senle dolu
cehennemle cennette orada
burası uhut burası çanakkale
senin yüzün de hilal
senin yüzünde yıldız

gece şehre yağan yağmur var
suyun suya karışması var
o yağmazsa acıya katlanılmaz olanı var
sese ses vermesi var
rüzgarın önünde savrula savrula
yıldırımla, şimşekle, gök gürültüsüyle
yer ile gökleri birleştireni var
göz pınarına düşeni, yanaktan süzüleni
kana tere karışanı var

cennet hatırası kılanı var

boydan boya kırılmış bir aynadır artık kalbim
yerlere düşmüş bin parçaya bölünmüş
sonbahar yaprakları gibi bir bir dökülüyorum
gökten yağan yetmiyor
yıldız ayazı bir tek gece de bitmiyor
bitmiyor harelenmiş hayaller
isyan, çılgılık, cinnet, tekbir, kurşun sesi
olduğu yere diz üstü düşmüş
sonra boylu boyunca
bakışlar kaldırılmış göklere

göçtünüz, menzile vardı her biriniz...
Allah yolunda, vatan, millet, bayrak yolunda
kutlu bir göçtü sizin ki
can teslim ettiniz kutlu nesillere
ey üzerinden tabutlar taşınan şehir
gün gelir sokakların da terk edilir bak
bir temmuz gecesi sonsuza değin

sonra geleceğimizi düşünüyorum, düşünüyorum
zıpkın gibi gençlerimizi
aşkla bağlı olduğumuz toprağımızı...
gözümüzden yaşlar döküle döküle,
yüreğimiz kanaya kanaya,
kalbimiz kırıla kırıla...
umut her şeydir şu hayatta
umut sensin
şehidim

redfer

İlyas Kaplan

Seni yaşamaya mecburum anda

içimde bir ateş bir ateş ki
yanıyor, yakıyor
kıvılcımlar saçıyor üzerime
her zerrem sessiz ilticalar da Anda

yürüyor gecenin koyu karanlığı pencerelerden
zeytin karası gözlerinden
mevsim mevsim
kar beyaz çığlıklar dökülüyor
kentin puslu sokaklarına
ışıkların söndüğü vakitlerde
içimdeki alevler aydınlatıyor geceyi
nereye adım atsam hep sana rastlıyorum Anda

efsunlu gecelerde düşlere karışıyor sağanaklar
öyle bir güneş tutulması ki
her dakikası
buzdan aynalarda sevgileri vuruyor en ince yerinden
içine çekiyor beni
zifiri zindanlar yaşıyorum Anda

ateş böcekleriyle örülü gece
sana sunulmuş bahar çiçekleri
damarlarımda dolaşan kan gibi sana esirim
mavilerin boşluğuna uzanıp masallar anlatsa bana evvel
bir sevda masalından bir aşk meleği
alevleri yağmalanmış eski zamanlardan
seni bana getirse Anda

bir yaz mevsimi
yanıyor kızılca gökler
yanıyor umutlarım hayallerim

geçiyorum içimde ki taş duvarlardan
elimi uzatsam sanki dokunacağım senin kaderine
senin kadar sevemesem de seni
seni yaşamaya mecburum Anda

redfer

İlyas Kaplan

Sıcak bir düş gibi

dışarısı çok karanlık, çok soğuktu
rüzgar acı eserdi gecelerce kışın
duvarlar bile nefesimizin buğusuna sokulurdu
bir dev gibi
korkardım üzerimize düşen gölgelerden
hem fırtınadan, hem karanlıktan,
hem de kardan korkardım ben

karların üzerinden yürür gidermiş soğuk
ormandaki hayvanlar da çok korkarlarmış geceleri
kimi kimseleri yokmuş
çıplakmışlar
soğuktan tiril tiril titrermiş ağaçlar da,
korkudan donup kalırlarmış
dedem masal anlatırken hep ben onları düşünürdüm
uzun uzun masallar anlatırdı dedem
türlü türlü masallar

derdi hep
bu benim nehrim bak,
bu benim göğüm
bak bu benim toprağım
benimle aynı kökten bu dağ taş
benimle aynı soydan bu kış bu karlar
mevsimler benim anamın oğlu
ağlayan rüzgarda anam

anlatırdı çoğu zaman
düşmanlarla dolu kış gecelerini
bir gün biri saldırırmış, bir gün öteki
evleri yakar, önlerine kim çıksa öldürürlermiş
aman vermezlermiş hiç kimseye
kimseye acımazmış düşman
ölüm üzerine ölüm,
kan üzerine kan
su gibi akıyormuş
geceleri sabaha kadar
bir felaket ki korkunç bir felaket
korkunç felaketlerle geçen hüznü yıllar

benim dedem
nice nice savaştan sağ çıkmış,
nice zaferler kazanmış
bir uctan uca doğarken güneş
şahidiymiş kaç gün ışığı.
hangi tepenin karlı doruklarına uzanan
kaç tane, kaç adet kaç göçmen kuşu
sayısız, hesapsız kaç ölümün şahidiymiş

dedemin kahramanlıklarını izlermiş güneş
bir vadinin üzerine çıkıp hayran hayran
her tarafı karlı sıradağlarla,
yeşil ormanlarla
göz alabildiğine uzanan denizde izlermiş
koyu mavi yüzeyinde beyaz dalgalar koşuşurmuş
dalgalar çok uzaklardan gelirlermiş

uzun uzun masallar anlatırdı dedem
dağları, yol uzadıkça yürüyen dağları
kivrıla kıvrıla göğün tenine dokunan dağları
dökülürmüş semalarından gönül hanesine
her cismin üstüne rengarenk ışıktan gölgeleri

akarsuların ninnisiyle ruhu huzur bulurmuş dedemin
bir anne şefkatiyle okşarmış saçlarını rüzgar
başının üzerinden geçerken her sabah.
parlak köpükler, renkli çağlayanlar akıl almaz armoniler eşliğinde
ne çok heyecanlar yaşamış dedem

masal içine masal sığdırırdı dedem
topraktan fışkıran bahar kokularından bahsederdi
vadilerden denize doğru sıralanmış
ip gibi uzayıp giden ince loş ufuk çizgisinden
yerini yurdunu bırakıp yığın yığın
bin bir çeşit neşeyle
mavisinden,safranı sarısından, mor kalın yapraklara,
usulca düşen yağmur damlalarından bahsederdi

benim dedem cengaverdi
yeleleri aleve bürünmüş
ay ışığıyla tutuşturulmuş
devasa bir küheylan üzerinde
hiç kimsenin daha evvel görmediği
mavi düşlerden
nurdan bir ışığın aydınlattığı
bir başka memleketin cengaveriymiş

sesi sıcak, sımsıcaktı elleri
anlattıklarının her zerresi gönülden akardı sanki
ümitler sarardı kalbimizi

fısıldardı çok eskilerin masallarını
çok müstesna duygularla dört bir yana
en sırlı zamanlara alıp götürürdü
kıpır kıpır oynayırdı kalbim
heyecanlanırdım her bir kez
çok müstesna anlar yaşatırdı dedem
sıcak, sımsıcak
bir sıcak düş gibi

redfer

İlyas Kaplan

Sıcak bir düş gibi

dışarısı çok karanlık, çok soğuktu
rüzgar acı eserdi gecelerce kışın
duvarlar bile nefesimizin buğusuna sokulurdu
bir dev gibi
korkardım üzerimize düşen gölgelerden
hem fırtınadan, hem karanlıktan,
hem de kardan korkardım ben

*

karların üzerinden yürür gidermiş soğuk
ormandaki hayvanlar da çok korkarlarmış geceleri
kimi kimseleri yokmuş
çıplakmışlar
soğuktan tiril tiril titrermiş ağaçlar da,
korkudan donup kalırlarmış
dedem masal anlatırken hep ben onları düşünürdüm
uzun uzun masallar anlatırdı dedem
türlü türlü masallar

*

derdi hep
bu benim nehrim bak,
bu benim göğüm
bak bu benim toprağım
benimle aynı kökten bu dağ taş
benimle aynı soydan bu kış bu karlar
mevsimler benim anamın oğlu
ağlayan rüzgarda anam

*

anlatırdı çoğu zaman
düşmanlarla dolu kış gecelerini
bir gün biri saldırırmış, bir gün öteki
evleri yakar, önlerine kim çıksa öldürürlermiş
aman vermezlermiş hiç kimseye
kimseye acımazmış düşman
ölüm üzerine ölüm,
kan üzerine kan

su gibi akıyormuş
geceleri sabaha kadar
bir felaket ki korkunç bir felaket
korkunç felaketlerle geçen hüzünlü yıllar

*

benim dedem
nice nice savaştan sağ çıkmış,
nice zaferler kazanmış
bir uctan uca doğarken güneş
şahidiymiş kaç gün ışığı.
hangi tepenin karlı doruklarına uzanan
kaç tane, kaç adet kaç göçmen kuşu
sayısız, hesapsız kaç ölümün şahidiymiş

*

dedemin kahramanlıklarını izlermiş güneş
bir vadinin üzerine çıkıp hayran hayran
her tarafı karlı sıradağlarla,
yeşil ormanlarla
göz alabildiğine uzanan denizde izlermiş
koyu mavi yüzeyinde beyaz dalgalar koşuşurmuş
dalgalar çok uzaklardan gelirlermiş

*

uzun uzun masallar anlatırdı dedem
dağları, yol uzadıkça yürüyen dağları
kivrıla kivrıla göğün tenine dokunan dağları
dökülürmüş semalarından gönül hanesine
her cismin üstüne rengarenk ışıktan gölgeleri

akarsuların ninnisiyle ruhu huzur bulurmuş dedemin
bir anne şefkatiyle okşarmış saçlarını rüzgar
başının üzerinden geçerken her sabah.
parlak köpükler, renkli çağlayanlar akıl almaz armoniler eşliğinde
ne çok heyecanlar yaşamış dedem

*

masal içine masal sığdırırdı dedem
topraktan fışkıran bahar kokularından bahsederdi
vadilerden denize doğru sıralanmış
ip gibi uzayıp giden ince loş ufuk çizgisinden
yerini yurdunu bırakıp yığın yığın
bin bir çeşit neşeyle
mavisinden,safranı sarısından, mor kalın yapraklara,
usulca düşen yağmur damlalarından bahsederdi

*

benim dedem cengaverdi
yeleleri aleve bürünmüş
ay ışığıyla tutuşturulmuş
devasa bir küheylan üzerinde
hiç kimsenin daha evvel görmediği
mavi düşlerden
nurdan bir ışığın aydınlattığı
bir başka memleketin cengaveriydi

*

sesi sıcak, sımsıcaktı elleri
anlattıklarının her zerresi gönülden akardı sanki
ümitler sarardı kalbimizi
fısıldardı çok eskilerin masallarını
çok müstesna duygularla dört bir yana
en sırlı zamanlara alıp götürürdü
kıpır kıpır oynayırdı kalbim
heyecanlanırdım her bir kez
çok müstesna anlar yaşatırdı dedem
sıcak, sımsıcak
bir sıcak düş gibi

*

redfer

İlyas Kaplan

Sonsuz mavilik

ömür boyu hiç ummadığım bir yerlere götürür beni
evvel emirde zihnime yerleşenler
kimselerin görmediği,bilmediği
öylesine içime, kendi geçmişime
incirde acı süt kokusu,
asmada aşk öpücüğü üzüm

*

kimsenin görmediği içlere dalarım
temas ederim,dokunurum
unuttuğum her sır cevapsız
öyle bir nahkumiyet ki bu
derin uykularına yatarım sonsuz maviliğin
sessizliğinde nefessiz,ritimsiz
umutla direnen bir dip akıntı saklarım
alnımın hatsız çizgilerinde
ebet sonsuz

*

kırık bir kalpten düşen her acı ağlatır beni
terk edilmiş sevgililerin hep kucığına dökerim gözyaşlarımı
öteelerde bir yusuf kurtulsa kuyudan
umutlar başka zamanlardan yetim ve öksüz
her sevdanın menekşe kokusuyla yaralanırım
gökleri çatlatacak aşklar ağırlanır kalbimin odacıklarında
en uzak köşelerinde en küçük zamanlarında

*

çığlık rengi resimler asarım duvarlara
yüreği kundaklanmış aşkları da
kalın hatıraların sarıp sarmalayamadığı
nabızıyla yürür damarlarımda hüznün
her aynaya baktığımda gözlerime

*

hep yakındır,çok yakındır hüznünler
aynaları kırarım yüzerim derisini gökyüzünün
yüzüme kan doluşur, dudağıma ısırap
her saniye bin pıhtı çıkmaz sokaklarında
yalnız odalarında terli özlemler saklarım
kanadı kırık yüreğimin

*

yakalanırım,sobelenirim sessizce
hiç gitmeyeceğim şehirlerde,
hiç tanımadığım sokaklarda.
pencere önlerinde açılan rengarenk çiçeklere
dökülen sular önce yüreğimi serinletir
dayarım şakaklarına nefesimi

*

hüzünler bir tufan, bir yangın ölüsüdür
damarlarımda dolaşır binbir türlü

redfer

İlyas Kaplan

Şafak zamanları

en koyu karanlığı, ışıklar aydınlatır
tüy kadar hafif kutlu zamanlar düşer geceye
yedi kat gökleri ayaza keser kış geceleri
sevinçlerle aydınlanır göklerin yüzü
ta fecir vaktine değin,şehrin caddeleri

buz tutmuş kilitleri gıcırdarken
aheste aheste açılır,paslanmış bir demir kapı

*

münzevi acılara ömürler biçilir
melekler üşüşür, ezan sesiyle yatsının göbeğine
ısısı alınmış ateş kadar şefkatli
boyunlar bükülür,özgür bırakılır kalbin dizginleri

evlerin üstüne savrulur karlar,
tutmeyen bacaları soğuklar ısıtır

*

üfler yıllarca içinde biriken ateşleri
gezinir göğsünde sancılara vurulmuş bir ürperti
ölüm armağandır o an
hediyeinin en muhteşemi sunulur aşklarına

aydınlanır ufukları kış mevsiminin
hayallere yansır artık vuslattan düşünceler

*

en ince yerinden bölünür şehrin denizi
bir kuşluk vakti hasretin avlusuna koşar adım
bulutlara yansıyan delice sırlar bırakılır
özlem müjdeli gözyaşı damıtır en derin ayrılıklar

tenha karanlıklar bir kor demdir ateşten kalan
kaynayan su değil gönülden bir sevdadır artık

*

dumanı ah ile çıkar da külleri göz yaşına karıştır
yakınca acıtır alevin cinnet yüklü bedeni
ölümcül çılgınlık süzülür gökyüzünden
yakar geçer her damla yağmur
rüzgarla yaprak gibi bendini yıkan ırmak gibi

acılara meftun pişmanlık dolu sancılar gibi
son karanlık zamanı, en saklı günahlarla

*

yüreklerin en derinlerinde,
güzel rüyaların görüldüğü kaç gece yaşanır
her kutlu doğum sema mavisine dönüşür
en yücelerden kalplere bir rahmet gibi süzülerek
huzme bir nur serpilir şafak zamanlarına

aydınlanır seherleri kaç gündüzün kaç solgun rengi
yaşlı dünyanın son sabahları ıssız ve sessiz
hercai ışıklar gibi doğar güneş özlem iklimlerine

redfer

İlyas Kaplan

Tam zamanı

şimdi tam zamanıdır yeni bir şeylere başlamanın
ya da vicdan aynamızı ayuğlarımızda tutmanın
uzun süredir kırgın olduğumuz eski bir dostun
eskimeyen sesine merhaba demenin
sesinde eskimenin tam zamanıdır

*

aşkı hücrelerimize içimize çekmenin
aşkı solumanın, yudum yudum, nefes nefes
aşka teslimiyetin aşk sarhoşu olmanın
kirlerinden ruhu arındırıp yanmanın...

*

yürekte titretmenin
kendinden geçip aşkın sırrına ermenin,
gözyaşları akıtmanın kalbe dokunmanın
şevkle inlemenin tam zamanıdır şimdi...

*

rüzgar gibi aşka doğru esmenin
rüzgar önünde bir kuru yaprak olmanın...
kendini aşkın rüzgarına bırakmanın
tam zamanıdır şimdi...

*

aşkın kanatlarıyla sonsuzluklara uçmanın,
kalbi aşkla boyamanın
hayalin erişemeyeceği nurlara karışmanın,
aşk denizine akmanın tam zamanıdır şimdi

*

seherlerde aşk sarhoşluğuyla secdeye kapanmanın
elleri semaya kaldırıp aşk ile yalvarmanın
aşkı ile sızlanmanın
hakkın davasına benliği adamanın
hakka sunulmanın tam zamanıdır şimdi

*

varlık sahasından kaçıp yokluk sahasına girmenin
aşıkların hallerine bürünmenin ...
adım adım manaya yürümenin tam zamanıdır şimdi

*

redfer

İlyas Kaplan

Taze simit kokusu

ışık benekleriyle dolu sisli bir derunilik içimde
hiç bir şekle bağlı olmayan
akşamın morunu kırmızısını seyrediyorum
ufka yayılmışlar bir bir
gökyüzünün çehresine

bir akasya ağacının bembeyaz çiçeklerinde
bir huzme öylesine soyunmuş
mütemadiyen bana doğru akıyor
behemehal içimde garip bir vuslat hissi
taze simit kokusu gibi

göğün gittikçe değişen rengini görüyorum
duygularım eşya ile yaptığı temaslara benziyor
her şey kendi içinde kendisinden bir parça
yorulan renkler zifir kılığında
geceye deruni sağnaklardan selamlar gönderiyor

eski kentlerin harabeleri gibi
puslu sokaklarına serpiliyor fırtınalı akşamlar
her karanlıkta yağmurlar büyütüyor özlemlerimi
her solukta biraz daha

karanlığa bir gölgenin üfürdüğü bir boğuk sesle
hiç bir gürültü çıkarmadan
yükseliyorum kara sarı bir duman gibi
hep yitik duyguların ardından
sükutun kutlu eli değiyor gözlerime

sürerlerdi hani hayallerin arasından eski zaman sevdalarını
ateş sıçrardı üzerlerine,yandıkça kaybolurdu işte öyle
tizleşip kezzap gibi keskinleşen
kaçan uykusunu arıyor gözlerim

redfer

İlyas Kaplan

Tennure

gölgeler uzuyor güzün solgun yaprakların altında
eriyor vakit, kayıp gidiyor saatler

*

alaca saatlerin hoyratça tırmaladığı
sağır zamanlarda bir çaresizsin
amansız kuyulara itilmiş bir yetim
elinden tutan yok, güneşin bile
loş kentlerde bir yalnız adamsın

başını kurtaramıyorsun göğü kana bürüyen
yıldızları karanlığa bulayan akşamların aldırıışsız geçişinden

*

avuçlarında gül kızılı bir dua
nefes nefes solan hayatın özünü damıtmaya çağırılıyorsun
ellerinle elini tutamadığın sonsuzluğa
tükeniş rüzgarlarından uzak saçlarını
ahrete uzat şimdi

bir türlü aynalara sığmayan yüzünü
sonsuzluğa akıt şimdi

*

gözler yeni ayuntular arıyor renkli kuyularda
bir göz kapağının ardına savruluyor kimlikler
bir cehennem alev alev yanıyor
rahmet yağmurunun altında ıslanıyorsun şimdi
yalnızlığın alakasını sonsuz komşuluğa çeviren
kutlu yolu adımlıyorsun şimdi

birikiyor vuslat müjdesi
bekliyor sonsuzluk kodesi

*

kalbi olan taşlar taşıyor
kan pıhtısı duvarına çengellenen
ılık maviliğe dokunuyor heyecanlar
bir türlü içine sokulamamış
bir dip akıntı olarak ne kadar da uzak
haydi binlerce yıl boyunca yolunda yürü

yokuş yukarı çıkmak ta bir akıştır
gönlünce yürümekte

*

nasıl aslına dönmesin zeminler zamanlar
nasıl tutulmasın burçlar felekler
gök ile yerin arasında hangi varlığa adansın ya
ya hangi renk ile iltica etsin dallarına çiçekler

rüyada olsa ermesin mi
tennure kelebekler

*

hiçlikten kurtaracaksa izinde yürü
bütün zamanların en güzel yağmurunun
kalbe kilitlenen hemen her şey
bir mekana endeksli
delip geçen yakıp kavuran oklar fırlatıyor
düşmanın yakıcı siperine
o kadar derinden bir o kadar sessiz

inşa ediyor gizli saklı mahşer arenasını
çekiyor anaforuna
teneffüs edilen her nefesi

*

zaman üstüdür içimize kıpır kıpır sokuluveren
yağma edilircesine sıyrıldığımız kentler şimdi
bir garip yolculuk ,bir garip hicret ki
yönü ne güneyden kuzeye ne doğudan batıya
kalıptan kalbe, dıştan içe doğru

*

enfüsi cihadını
yeni ufuklarda sürdürmeli
kendine devlet olmaktan
kendine devlet edinmeye

sabaha uğra saba yeli
heceler yarım yamalak heyecanlar salkım saçak
kuşluk vakti ışıklar , gönlün ışığıdır

*

ele değmiş bir ele
cihanca cihan feda

REDFER

İlyas Kaplan

Teslim alıyorsun ruhumu gizli sancılarla

kimselerin uğramadığı, kimselerin adım atmadığı,
kimselerin başlamadığı yollara çıkıyorduk şehrin dehlizlerinden
düşmeysin diye, senin elini ilk tutan bendim
sen ve ben, tutuna tutuna yürümüştük
ümitlerin mavi gözlerine

*

seviyorum,sevmekten daha çok
başkasının seni sevmesinden de çok
herkesin yokluğunu kanıksayacağından
seni unutacağı zamandan daha çok

*

aynı hasretin çilesindeyim,
sende görüyorum,sende buluyorum umudu
yeniden var oluyorum senin yanında
sana geldikçe, seninle yan yana yürüdükçe,
sürgünlerin uzağına düşürüyorsun sancılı bekleyişleri
ben seni sır diye tutarken kalbimde,
sen beni tutup kalbinin çöllerine atıyorsun

*

sancılı gecelerin karanlığında yitirilmiş
son güzergahımsın
çaresizliğimin sesini duy artık
bunca ayrılıklar değil beni mutsuz eden
bir ummansın sen, sevgin uğuldar derinliklerimde
bir şahikasınsın sen, şevk ile yürürüm yokuşlarında
kalbi bir yakınlıksın

*

sen benim göğsüme koyuyorsun başını,
ben senin saçlarını tarıyorum
sessizce tutup iki yakasından kalbimin
ümitli bekleyişlerini anlatıyorum sana

iç çekişlerim senin bakışında değer buluyor sadece
birbirimize tutunuşumuz ne güzel öyle

*

katıyorum nefesimi,sevgice bir tevekkülün dizi dibine
teslim alıyorsun ruhumu gizli sancılarla
söylenmemiş arzuları kar tanesi yumuşaklığında avuçlarına indiriyorum
tutunuyorum sana, adını söylediğim her fısıltıda

*

susatıyorsun beni ama kimseye dert yanmıyorum
sade sana gösteriyorum dudağımın çatlağını
suyum oluyorsun,sustuğum sen,susadığım sen
ekmeğim oluyorsun, çorbam, tadım tuzum...

*

bir rüyanın görölme safhasında
önce yumalım gözlerimizi, uyuyalım, uyuyalım,
ruhumuzun bütün imkansızlıklarından arınıp
gidesiye kadar uyuyalım
mutlu düşlerin, parlak gümüşlere döndüğünü görelim
bakışların tatlı gülüşlere durduğunu yaşayalım
ayak altına kor değmiş karlar gibi eriyelim
aynı sırra tutunup,sonsuz akibetlere akalım

*

ne kuytularda, ne gölgelerde, ne kapılar ardında
ne duvarlar arasında
beraber örüyoruz saklı bahçemize giden yolu
hayallerimizi, sevdalarımızı, heyecanlarımızı birlikte saklıyoruz
deli dolu zamanlarımızı beraber
çiziyoruz şehirleri, denizleri, gölleri, nehirleri,

umutlar senin avuç içlerinde büyüyor
dönüşlerin hepsi sana,hayaline, hatırana

*

yürüyorum sessizce Şehrin kaldırımlarında
ak köpüklü bir deniz gibi alıyorsun beni
mavi gözlerine katıyorsun
derinlere çağırıyorsun kum tanesi ümitlerimi
geçiyorum başka ummanlardan
terk ediyorum siğ suları

*

elimde fırça aynı, boyalar aynı,
aynı tabloyu tamam etmekteyim hala
aynı aynanın gamzesine düşüyor nazarım
aynı zamanı harcıyorum nefes nefes
aynı sokağa aynı hasretle bakıyorum durmadan
yüreğimin terini aynı hasretin içine d Ő r yorum

*

toprak ve ateş kadar doluyum
sevmeyi en çok hak eden kadar dolu dolu
sevildiğini bilenlerin farkında olduğu kadar

redfer

İlyas Kaplan

Tuğyanlar düşer yüreğimin boşluğuna

Nahoş bir ürperti baştan aşağıya dolaşır bedenimi
Hülyalar birden çoraklaşır yapayalnız kalırım
Hayret veren bir sessizlik büyüleyici bir dolunay gecesinde
Yorgun düşer umutlarım yeniden
Temizlenip hatıralardan gökler kadar özgürleşirim

*

İçinde barındırdığı günahlar zihnimin yüklenemeyeceği cinsten
Yeni baştan mütalaa ettirecekler bana yalnızlığın sırrını
Lambanın ışığı upuzun kış gecelerini öylesine yaşamış ki
Hayaletler görürüm, düşlerimi bırakırken aynanın ortasına

*

Aşmayı beceremediğim geçitleri yine ben yıkarım
Yerine çocuk düşlerimi ben getiririm o bembeyaz yeleli atlarla
Haz alma dürtüsüyle günaha dokunurum
Bir hevesle yok ettiğim cenneti tutamam avuçlarımda

*

Yeniden doğmalar o azgın arzulara mahkum
O nöbetsiz yanılmalar zindanlarımda tutuklu
He gece kaf dağında bir nar ağacı görürüm
Padişahları köle, köleleri padişah olmuş
Züleyhaları beni sonu olmayan arzulara çağırır

*

Yapayalnız tek başıma bunca izzetten sonra
Akabinde sevaplarım serpilir yalnızlığın en uzağına
Ruhumu alıp götürürüm bambaşka mekanlara
Yeniden rüzgar olurum, yeniden süzülerek karanlığa

*

Secdeme sonsuz ışıklar ekilir dualarla beraber
Körü körüne tuğyanlar düşer yüreğimin boşluğuna
Her gece bir cezanın maskaralıklarını yaşarım
Şafağa dokunan bir nur dağlara erişen bir ses gibi

*

Öldürdüğüm bütün saatlerden bedenim suçlu
İki menzil arasında hasletlere müptela
Bir sevgi duygusuyla kalben birbirine perçinlenmiş
İhtiraslara sürüklenmiş yasaklardan ibaret

*

İzleri bir iç duyumun cismani suretleri
Şüphesiz tüm ruhani yetenekleri arzulara boğulmuş
Her neşesi yakuttan bir köşk mesabesinde
Gecelerimi büyüleyen ellerimle öldürdüğüm saatler

redfer

İlyas Kaplan

Umutlar en derinlerinde saklı

her yanımlı uçurumlar sarmış
beni yutmak isteyen
sürükleniyorum uçurumlara yavaş yavaş
uçurumlara itiliyorum
uçurumlar karanlık
zifirikara uçurumlara esirim
inlemeler kara sevdalara karışıyor
kör gecelerde

*

birbirinden gittikçe uzaklaşan zıt kutuplardayım
uzaklaştıkça derin bir özlem
yakınlaştıkça derin bir hüzün
uzaklaşıveriyorum köhne dünyanın ikiyüzlülüğünden
dinmek bilmeyen yağmura aldırış etmeden
yürüyorum köşe bucak uçurumlara doğru
umutlar en derinlerinde saklı
şehir öylesine acıtıyor ki insanı

*

saatin çalmasını bekliyorum uyanmak için rüyalarından
hani bir nefes alıp bırakırken gözün dalıyor ya
bir boşluğa bakıp atlama hissi yaşıyorsun ya birden
başını yastığa koyduğunda gözlerini bir türlü kapatamıyorsun ya
geceleri saatte bir uyanıveriyorsun ya hani
sabah uyandığında aynanın karşısında yine mi
sorusunu soruyorsun ya kendine
pek çok umut biriktirmişim meğer

*

bir şeyleri en yakınındakilere bile anlatamıyorsun ya bir türlü
olmaz diyemiyorsun ya etrafına, kimseye...
en galatından bu dünyaya küfürler savuruyorsun ya
ışık tutan ateş böceği misali umutlar da tek tek yok oluyor ya hani
çaresizlik duvarlarıyla örölü dibi olmayan bir uçurumda olmak gibi
garip bir şey siyaha bürünmüşlük
aynı zamanda korkunun renklerini de taşıyor olmak üzerinde

*

oysaki karanlıklar sırdaş
yara izi gibi bir şey işte
geçmez hiç, alışsınız bir süre sonra
sonra kalmaz ondan geriye hiç bir şey,
soluk bir iz, anca. belli belirsiz...

*

yalnızlığın sınırı ne ki
uzayın sınırının olmadığı kadar mı
yalnızlaşan ruhun hala dinmeyen arzuları kadar mı
bir dağı örten çimen örtüsü kadar mı
en karanlık gecede bir kibritin verdiği ışık kadar mı

uçurum bensem düşünün bana düşenlerin acısını

*

redfer

İlyas Kaplan

Umutlarımı düşürdüm elimden

ben bahar mevsimini severim en çok
papatyalar, orkideler, zambaklar gibi
her renkte çiçek, her renkte deniz, her renkte...
özlemini düşürüyorsun gönlüme

adanmış bir zaman gibi rüyalarım giriyorsun
beraber çağrılıyor her defasında
bana seslendiklerinde, sen cevap veriyorsun
senin adını söylediklerinde ben
sanki senin kulağına benim ismimi okumuşlar
sanki beraber büyümüşüz

aynı çocukluğun cennetinden süzülüp de inmişiz yeryüzüne
senin uçurtman benim elimden göğe kaçmış
benim bilyelerim senin avuçlarında çamurlanmış
birlikte dönüp bakıyoruz eski sokaklarda unuttuğumuz özlemlere
birlikte utanıyoruz kırdığımız pencere camlarından
ben seni kenara çekiyorum
usulca kokluyorum saçlarının buğusunu

gizdiğim resimlerin sınırlarında durduruyorsun beni
vaktin kırmızı ışıklarında uslanıyorum
yokluğun zifirinden sıyrılıyorum
birbirimizin sınırlarında buluyoruz gözyaşlarımızı

senin sınırlarını ben ihlal ediyorum
benim sınırlarımı sen
senin sınırlarında nöbet tutuyorum şimdi
körkütük aşık

sarhoşluğunun verdiği o büyülü anlara kaydı düşlerim
dilsiz bir umarsızlıkla yan yana olduğumuz bu akşam
ne kadar da inanılmaz kılıyorlar geceyi
yakıcı bir kıskançlıkla tüm aynalar tuz buz
sızan ışığı alnına dokundurabilirim,
şah damarı yakınlığında kalbine akabilirim

kapatmışken kapıları, zindanlamışken yaralı yüreğim,
nasıl koşarcasına vardım sana
dört mevsim dertli geçti
beşinci mevsimim ol istedim
bir yıldız yağmuru gibi aktın gönlüme
yarı yanık,yarı küflü kalıntılardan oluşan
ümitlerimin göğüne varlığınla dolunay oldun

beraberce ne savaşlar yapmıştık tutkular içinde
ne kaygılar, ne korkular içinde kıvranıp durmuştuk
ne çöküntüler yaşamıştık...

nereden bilecektim canımı acıtacaklarını
gözlerimin yaşı yanağına akıyor bak
umutlarımı düşürdüm elimden
bak beraberce ağlıyoruz...

redfer

İlyas Kaplan

Vaveylanın düştüğü yer

ıçım üşüyor
kopuyor fırtına
yer gök inliyor
kar yağıyor
ilmek ilmek hayaller dokuyorum

ıldırıyor rüzgar
ırpınıyor esrarengiz karanlık
sürgün bakışlar mühürleniyor geceye

*

yığınla ses çöreklenmiş göğsüme
maziden zuhur eylemiş uğultular
duygular ürperiyor ayazlara muttasıl
taş kesilmiş de uyuyor
şekilden şekile giren her nefes

ruhumu boğuyor gökyüzünün mavisi
yeni bir masal perisi
beni çekip alıyor kılcal damarlarımdan

*

güneşin battığı her yer
soğuk ayaz
kardan zaman
dağınık, kırık dökük, derbederim
sokaklarda dolaşıyorum saatlerce
la havle deyip

içimdeki vaveylanın düştüğü yerde
temaşaya dalmış
bir yıldız kayar ötelerde

*

her yer karla örtülü
soğuyor benim
kanımı donduruyor
kalbimi durduruyor soğuk
ciğerin her iki canibine temas ediyor
girişiyor her inine
gayet sessiz, sedasız

düşmüş yuvarlanmış saçaklardan
şu bir buz kütlesi
zerrelere bölünüyor gönlümün silsilesi

*

camda ki pusuna anlatıyor derdini
vecde gelmiş kar taneleri
esrara bürünmüş müphem gölgeler
loş pencerelerde

bir sırrın adını kulağıma fısıldıyor
gizli sevdaların en son kadını
şehrin kaldırımlarında kar kokusu

*

maşeri izdihamdan kurtulmuş
en beyaz müjdelere süzölmüş karlar
tatlı bir anın hülyasından
bir sessizlik bir sükut sarmış ortalığı

zihnimde dağılıyor yankısı
billurlaşıyor şuurum
kardan bir enkaz yığıntısı kalbim

*

redfer

İlyas Kaplan

Yağmur yağıyor üşüyorum

çözsem muammasını sonsuzluk rüyasının
dolansa boynuma ışıktan kollar
sihirli elbiselerle girsen göğün mavi kapılarından
açsa esrarını gök perde perde
kaybolan yüzünü görsem göklerde

bir kiraz mevsimi
ah... bir gelebilse
ağaçlardan, çiçeklerden konuşsak biraz

*

sensiz yaşamının bedelini ödüyorum
çıkamaz sokaklarında yoğun bakımda yüreğim
yanıyor bir avuç gök, içinde yanıyorum
baştan aşağıya sen tutkusu karışmış ruhuma
sıtmalı arzular vuruyor kalbin tellerine
sensiz gökkuşağında renkler de yok
sensiz kaldı fesleğen çiçekleri...

hiç aklımda yokken ansızın bassan zilime
açsam tüm kapıları
ah... bir gelebilse

*

bu şehirde yaşadığını biliyor olmam benim için kafi...
eyvah ki
sürgün sancılarda eflatun düşünceler çoğalıyor
seher yürüyüşleriyle geçiyor beyaz saatler
seni benden çıkarsam geriye ne kalır ki
bir kaç damla hüznün...
bir kaç kırık kaldırım taşı ...

eski resimlerle yad ederdik hatıraları
anahtar paspasın altında
ah ...bir gelebilse

*

zuhur etmiş yağmur kuşları
serin bir yağmurla nefesleniyor gök
yalnızlığını hücre hücre tadıyor akşam
sureti sana dönüşüyor var olan her şeyin
var iken de yok iken de sen
yağmur yağıyor üşüyorum
zembereği kurulmuş gün bitiyor bak

bin siyah susku çöküyor şimdi
penceredeki çiçeğin saksısına sakladım anahtarı
ah... bir gelebilse

redfer

İlyas Kaplan

Yağmurlar yağar aheste

yağmurlar yağar aheste

gönül kapısında meczup bahar kelekleri uçadursun
nisan yağmurları yağar vuslat kokan bir cennet sabahına
ebruli rahmet taneleri bahar demez güz demez daima ağlar
secdeler kaç yüz defa gözyaşlarıyla ıslanır
ve sonra çözülen her göğün karşısında buzlar gibi
sel olup çağlar başını taştan taş vurup

*

yine ılık rüzgarlar eser ikindi vakitleri
öylece kalakalır encamı mahşeri yağmurların
yazdan kalma yeşil bir yaprağın damarlarında
gökkuşağın son kızılına son vurulan mühür
kim bilir kaç evvelin kaç ahirin rahmeti

*

arzular dalgalanır gecenin tam ortasında
bir lütuf hoplatır yürekleri adeta
kutsi sevinçler salınır ayla yıldızlar arasına
ta uzaklardan bir nefes iner seher yeline
gözyaşlarına siner faslı bahar
cennet mevsimleri yaşatır

*

kalbi kırık çocuk gibi
acıların yekunu toprak kadar değerli
daha yüklü yaşanır miras kalan her çile
ana kucağından mahşer ötesine
hislerle umutsuzluğun yüz yüze birleştiği
en büyük muammanın kördüğümü çözülür

*

vakitsiz aşk sarhoşu teselli arar şehrin bulvarları
tutkuların bedenleri siyah tül ile örtülür
kaybolur mecrasından çıkmış saatler
ağlaşır ıssız caddelerde vizesiz yürek yangınları

*

kaldırımlarda ki yağmurlar ateşin zebunu
uzun bir yolculuğun içine doğru bir keşif bilinciyle yürürler
yolculuk dehlizlere değil aşkın deryasına doğru
girdabında hangi hayaller kurulur hangi rüyalar görülür
ezeli gamın elinde bir o kadar karanlık

*

ümitlerden çağlar duygu çağlayanı sonsuza dek
adeta köpürür ezeli sevdalar
büyülü muhteşemlikler efsunlu ırmak içinde
başlar müştak zamanların yeni bir masalı
sevda ateşlerinin yandığı yeni bir şafağa değin

*

biçare zindan hayatı bir bela bir musibet
her saniye azılı ejderhanın nefesiyle yok olur
yeni bir fecir doğar ecel vakti
heyhat soğuklara aldırmadan ayaza tutulmadan
beyaz benekli yağmurlar
bir beldenin en kuytu noktasına inerler mışıl mışıl

*

yağmurlar yağar aheste hüzzam vakitlerinden
bilindik acılardan ruh düşer toprağa

redfer

İlyas Kaplan

Yalnız gecelerde sessiz kalır gök

boz bulanık göğü bulur karşısında
doğın güneşi yağın yağmuru sabahın ufkunu
göğsünde emzirir mevsimleri geceyi gündüzü
gözlerde ki hüznü, kaygıyı, sevinci
sarı solgun yaprakları rüzgarlara bırakır
her nefesle varla yok arasına uyku

~%~

yeşeren taze başakların ilk sevinciyle
atların nallarından dökülür yıldırım masalları
kayan yıldızlarla aydınlanır elem dehlizleri
melek kanatlarına özgü ışıldar şamdanlar
bir ekmek kırıntısında kurutulur buselerle uyku

~%~

dökülen her damlacık ter kadar mübarek
katran toprağından sonsuz hasatlara
mahzun kalpleri çıkarır zamanın üzerine
sonsuzluğun lezzetine, ebediyet sevincine
asil ruhları taşır çokluktan bire uyku

~%~

tabirleri bilinmeyen bıçak sırtı kadar keskin
kıl köprüler kadar ince
ateş denizlerinde mumdan gemilerce
karanfillerce mor menekşelerce gezinmeye alışık
kutlu düşler kadar açık uyku

~%~

hiç kimsenin bilmediği şeyleri anlatır
ruhlara zümrüt-ü yakuttan kanatlar takar
çoğalır denizin hışırtısı kadar çığlıkça
hiç durmaksızın kızılca parlar güneş
yalnızca kendi aleminde asılı kalır hayatlar
gözlerdeki yaşlarla geçmişteki yıllarla dolar uyku

~%~

solukta ki her nefes bir surete girer
her ay her güneş ışığa boğulur
ilk kez bir kapı önünde açar hanımeli çiçeği
yokluktan toplanmış onca güzel renkleri
bir yığın acıyı bulup çıkarır hüznü
sonra düşleri rüyalara anlatmaya koyulur
bir bedende var olmanın sızılarını uyku

~%~

hiç hiçbir şey öncesi gibi olmaz
ırmagın en son en diri çağltısı
şehrin uğultuları arasında ince vicdan sızıları
sevgiye aşına hatıratını yad eder her kalp
nefesleri boğar ateşli telaşların inleyen tınısı
günahın tortusunu akıllardan boca eder sokaklara uyku

~%~

uykuya dalınca yalnız başına kalır gece
yalnız gecelerde sessiz kalır gök
kürek mahkumlarınca hasret özlemle karılınca
ayın ışığı yıldızlara vurup aydınlanınca gözler
bir huzmecik bir umuda peyk olunca
her şeye vurunca kem zerreler
cehennemi eriten sımsıcak heyecanlarda uyku

~%~

güneşi yeni doğar melek yüzlü bebelerin
çıldırmanın cömertçe harcandığı kabuslardan sonra
amansız bir fırtınadan ateşten uçurumlara atılır.
gül kokan bahçelerden çölün serin rüzgarlarına
kurtuluş gecelerinden ebedi sabahlara vurur uyku

redfer

İlyas Kaplan

Yaprak üşümüő

yaprak üőümüő...
elma dalından düşümüő...

her şey turuncu
masal ıőıldağından őaőaalı sahneler
mest eyleyen parıltılar savrulmuş eylülünden ekime
tepeden tırnağına aşk
yağımur taramıő őağılarını gecelerce
puslu aynalarda
hayal kesilmiş dört bir yan

elma çiğığı velvelesinde
şavkı yansımıő kıızıllığına derin vadilerin
her damla su dört yana dağılmış
őelalelerini sınırsızca akıtmış
hızır ıssızlığında
renk fırtınalarından kurulmuş köprüler

arz üstüne sinmiş sis
büyüye maruz kalmış sonbahar
sihirli parmaklarla dokunmuş
izler bırakmış elma ağacına
masal mevsimlerinden geçiyorken
o kutsal büyücü

*

uykusu mışıl mışıl
gökyüzü muőtulanmıő
uzanmıő melekten bir şafak
ışıklardan çiğıek açmış tan yeri
kıızıl ateşli şarabı köpürmüş toprağıın
çok uzaklardan güz yağımurları
fisıltılı selam göndermiő

turnalar ne zaman büyüümüő
nurdan kanatlar sırtına ne zaman takılmış
ne zaman gözlerine bulanmış hicret
nabızlarına elma çiğığı
kadeh kadeh
kaç füsunlu direniş
kaç efsunlu yolculuk

*

akşamın sisi çökmüş
dal kırılmış yapraklar uçmuş elmalar darmadağın
gölgeler ışıkla oyuna tutulmuş
pencerede buğu
havada su
çıplak dalların yeşile susamış son arzusu

avuç avuç lapa lapa çiğ tanesi
göğün kanadında mavi deniz
şerha şerha yarılmış umman
yıldızlar damlamış nehir suyuna
durmadan, durmaksızın
derin çığlığın çağlayana dönüştüğü

*

bir yanı sakinleşmiş ,bir yanı taşmış
rengini ateşten seçerken güneş
bir başkaya dönüşmüş dokunduğu her şey
kızıla boyanmış her perde
ezeli bir tılsım ürpertisi toprağa sinmiş
ezel bu yüzden
ebet bu yüzden

züleyhanın sırrında
rüyasında yusufun
düşten düşmüş
doğu ile batı arasında şehirler

*

yağmur dokunmuş gözlerine çöl ahusunun
fosforlu çizgilerce desen desen
soğuk mevsimlere atılmış geceler
meskenine sonrasızca yürümüş

engin dehlizlerden gelen dalgalar bir bir
yorulmuş bitkin
vurulmuş sahillere telli duvaklı

muammalı sessizlik dört cihet
cehennemle cennet burada yer değiştirmiş
kendi şifresiyle çözülmüş ses
günler geçmiş mecnundan leylaya
yağmur damlalı...
ay yüzlü...
pembe düşlü ...

yaprak üşümüő
elma dalından düşmüş...

redfer

İlyas Kaplan

Yapraklar ki, bahar kadar taze

içimizde garip oluşumlar
zamana alışılmadık zeynep
mekan alışıldık ölüm ve aşk
terkisinde buhurdan karanfil tütsüleri
bu yüzden doğduk işte bu yüzden bittik

mutluluk vadeden yollar var önümüzde
büyüsü sarıp sarmalar bizi
tozpembe bulutların üzerinde
kaderlerine terk edilmiş gibiyiz zeynep
bu yüzden işte yalancı umutlar

bazen de hayallerimiz yıkılır aldığımız haberle
çarpar gideriz delip geçmek istercesine kapalı olan tüm kapılardan
yüreğimizin içi alev kıvıllığı
korkularına sürüklenen bir zaman kesimi bu olsa gerek...
bir başka alışkanlıklar edinmişiz biz zeynep
galiba bir değişim için başkalaşılıyor ruhumuz
işte bu yüzden değişiyor renklerin görüntüsü

avuçlarımızın içinde tuttuğumuz eski bir yangın
kaç kez tükenmişliğin kızgın ateşine salınırız
içimize gizlenmiş gizli öfkelerin bağ bozumu zamanı belki de...
olası bir düş yaşamı değil bu zeynep
yeniden nefes almalar
bu yüzden işte yeniden nefeslenmeler

önümüzde deniz arkamızda ateş
açılan denizler serinleşen ateşler biziz
ateş bizde...deniz bizde zeynep
bak nihan bakışlı şebnemler oynuyor rüzgarda
yapraklar ki, bahar kadar taze
işte bu yüzden elvedalara alışmışız

izin verilmiyor mutluluğa kavuşmamıza zeynep
bir nebze yanında kalmamızı sağlayacak kadar
bir nebze kelebeğin kanatlarının öpmesine bizi,
bir nebze yüreğimizin ısıtmasına çiçekleri
işte bu yüzden izin verilmiyor
yıldızımızın doğmasına bir düşün göklerinde

dünyaya açılan kapı bir damla kandan ibaret zeynep
bütün tecelli denizleri, bütün aşk fırtınaları da
bir damla kanda dalgalanıp çırpınıyoruz
suya bırakılan bir damla kan gibiyiz
işte bu yüzden renk renk desen desen dağılıyoruz

düşenlerin ilki biz değiliz
kalp acısını unutamayan ilk biz değiliz zeynep
canımıza batan diken belli ki hiç çıkmayacak
hep bir yanı hep yaralı kalacak kalbimizin
kaybetmişiz o kadar çok kaybetmişiz ki
işte bu yüzden kaybedecek hiç bir şeyimiz yok

redfer

İlyas Kaplan

Yemin Olsun

tan yeri ağarıp açılmakta olan şafağa yemin olsun
sütun şeklinde uzamış olan aydınlığa...
birdenbire şuurlara çarpan mutluluğa...
dağlarda ki pınarlara, bulutta ki yağmurlara,
toprakta ki tohumlara, döllerde ki nesillere,
anne rahminden ayırıp evlatlar çıkarana yemin olsun

*

buğday içinde bulunan karıncaya yemim olsun
gözlerin dumanlanıp yaşarıp akmasına...
buluttan yağmur çiselemesine
memeden süt dökülmesine
kararan, karanlık eden, akan, dökülenlere
Rablık hükmüne itaatle sığınanlara yemin olsun...

*

dünyanın sahibine yemin olsun
başka bir suret ve şaşmaya değer bir güzellikte
çatlayıp yarılan tomurcuğa, yaprağa, suya, ışığa, parıltıya...
daha çok inkişaf ederek meydana gelen neticelere
ihtiyaçlarını verip kabiliyetlere göre yetiştirene,
zaman geçtikçe baki kalana yemin olsun

*

doğmakta, doğurmakta, değişip yok olmakta olanlara yemin olsun,
dağlarda ki gizemlere, bulutlarda ki yağmurlara, yerde ki bitkilere,
benzerden uzak engin arzılara,gökteki makamlara
fokur fokur kaynayan cehennem vadilerine
yandığı zaman ateşine, sıcaklığının şiddetine
zehirlerin şerrine, günahların şerrine,
nefsin şerrine, amelin şerrine
şer ve zararlı olabilecek herhangi bir kötülüğe yemin olsun

*

karanlığın girmekten korktuğu dipsiz gayyalara yemin olsun
volkanların yarattığı çukurlara
bin adam boyu derinliğinde ki oyuklara
arşın uçsuz bucaksız meçhul kara deliklerine
batan güneşe,tutulan aya kararan semaya
ansızın gelip çatan hayalet gecelere
şiddetten çıkan bela ve musibetlere yemin olsun

*

ayın son üç gününde kararmış yıldızlara yemin olsun
uğursuzlara,büyücülere,maraz bırakan sihirlerle
ışığın kaybolmasıyla karanlığın basmasındaki akşama
akşam şafağı sönünceye kadar geçen zamana
mehtapsız gecelerde karanlığın yoğunluğuna
ihtiras ile dolup kabaran denizlere yemin olsun

*

boşluğu kaplayan ısı, ışığı ileten cisimlere yemin olsun
oluşabilen, bozulup değişebilenlere
aydınlık tamamen yok olduğu zamana
görünen, görünmeyen duygulara, şehvetlere ve öfkelere
gayp alemlerinde canlı cansız tabiatlara
halis karalara,sırf durgunluklara, düşündürücü sessizliğe
kopacak kıyametlere, doğacak afetlere yemin olsun

*

ruha can veren ruhi feyizler vardır
vicdanlarda bir duygu yüklemesi,telkinler vardır
kalpler de nedamet ateşi, kesin tövbeler vardır
güzel hikmetler, hayırlı sözler, kutsi manalar vardır

*

gerçeklerde bir latif sır vardır
gamlar ve neşeler içinde tavırlar vardır
kızıştığı zaman güneş,cehennem vardır
cehennemin ta kendisi bir kalp vardır
her ümidin vaadi, yeşeren bir zafer vardır

*

deniz yarıldığı,karanlığın çöktüğü zaman
nefislerde düğümlenmiş öfkeler,kinler vardır
Hakkı kabul edici fitratta yaratılmış
nefis cevherler, temiz, saf suretler vardır

*

gönüllerde düğümlü inançlar, tutkular vardır
kokuşu gül olan afsunlu rüzgarlar vardır
muralara karışan yıldız-ı süreyya vardır

redfer

İlyas Kaplan

Yer dinler gök susar

ey benim minarem
gökkubeye edeple uzanan nazeninim
itaate çağırın şaheserim
boyun eğişle yücelen elifim
Allah bir diyenim
yerden duaları toplayıp göğe eriştirenim
gökten rahmeti alıp yere serpiştirenim
bilâlin emanetini bağrında gizleyenim
sağırlaşmasın diye kalpler gizlediğini beş vakit seslendirenim

C*

ey benim minarem
müminlerin gönlünde sevginle, semasında çağrınla yükseldin
sen ki sinanın elinde nakış nakış işlendin
şehirlerin silüetine Peygamber özlemiyle döşendin
Peygamberin mübarek kalbinden geçeni semaya ulaştıran
yer ile göğü yol yol birleştiren
sendin minarem

C*

ey benim minarem
sen de olmasan
şehirlerimizden yükselen her taş kibrimizin boyunu arttıracak
yüzümüzü kızartacak, utancımızı katlayacak
sen göklerimizi süslemesen
gözlerimiz zulmet kulelerine kasvet tepelerine mahkum kalacak
sen ağartmasan semalarımızı karanlık yolumuzu kapatacak
taş yüreğinden suzişli nağmeler doldurmasa kulaklarımızı
halimiz nice olacak

C*

minareler göğe uzanan ellerdir
yalvarırlar arzın sahibine dimdik ayakta kalmak için
minareler okşar göğün saçlarını
güneş ışıklarını dağıtırken
vuslatın heyecanını yaşamaktır göklerin zirvesinde
sessizce beklerler sabahı
heyecanla uyanırlar saba hüseyini ve dilkeşhaverana
üçra bir yerde saklanan
en güzel nağmedir gönüllere dolan ve coşturan

C*

hazların en tanıdık olanıdır geceyi delen sesler
bir Allahüekber sesi ile silkinir gece en koyu yorgunluklardan
buram buram yükselen ulvi bir nida
lahuti bir seda ile gelir kendine gündüzler
ezan-ı Muhammedi yankılandıkça
minarelerden uykusu çekilir göklerin
gönüllerde yanan ateşin alevi körüklenir
pası silinir en koyu kalplerin
arz u sema inler o soluklarla

C*

nice cansız sütunlar ezanla şahlanır
tevhid şahadetle izahlanır
şehrin silüetini süsleyen estetik abideler
taşı mana yapan muhteşem bir sanattır minareler

C*

uzak diyarlarda tanıdık bir ses aradığınızda minarelerden yükselir ezan sesleri
gizlice özlediğiniz sıra akşamlarına davet eder sizleri tarihin en canlı şahitleri
kalkar aradan yüreklerin gurbetliği
gurbet ezan-ı Muhammedinin yankılanmadığı yerdir
gurbet minarelerden mahyaların ve şerefelerin yanmadığı yerdir
gurbet uzak iklimlerin ta kendisidir

C*

göğe yükselen kalem gibi zarif minarelerin üzerine vurur ögle güneşi
muezzin başlar uşşak , hicaz makamından çağrıya
kurtuluşa davet eder insanlığı
özgürlük sadece Rabbin huzurundadır
minarelerden yükselir özgürlüğün heceleri
seslenir beş vakit kalplerin nazlı çarpışlarına
seslenir kendince minareler güneşin tam tepeden arza bakışında
yer dinler gök susar
sadece ezanlar konuşur minarelerden
ezanlar minarelerden doluşur gül yanaklı zamanlara
aşık bir zamana medyundur minareler
aşık vakitlere kenetli

C*

ikindi vakitlerinde
rast makamında yankılanır minarelerden ezan-ı Muhammedi
yüreğin tam ortasında gül kokusu bırakır sanki ,hicaz makamı
alır götürür sevilen ve özlenilen sevgililer sevgilisinin yanına
minareler aşkın en yücesini fısıldar maşukların kulaklarına
ondan duyulur gül kokulu çağrısı, efendiler efendisinin
ondan duyulur tekbir sesleri
sanki zaman asr-ı saadete kenetli
sanki minarelerde bilal-i Habeşinin tanıdık sesi

C*

minareler ki, ayna tutar nazargahına kalplerin
minareler dokunur usulca geçmişe kilitlenmiş ruhlara
ruh huzura erer ezan sesleri yankılandığında
güneş vedalaşırken gündüzle
segah, eviç ve acemaşiran yankılanır minarelerden
tanıdık gecelere selam eder sanki yıldızlar

C*

uzaklıklar yakındır artık
eksiklikler tamam
dinlendirmeye dünden meyillidir minareler yorgun akşamlarını
yatsı vakitlerinde minarelerden
hicaz, uşşak ve bayati yankılanır
gecenin sessizliğine verir yerini minareler
gökyüzü ile sessizce sohbe eşlik eder
sabahlara kadar süren sohbetlerde

C*

uykuyu avutamayan yıldızlardan
gecenin koynuna saklanmaktan haz duyan aydan söz edilir
kürsü, pabuç, gövde, şerefe, petek, külah ve alemiyle minareler
bir elif gibi çekilir göğe
inci gibi dizilir aşıkların gönüllerine
camilerin göğe uzanan elleridir minareler
ezan, sala, temcid, münacat, kaside, miraciyye
regaibiyyeler ile her vakit niyazdadır camilerin elleri
minareler gönüllerde yanan ateşin körükleri
minareler bir ömrün bitmeyen virdleri

C*

ey benim minarem
sana karşı olmak nemrutun safında olmaktır

sana karşı olmak babil kulesine alçalmaktır
sana karşı olmak firavundan emir almaktır
sana karşı olmak hamana taş taşımaktır
sana karşı olmak musanın ilahını yalanlamaktır
dimdik duran bir kölenin göğsüne kızgın güneşte büyük bir kaya bırakmaktır
bağrındaki emanete ihanet
bilâlin sesindeki çağrıya karşı durmaktır
gökdelenlerle ezilen insanlığımızı bir kez daha ayaklar altına almaktır
sana karşı olmak Hakkı yalanlamak
sana karşı olmak Resulün kalbini kırmaktır

C*
(tertip)
redfer

İlyas Kaplan

Yürekte örselenen aşk ateşi senin

sebebi sensin saçlara düşen akların
çilekeş bir yüreği perişan eden acıların sebebi sen
onca günahla kirlenmiş onca isyana rağmen
akan sıcacık gözyaşların sebebi sen

senin eserin damarlarda dolaşan her nebze kan
bir nazarla tutuşturduğun yürek yangınları senin
şafağı kızıla boyanmış ufuklar senin
kalpte büyüyen çöllerin vahası sen
acıyla demlenen hüznün yağmurları senin yüzünden

senin yüzünden ete kemiğe bürünmüş her nefes
sonsuzluğun tam ortasına tüm yıldızları düşmüş
ölümden öte sonsuz beklemler senin yüzünden
yürekte örselenen aşk ateşi senin

sana ait soğuk vadilere savrulan geceler
hafif bir meltemle tozaran kum taneleri
sana ait kurak topraklarda uçsuz bucaksız hayaller
en amansız ayazlarda en soğuk karanlıklar senin yüzünden

senden dolayı paslı bir kalbin sorgusuz sualsiz itaati
boynu bükük arzuların gönülleri okşayan aşk fısıltısı
nehirler gibi akıtılan salkım saçak gözpınarları
insafsız uçurumlara yuvarlanmak senin yüzünden

sana yönelik heyecanları tatmak bir bahar gibi
bir gelincik ürkekliğinde hep taze hep sıcacık
dört mevsim sana yönelik
bir dağın yamacında yalnız yaşamak senin yüzünden

nedeni sensin gecelere kök salan yıldızların
sevmelere müptela kalbin sancılı bekleyişi
filizlenen her aşkın alevleri senin
göğe yükselen gizli yakarışların sebebi sen

redfer

İlyas Kaplan

Zehir zemberek

bir saat benden uzun,
biraz ince
dalgalı dakikaları bir siluet halinde
geçiyor içimden
içimden, içime ,saniye salise

"

kaç vakit ,
en temiz zamanları fışkırıyorlar
ucuma bucağıma
geçmiyor da meretler
lanet olası saatler
vuruyorlar isyan edercesine
tik tak... tik tak ... tik tak..

"

ben zaman içinde,
zaman benim .
zincirinden boşalırcasına,
dökülüyorum
zehir zemberek
ellerim cebimde,
bir kaç zaman kurcalıyorum
tik tak ...tik tak.. tik tak...

"

saat kaç,

hala mı gece
kalbim atıyor ,
elim göğsümde
vallahi yaşıyorum
tik taklar kalbimden
tik tak.. tik tak...tik tak...
saat ,kalbim
kaç kez çarptıysa vakit o vakit

"

düşlerim kadar zaman
göz kapatıp açıncaya kadar,
bir daha ...
kapatıyorum gözlerimi
ruhum akıyor
tik tak... tik tak...tik tak...
saatler bir hiç
milyonlardan biri sadece.
ve ben onlardan biri
bir hiç...

"

redfer

İlyas Kaplan

Zihnim yeşil çimen tarlası

içimde bir öfke taşıyorum bana karşı
beni adam etmek ümidini de yitirdim
bir takım zanlar içindeyim
gözlerim kapalı kıvrım kıvrım beynim kanıyor
fikir kıvrımları arasından akıyor siyah bir kan damlası

bütün piyonlarım son çizgide vezir olmaktan alıkonulmakta
bir köşeye sıkıştırılmış, mat olma vaziyetindeyim
fillerin ayakları altında, tepe tepe ezilmekteyim
zihnim yeşil çimen tarlası
vehimler yeşil, şüpheler yeşil endişeler ha keza

kovulduğum cennetin kapıları bir türlü açılmıyor
köprülerin altından çok sular aktı
bambaşka coğrafya, bambaşka alışkanlıklar içindeyim
bambaşka insanların arasında
yolun sonunda ne çok yolculuk var
donuk bir Şubat soğuğu
bir de yazı hiç değişmiyor
eski insanların mektupları gibi
bolca selam, bolca dua

geçmişten kalan hatıralar kocaman
aydınlık, pırıl pırıl bir gülüş kadar sıcak
en güzeli ceylanlar gibi bakan çocukluğum
vatanım, atam, anam, biraderim, ablalarım
yapraklar gibi ağır ağır yere düşüyor

yurdunu terk etmiş, evinden ocağından kopmuş
huzursuzum yitik zamanlar peşindeyim

ne kadar isterdim,
bir akşam üzeri müjdecî bir ses kapımı çalsa
gözlerimi kamaştıran bir kuyruklu yıldız suretinde
odamı aydınlatsa
ona saatlerce içimdeki fikirlerden bahsedebilseydim
çok isterdim bir akşam üzeri yıldızının
içimdeki düşlerden ödünç alınmış
kocaman kuyruğundan ışıltılar saçarak odama düşmesini

suya yakamoz bırakan yıldızı gördüm yine
bütün pencerelerden denize munis bir ışık döküldü
ışksız kalmadı hiçbir yer hiçbir karanlık
bütün koridorlarda, dehlizlerde, odalarda ışık
kısıklı bir kadın sesi kadar ince sesli
ölenlerin arkasından tıpkı bir anne gibi ağlıyordu
ufkun ötesine öylece unutulmuş

ben yaklaştıkça, büyülü bir tüy bırakarak arkasına
eskişinden daha fazla uzaklaşıyor
bastığım yerler çöküyor arzın ateş merkezine doğru
bir tünel açılıyor sanki beni yutacak
bütün yükseklikler çukura
çukurlar yüksekliğe dönüşüyor
gecenin orta yerinde karanlığın içinde
her bulduğumu kaybediyorum

seçilmiş bir yolun yolcusuyum kutsal mekana doğru
bunca yıllar, bunca kelimeler, bunca cümleler
ateşe atılmakla ateşte yanmak arasında yaman bir hesap bu
aynada her şey temsili her şey mecaz
ve dahi öyle de yakın

redfer

İlyas Kaplan

Zikir

"O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur."

Sevgilisin
mislin yok, benzerin yok, ortağın yok, eşitin yok ve zıddın yok,
ne çoksun, ne üçsün, ne de iki
bütün yönlerden eşsiz, bir tek ve biriciksin
parçasız, bölüksüz, ortaksız, eşsizsin
varlığın vacip, tapılacak ancak bir teksin

Mabudsun;
afaki ve enfüsi başlangıçların mercii sensin
her türlü hamde ve her türlü medhe layik
sayısız, sonsuz güzelliklerin sahibi sensin,
en has ve en seçkin imtiyazsın benim için
yalnızca sana mahsustur kulluğum

Allahsın
ibadetim, secdem, duam Sensin
başkasına muhtaç olmayansın, başkaları sana muhtaç
her yön, her cihet, her mekan senin
cihet ve yönlerden hiçbirinin içinde değil,
yer işgal etmezsin, bir mekanda bulunman akıl dışı
tam anlamıyla tek olan Sensin, eşsiz olan Sensin

Meliksin
kelimelerin, hecelerin, cümlelerin, kitapların sensiz bir anlamı yok,

alametlerin, belirtilerin, nişanelerin bir hükmü de yok.
eserler müessirlerine delalet eyledikleri gibi
her şey Sana delalet eyler,
hepsi Senle olan ilişkisini ifade eder.
varoluşları kendilerinden,kendileri için olmadığı gibi
hep Sana olan ihtiyaçlarını,bağlılıklarını
hep kendi hiçlikleriyle
Senden aldıkları kuvveti, kıymeti ve manayı anlatırlar.

Rabsın
rahman, kuddus, subbuh, sübhan,
alimul-gayb, alaakülli şeyin kadirsin
hallak, haliku külli şey, ahsenulhalikansın
sonsuzluğun üstünde, ötesinde en yüce kemale sahip
zül -celalsın,zül-kemalsın zül-ikramsın
alçaklardan,noksanlardan soyutlanmış
yükseklikleri içine almış aliyyül a'lasın

İlahsın
ne parçadan,ne zatlardan meydana gelmiş bir fiilsin Sen,
ne bir feraziye,ne bir rüya,ne bir hülyasın
bölünemez bir bütün Vacib-il Vucutsun Sen
sen ki maddeden soyutlanmış ve sonsuz bir kuvvetin varlığı
ilk hareketi, başlangıcı,yaratanı, İlahı sensin

Rahmansın
bütün her şey yalnızca Sana,bir nisbetten ibaret

Senin tecellilerine ipuçları bulmuş, hükümlerini öğrenmiş oluyoruz
düşündüklerimiz, çoklukların, adetlerin hiçbirisi değilsin
ne cevhersin, ne araz, ne eczasın, ne kül, ne de cüziyyat
Senin yaratmanla Senin emrinle
hepsi,aşama aşama derece derece meydana gelmiş
Senin varlığını dile getiren delillerin, ayetlerindir

Hakimsin
en büyük sevgi,en büyük haşyet en büyük tazim Sanadır
her türlü hamd ü sena, sana mahsus
hüküm vermek ancak ve ancak sana ait
Senden başka hüküm verecek kim var ki
vahdet-i kamile,vahid,ehad sensin
Senden başka ilah yok.

Hafisin
Hiçbir güzelde bulunmayan güzellikler sende
hepsinden üstün, tek ve yegane güzel Sensin
vücut-i a'la; en yüksek vücudsun
kemali a'la; en yüksek kemalsin
bir taraftan yaratıp, bir taraftan yok eden
ezelde ve ebedde bütünüyle varlığın,mülkün,saltanatı senin
herşeyden önce iken herşeyden sonrasın,
her şeyde zahir iken her şeyden batınsın

Alimsin
duyularımızla ve düşüncelerimizle çizdiğimiz şekil ve resimlerin
birimlerin, sınırların, hiçbirinin izine girmezsin
bilgimizin içinde olduğun halde,ilmimizin ötesindesin

ancak Sana erebilmek için kendimizden geçmemiz gerek
yetmiş bin hicabın vardır senin
açıversen sübûhat-ı vechini; yüzünün tecellisi, celalini
gözle görülebildiğimiz ne varsa hepsini yakarsın, yok edersin
Senin karşısında bulunanlar cümleten helak olmuş olurlar

Kahharsın
bunu sezmek,
vahid-i kahhar; tek yok edici sıfatını sezmektir
bunu sezmek
bilfiil her şeyi Senin gerçekleştirdiğini sezmektir.
zatın, sıfatın, ef'alinle bunu gerçekleştirecek
senden başka kim var ki,
zatında bir olduğun gibi
zatının gereği ilâhlığında da birsın,
rablığında, mülkünde, ilminde, kudretinde de hep bir,
celal ve ikrama raci olan bütün sıfat ve isimler Senin

Kerimsin
bütün nisbetlerin ve hükümlerin, kararlarının gereği
bütün vicdanların ve varlıkların vecd ile bağlandığı haksın
çekim merkezi, odak noktası Sensin
zatında teksin, mevcudiyetinde tek,
rablığında teksin, yaratıcılığında tek,
hiçbir şekilde ortağı olmayan bir tek hakikatsın
onun için ilâhlık Sana mahsus
bütün yaratılmışlar onun için senin emrinde

Latifsin

cennet Senin aklına ve arzuna uygun
adem'in aklına ve arzusuna ters düştüğünde
cennet, kendisine cennet olmamıştı
cennet; iyilik ister, güven ister, teslimiyet ister
cennet; güzel şeyler, zenginlik ister
akıl ister, himmet ister, sadakat ister
cennet mümine bir köledir
efendisinden başkasına bağlılık göstermez,
efendilerin efendisi sensin
cennet, Senin aklına ve arzuna uygun

Kadirsin

aklımız; nimetlere şükretmek için yaratanını tanımak ister,
gelecek nimetlere istek duyduğu için onunla tanışmak ister.
aklımız; Senden başkasına şükretmem der,
aklımız; Senden başkasından dilenmem der.
aklımız; ; şükrü yalnızca Sana tahsis eder
şükür Sana, hamd sana, dua sanadır
Senden başka gidilecek kimimiz var ki
bize hidayet edecek sadece sensin
hayrete düşerecek, huzur verecek, rahata erdirecek,
saadete erdirecek olan kadir Sensin

Raufsun

mutlaka, kadri yüce, şerefi yüksek, şanlı Sensin
som, yekpare, salt, kavi, bütün, Sen.
asla susamaz ve acıkmaz, yemez, içmez
gınavı tamdan, kemal-i a'ladan kinaye
"lem yezel vela yezal; fana olmaz, baka ve daim, Sen
herkesten müstağni, herkes Sana muhtaç
şu gördüğümüz gökleri, yeri ve de bizleri yaratan Rauf Sen
her yaratılmışın doğrudan doğruya yöneldiği muhtaç olduğu Sensin
zatından sudur eylemiş bütün güzellikler Senin bir lütfun

Rezzaksın
Rızkın; sınırlı değil, sonsuzdur
hazinelerin sınırsız, miktarsız, hayal ötesi
fakirler fakiri biziz,
hazinelerin bizlere gizli kalmış
onları açığa çıkaran, karşılıksız dağıtan, veren Sensin
zevkeni, sefasını sürelim diye yaşatan Sensin
hazain-i vücudiyyet, Senin elinde, Senin indinde,
bütün hazineler sana ait
nimetlerinden hoşlanmayı kalbimize ilham edensin
bir hazineden bir hazineye dönüp dolaşan biziz.
Sana sığınıp tevfiz-i umur edeni; işlerini ısmarlayanı
O senin yanında, sen O'nun yanında
muhakkak selamete çıkaran, refaha erdiren Sensin

Ganisin
hem her şeye malik, hem her şeye sahipsin
hem de her birinin sonsuz mülkü Sende
üstünde hiç kimse yok, berisin, haysın, kayyumsun
Seyyidsin, öyle bir seyyid ki, seyyitlik Sende son bulur

Muktedirsin
mağlup edilemez, ortadan kaldırılıp yok edilemezsin
iznin ve müsadeden olmadan Senden cebren hiç bir şey alınamaz
her şey Senin indinde, Senin yanında.
her zaman, her işte iltica edilecek samed ancak Sensin
gönüllerimizde duyduğumuz bu kadar çok ve çeşitli ihtiyaçlara,

şimşek gibi akan,bir burhan, bir barika gelmiş gibi
türlü maksatlara, en mümtaz manasıyla bir tek Sensin yetişen

Redfer

İlyas Kaplan